

Fastsættelse af vejnavne og adresser

Vejledning i ny bekendtgørelse og regler for særlige områdetyper

Version 2.0 – 11. december 2014

Fastsættelse af vejnavne og adresser

Vejledning i ny bekendtgørelse og regler for særlige områdetyper

Version 2.0 – 11. december 2014

Vejledningen findes på
Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikters hjemmeside:
www.mbbbl.dk og på www.danmarksadresser.dk

Illustrationer og layout:
[MN-design](#), København

Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter
Gammel Mønt 4, 2.
1117 København K
Tlf.: 33 92 29 00
www.mbbbl.dk

Indholdsfortegnelse

INDLEDNING	5
Ny bekendtgørelse om vejnavne og adresser	5
Om nærværende vejledning	6
Udgives i etaper	6
1. LÆSEVEJLEDNING	7
1.1 Overblik over ændringerne	7
1.2 Formålet med adresserne	8
1.3 Forenklet adressebegreb	9
1.4 Øvrige begreber og definitioner	11
2. KOLONIHAVEOMRÅDER	14
2.1 Indledning	14
2.2. De nye regler	14
Eksempel 2A: Adresser fastsat ud fra områdets interne veje	16
Eksempel 2B: Adresser fastsat ud fra haveforeningens navn	18
Eksempel 2C: Adresser fastsat ud fra tilstødende vej	20
Eksempel 2D: Enkelt adresse for hele området	22
3. FERIECENTRE M.V.	23
3.1 Indledning	23
3.2 De nye regler	23
Eksempel 3A: Adresser fastsat ud fra et enkelt vejnavn	25
4. ERHVERVSEJENDOMME MED MERE END ÉN VIRKSOMHED	27
4.1 Indledning	27
4.2 De nye regler	27
Eksempel 4A: Nyere erhvervsejendom med flere virksomheder	31
Eksempel 4B: Ældre ejendom med virksomheder i baghuse o.l.	33
Eksempel 4C: Butikker o.l. i gadeplan	35
5. BUTIKSCENTRE	37
5.1 Indledning	37
5.2 De nye regler	38
Eksempel 5A: Adresser til indgange til et butikscenter	42
Eksempel 5B: Adresser til indgange til et butikscenter	43
6. HOSPITALER OG SYGEHUSE	44
6.1 Indledning	44
6.2 De nye regler	45
Eksempel 6A: Adresser til et sygehus	49

7.	UNIVERSITETER O. L.	50
7.1	Indledning	50
7.2	De nye regler	51
	Eksempel 7A: Adresser til et universitetskompleks	55
8.	ØVRIGE INSTITUTIONER	56
8.1	Indledning	56
8.2	De nye regler	56
	Eksempel 8A: Adresser til en folkeskole med institutioner	59
9.	HAVNEOMRÅDER	60
9.1	Indledning	60
9.2	De nye regler	61
	Eksempel 9A: Havneområde med virksomheder og bolværkspladser for husbåde	65
10.	TEKNISKE ANLÆG	67
10.1	Indledning	67
10.2	De nye regler	67
	Eksempel 10A: Forsyningsanlæg og spildevandsanlæg	71
	Eksempel 10B: Offentligt ejede toiletbygninger og busstation	72
11.	UBEBYGGEDE OMRÅDER	74
11.1	Indledning	74
11.2	De nye regler	74
	Eksempel 11A: Parker og legepladser	76
	Eksempel 11B: Seværdigheder	77
12.	INTERIMISTISK BEBYGGELSE M.V.	79
12.1	Indledning	79
12.2	De nye regler	79
	Eksempel 12A: Interimistisk bebyggelse	81

Indledning

Som led i regeringens og kommunernes beslutning om, at iværksætte det igangværende "Adresseprogram" er det aftalt, at kvaliteten og aktualiteten af adresserne i Danmark skal forbedres.

Målet er at opnå et systematisk genbrug af adresserne som fælles autoritative grunddata for den offentlige forvaltning, for virksomhederne og for beredskabet.

Blandt de væsentlige aftalte forbedringer er, at der skal fastsættes præcise adresser i de områder og bebyggelser, hvor der i dag kun er få eller ingen officielle adresser. Eksempler på sådanne områder er visse kolonihaveområder, større erhvervsejendomme, butikcentre, sygehuse og universiteter mv.

Der er tale om en betydelig opgave såvel for den kommunale adressemyndighed, der har den udførende rolle, som for Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter (MBBL), der har det overordnede ansvar. Opgaven blev påbegyndt i maj 2014 og forventes afsluttet i 2016.

Ny bekendtgørelse om vejnavne og adresser

For at sikre et ensartet regelgrundlag for suppleringsopgaven har MBBL i maj 2014 udstedt en ny bekendtgørelse om vejnavne og adresser (BEK nr. 436 af 2. maj 2014).

Bekendtgørelsen erstatter den hidtidige bekendtgørelse fra 2006.

Den nye bekendtgørelse indeholder en række mindre forenklinger og opdateringer af eksisterende regler. Herudover indeholder bekendtgørelsen tre nye elementer:

- En forenklet adressemodel, der sammenlægger de hidtidige begreber adgangsadresse og enhedsadresse, og som gør det nemmere at anvende adresserne som autoritative grunddata
- En række særlige regler for adresser i områder og bebyggelser, hvor der erfaringsmæssigt mangler adresser fx kolonihaveområder, erhvervsejendomme, butikcentre
- Regler om at en ejer på anmodning skal meddele oplysninger om adgangsforhold, skiltning mv. som er af betydning for fastsættelse af vejnavne og adresser.

Ved en beklagelig fejl i publiceringen af adressebekendtgørelsen, var nogle minus-tegn i § 18 stk. 5 faldet ud. Fejlen er efterfølgende blevet rettet med en ændringsbekendtgørelse nr. 983 af 6. september 2014.

Den aktuelle bekendtgørelse med tilhørende ændringsbekendtgørelse er baseret på de nuværende registre, dvs. at adresserne registreres i BBR's nuværende adresseregister, og at vejnavnene registreres i CPR's Vejregister. Det er imidlertid en del af Adresseprogrammet, at der i løbet af 2015-2016 skal etableres et nyt, egentligt adresseregister, som også skal omfatte registreringen af vejnavne.

Før det nye adresseregister sættes i drift, vil der blive udarbejdet endnu en bekendtgørelse, som vil indeholde forskrifterne for, hvordan både vejnavne og adresser skal registreres i det nye register.

Om nærværende vejledning

Nærværende vejledning skal støtte kommunernes ibrugtagning af den nye bekendtgørelse både i den daglige opgave som adressemyndighed og i forbindelse med den igangværende opgave med at supplere adressebestanden.

Vejledningen lægger hovedvægten på at gennemgå de nye regler for de områdetyper, hvor adresserne skal suppleres. For hver områdetype gennemgås hovedreglerne, og der vises et eller flere illustrerede eksempler på, hvordan reglerne kan udmøntes i praksis.

Udgives i etaper

Af tidsmæssige årsager vil vejledningen blive færdigskrevet og publiceret etapevis.

Nærværende version 2.0 indeholder samtlige kapitler, dvs. den indledende læsevejledning samt vejledning, eksempler til de områdetyper, som ligger først i kommunernes arbejde med supplerende adresser. MBBL modtager stadig gerne bemærkninger og forbedringsforslag på denne e-post adresse: adresser@mbbl.dk.

Med ikrafttræden af den nye bekendtgørelse om vejnavne og adresser er de to nuværende publikationer fra marts 2009, med vejledning og eksempelsamling for vejnavne og adresser, ikke længere dækkende.

Teksten i de to publikationer vil derfor snarest muligt blive opdateret og udvidet med tekster og illustrationer fra nærværende vejledning.

Tak

Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter vil gerne benytte lejligheden til at takke alle de parter, der har bidraget med synspunkter forslag og anden hjælp til indholdet af den nye bekendtgørelse og udformningen af nærværende vejledning.

Takken gælder både myndigheder, virksomheder, regionerne, KL og kommunale adressesmedarbejdere og andre, som har bidraget på dialogmøder og i forberedelses- og høringsprocessen. En speciel tak skal gå til deltagerne i "Taskforcen for supplerende adresser" og pilotkommunerne, som har leveret gennemarbejdede og velbegrundede bidrag.

Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter,

11. december 2014

1. Læsevejledning

1.1 Overblik over ændringerne

Skal og kan

Den nye bekendtgørelse om vejnavne og adresser indeholder både bestemmelser, som er opretholdt uændret eller næsten uændret, og bestemmelser, som er omformuleret eller helt nyskrevne.

Generelt skal man være opmærksom på, at bekendtgørelsen – ligesom tidligere versioner – opererer med bestemmelser, som indeholder et "skal", og bestemmelser, som indeholder et "kan".

Forskellen skal tages helt bogstaveligt. I skal-situationen har adressemyndigheden pligt til at efterleve bestemmelsens ordlyd, hvorimod kan-situationen betyder, at adressemyndigheden har ret (men ikke pligt) til at udnytte den mulighed, som bestemmelsen beskriver.

De enkelte dele af bekendtgørelsen

I § 1, formålsparagraffen, er ordet "navigationssystemer" tilføjet i stk. 2, og der er tilføjet en ny stk. 4, som præciserer, at vejnavne og adresser er en praktisk foranstaltning, som ikke medfører ændringer i rettigheder.

I §§ 2-3 om myndighedsforhold er der ingen indholdsmæssige ændringer.

Det samme gælder §§ 4-10 om vejnavne, bortset fra en ny § 8 stk. 4 om sammenlægning af navngivne veje og § 9, stk. 3, som præciserer reglerne for retskrivning af supplerende bynavne.

I §§ 11-14 om adresser, adressebetegnelse, adgangspunkt og tidspunkt for fastsættelse, er hovedparten af bestemmelserne omskrevet og tilpasset den forenkede adressemodel, der er beskrevet nærmere i afsnittet nedenfor.

I §§ 15-17 om husnumre er der foretaget en række ændringer og opdatering af reglerne, især i § 17, der dels giver mulighed for at godkende en eksisterende husnummerering, der er almindeligt fortløbende, dels giver mulighed for, under helt bestemte forudsætninger, at fravige rækkefølgen i husnumre med bogstaver.

I § 18 indføres, som noget nyt, en mulighed for i butikcentre, universiteter, sygehuse og lignende, større bygningskomplekser at godkende etagebetegnelsen 1 som nederste etage uanset dennes placering i forhold til terræn.

I §§ 19-22 er der ingen indholdsmæssige ændringer.

De følgende §§ 23-31 indeholder de udvidede adressebestemmelser for de særlige områdetyper, således:

- § 23: Kolonihaveområder
- § 24: Feriecentre mv.
- § 25: Erhvervsjendomme med mere end en virksomhed
- § 26: Butikcentre
- § 27: Hospitaler, sygehuse og universiteter
- § 28: Øvrige institutioner mv.
- § 29: Havneområder
- § 30: Tekniske anlæg
- § 31: Ubebyggede områder, interimistisk bebyggelse mv.

I de nævnte særlige områdetyper gælder således både de almindelige regler, som fremgår af §§ 11 til 14, og de særlige regler, som er formuleret i den relevante paragraf.

I §§ 32-33 er der foretaget enkelte konsekvensændringer. Den tidligere bestemmelse om, at adressens geografiske position kun skulle ajourføres årligt, er dog slettet, hvilket betyder, at kravet fremover er, at oplysningen registreres og ajourføres løbende i takt med, at der sker ændringer.

I § 34 fastsættes bestemmelser om, at ejer har oplysningspligt om forhold, som har betydning for fastsættelse af adresser, og om eventuelle fejl og mangler som ejeren konstaterer. Bestemmelserne om oplysningspligt fandtes tidligere i en bekendtgørelse til Bygnings- og Boligregistret (BBR).

I § 35 præciseres det som noget nyt, at oplysningerne om alle vejnavne og adresser skal være til rådighed for offentligheden. I praksis vil dette ske via www.danmarksadresser.dk og de datatjenester som udvikles i forbindelse med Adresseprogrammet, herunder www.aws.dk.

Bestemmelsens stk. 2 omhandler en digital indberetningsmulighed som ejere og andre parter kan benytte, og som ligeledes vil blive etableret i forbindelse med Adresseprogrammet.

1.2 Formålet med adresserne

Adressebekendtgørelsens § 1 fastlægger formålet med vejnavne og adresser.

Ifølge stk. 2 er formålet med, at den kommunale adressemyndighed fastsætter vejnavne og adresser, at vi skal kunne orientere os og finde vej.

I forhold til den hidtidige bekendtgørelse, er ordene "herunder ved brug af navigationssystemer" tilføjet. Hensigten hermed er at understrege, at samfundet er blevet mere og mere digitalt og at den store udbredelse af forskellige mobile apparater, der hjælper os med at finde vej, gør det endnu mere vigtigt, at adresserne findes og er tilstrækkeligt præcise.

Ifølge stk. 3, som er uforandret i forhold til den hidtidige bekendtgørelse, er formålet med at adressemyndigheden registrerer de fastsatte vejnavne og adresser, at "de korrekte oplysninger herom", dvs. addressedata, kan stilles til rådighed for alle de parter, som anvender data, på en ensartet måde.

Bestemmelsen foregriber således det aktuelle Grunddataprogram, der netop har til formål at udpege en enkelt autoritativ kilde til de (grund)data, som mange parter er afhængig af.

I § 1 stk. 4 er der tilføjet en ny bestemmelse, som understreger, at vejnavne og adresser er praktiske redskaber, og at det forhold, at den kommunale adressemyndighed fastsætter eller registrer et vejnavn eller en adresse, ikke giver ændringer i rettigheder.

Bestemmelsen kan sammenlignes med reglerne for Bygnings- og Boligregistret, som tilsvarende fastslår, at BBR skal registrere de faktisk, fysiske forhold. Eksempelvis bliver en ulovlig anlagt vej, eller en ulovlig opført bygning ikke mere lovlig af, at der er en adresse.

Tilsvarende bliver en anvendelse af en bygning, som er i modstrid med byggelovgivningen, planlovgivningen eller miljølovgivningen, ikke mere lovlig af, at kommunen tidligere har fastsat en adresse eller eventuelt beslutter sig til at fastsætte en ny adresse.

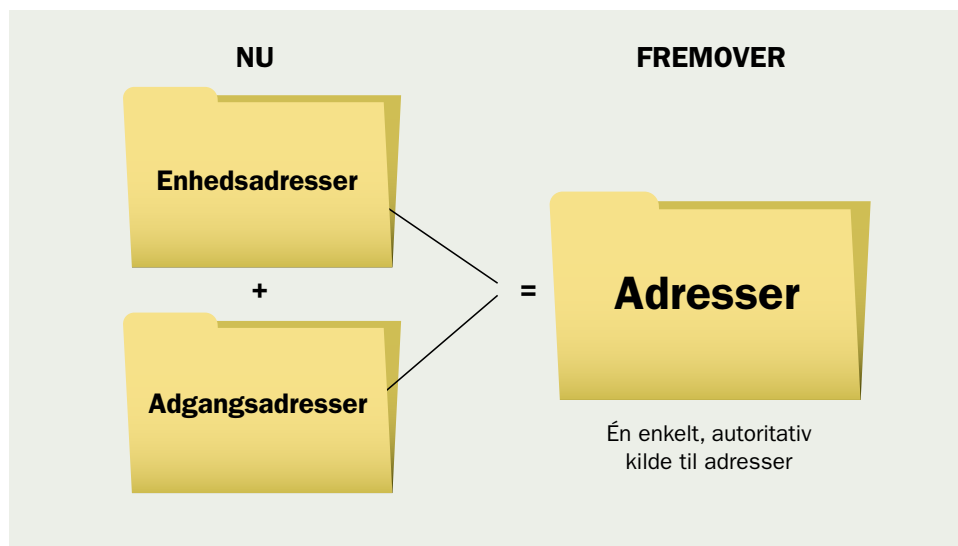
Her gælder, som alle andre steder, at når kommunen eller en anden myndighed bliver opmærksom på et ulovligt forhold, vil en eventuel sag eller påtale blive rejst efter den relevante lovgivning.

1.3 Forenklet adressebegreb

Den nye bekendtgørelse om vejnavne og adresser indfører et nyt og forenklet adressebegreb.

Baggrunden for denne ændring er det fællesoffentlige Grunddataprogram, hvor tankegangen er, at man skal kunne udpege én enkelt kilde til de autoritative grunddata for personer, virksomheder, ejendomme, adresser osv.

Figur 1. Én enkelt kilde til autoritative adresser

Tidligere var BBR's adresser delt op i to adskilte kategorier: "adgangsadresser" og "enhedsadresser". En sådan opdeling er ikke hensigtsmæssig at opretholde i en situation, hvor adresserne er grunddata, og alle parter har behov for at anvende det samme, ensartede datagrundlag.

Adresseprogrammets opgave er tværtimod, at skabe én enkelt autoritativ liste med adresser, der skal kunne bruges som grundlag for alle offentlige myndigheder og private virksomheder – og andre som behandler oplysninger, hvori der indgår adresser.

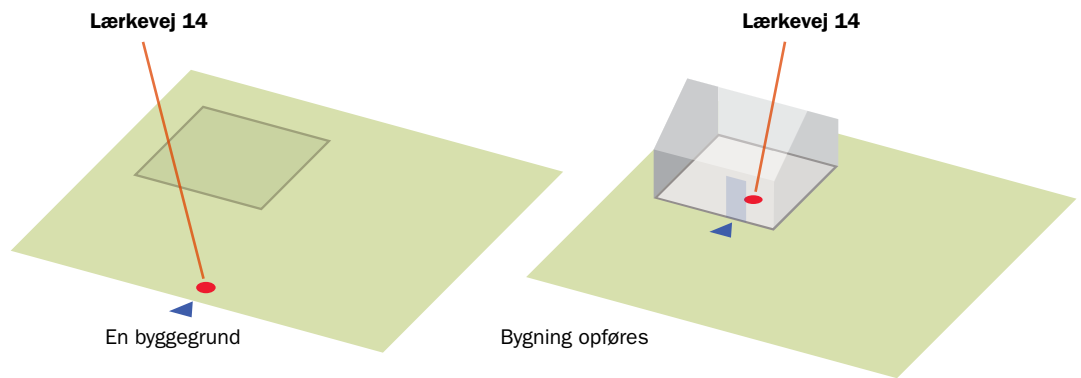
Når eksempelvis CPR's folkeregistrering og CVR's og SKAT's virksomhedsregistrering i fremtiden skal anvende adresserne som grunddata, er det ikke hensigtsmæssigt, at man nogle gange skal anvende adresser fra den ene tabel, og andre gange skal kigge i den anden tabel.

Adresser erstatter "adgangsadresser" og "enhedsadresser"

Dette er baggrunden for, at den nye adressebekendtgørelse sammenlægger de to begreber "adgangsadresse" og "enhedsadresse" til et enkelt begreb: "adresse"

Princippet er, at en ubebygget byggegrund får tildelt en adresse, fx "Lærkevej 14". Når der indgives byggetilladelse, er der stadig kun den samme adresse: "Lærkevej 14", uanset om der registreres en BBR-enhed (fx en bolig) i den nye bygning eller ej.

I langt de fleste tilfælde vil en adresse således være konstant og uforandret i hele ejendommens levetid.

Figur 2. Med det nye adressebegreb forbliver adressen konstant, når en byggegrund bebygges, eksempelvis med et enfamiliehus

Det er kun hvis der opstår behov for flere adresser på grunden, at der vil være behov for at oprette og ændre i den adresse, der allerede er tildelt. Skal der fx opføres et flerfamiliehus vil der være behov for at oprette nye adresser som fx "Lærkevej 14, st. tv", "Lærkevej 14 st. th", "Lærkevej 14, 1. tv" osv. I så fald vil der også være behov for at afgøre, om den første adresse dvs. "Lærkevej 14" skal nedlægges.

Fremover vil der således kun være tale om "adresser": En byggegrund har en eller flere adresser, et teknisk anlæg kan have en adresse, en bygning kan have en eller flere adresser, en bolig har en adresse osv.

Indtil et nyt adresseregister er etableret, vil det være BBR's nuværende enheds-adresstabel, der udgør "facitlisten" dvs. som indeholder samtlige adresser efter det nye adressebegreb.

Fordele for brugerne

Det betyder, at eksempelvis CPR, CVR og mange andre brugere i fremtiden vil have en enkelt adreasetabel at kigge i, når de skal validere en adresse (herudover vil det naturligvis for CPR's vedkommende kontrolleres, om der er en bolig på den pågældende adresse).

Også andre brugere, fx forsyningsselskaber, banker og kreditforeninger mv. vil kunne drage nytte af, at alle autoritative adresser findes ét sted, og at der ikke længere sker et skift fra adgangs- til enhedsadresser, når enfamiliehusene i en udstykning opføres.

I langt de fleste tilfælde vil den adressereference som forsyningsselskabet registrerer første gang, når grunden er udstykket, kunne bibeholdes uændret i hele ejendommens levetid.

Brugere og it-systemer, som ikke har behov for de mest præcise adresseoplysninger med alle etage- og dørbetegnelser, vil fortsat kunne bruge et reduceret "husnummer-datasæt", som kun består af vejnavne, husnumre og postnumre, dvs. svarende til de tidligere adgangsadresser.

Et sådant husnummer-tema kan fx bruges i digitale kort og GIS (geografiske informationssystemer) og i GPS-baserede navigationssystemer, hvor etagebetegnelser mm. ikke betyder noget, idet man kun har behov for at søge på vejnavn, husnummer og postnummer, by osv.

Tilsvarende vil eksempelvis BBR kun bruge adressens "husnummerdel", når man skal angive beliggenheden af en bygning.

Rummer en bygning i BBR eksempelvis de fire adresser "Lærkevej 14, st. tv", "Lærkevej 14, st. th", "Lærkevej 14, 1. tv" og "Lærkevej 14, 1. th", vil bygningens adressebetegnelse alene bestå af vejnavn og husnummer, dvs. "Lærkevej 14".

Eableres maskinelt

Det nye, forenkede adressebegreb er etableret maskinelt i BBR's adressedel i begyndelsen af maj 2015.

Princippet er, som nævnt ovenfor, at BBR's nuværende "enhedsadressetabel" fremover vil være den autoritative adressetabel. Når det nye adresseregister etableres i løbet af 2015, vil BBR's nuværende (enheds)adresser blive lagt over i den egentlige, nye adressetabel.

I forbindelse med den maskinelle etablering af adresserne var metoden, at for adgangsadresser uden tilhørende enhedsadresser, blev der automatisk oprettet en "adresse" i enhedsadressetabellen. Det var eksempelvis tilfældet for adgangsadresser på en ubebygget grund, eller på en erhvervsbygning som ikke har BBR-enheder.

Fremover vil der således være en hel del adresser i den nuværende enhedsadressetabel, som ikke refererer til en BBR-enhed. Hvis BBR's bygnings- og boligdel får behov for at knytte en konkret BBR-enhed til en af de nye adresser, er de til rådighed, ellers har de maskinelt oprettede adresser ikke betydning for BBR.

1.4 Øvrige begreber og definitioner

Adresse

En adresse er en angivelse af en bestemt adgangsvej til et jordstykke, en bygning eller en del af en bygning, teknisk anlæg o.l.

Hvis adressen er fastsat til et ubebygget areal, angiver adressen adgangsvejen fra vejarealet og ind på grunden, dvs. svarende til indkørsel, låge e.l. Der kan godt fastsættes to eller flere adresser til det ubebyggede jordstykke; i så fald er det fordi der er flere forskellige adgangsveje til arealet, svarende til forskellige indkørsler eller låger, fra samme vejareal eller eventuelt fra forskellige veje.

Hvis adressen er fastsat til en bygning, angiver adressen adgangsvejen frem til den pågældende udefra kommende indgang til bygningen. Har bygningen flere indgangsdøre, kan der være én adresse til hver.

Hvis adressen er fastsat til en bestemt del af en bygning, fx en bolig i et flerfamiliehus, angiver den adgangsvejen fra indgangsdøren i terræn, op ad trappen og frem til den rigtige dør på etagen, dvs. lejlighedens entrédør.

I visse tilfælde er adressen blot fastsat til en bestemt etage i opgangen, måske fordi der kun er én dør på etagen eller fordi en enkelt adresse er tilstrækkelig. I så fald angiver adressen blot adgangsvejen fra indgangsdøren og op ad trappen til den rigtige etageafsats.

For et fritliggende teknisk anlæg angiver adressen adgangsvejen til anlægget, som om det var en bygning.

Adressebekendtgørelsen § 11 indeholder de almindelige bestemmelserne om, hvad der skal fastsættes adresser til.

Reglerne svarer til de nuværende regler, men er udvidet med henvisninger til de nye, supplerende regler som findes i bekendtgørelsens §§ 23-29 om særlige bebyggelser og §§ 30-31 om tekniske anlæg og ubebyggede arealer mv.

Adressebetegnelsen

Adressebekendtgørelsens § 12 indeholder bestemmelserne for "adressebetegnelsen" dvs. de enkelte elementer, der indgår i adressen, og som gør adressen læsbar og forståelig som fx vejnavnet, husnummeret, etage osv.

I § 12, stk. 1 præciseres det, at de enkelte dele af adressebetegnelsen skal fastsættes sådan, at de angiver adgangsvejen frem til den "ting", som adressen hører til.

Adressebetegnelsen vil således fungere som en vejbeskrivelse, som eksempelvis "Lærkevej 14A, 2. th", der beskriver den samlede adgangsvej fra "Lærkevej" gennem indgangsdøren, som har husnummer "14A" til den rigtige éntredør, som ligger på anden sal til højre.

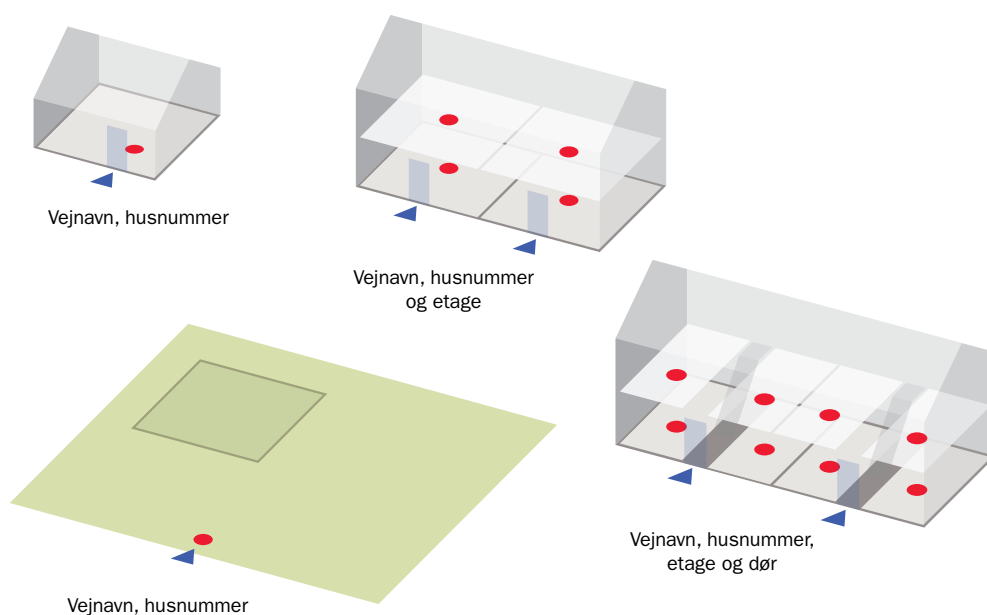
Når man lægger de enkelte dele sammen til en samlet adressebetegnelse, må der ikke være to adresser, som er ens.

I de efterfølgende bestemmelser i § 12 stk. 2-8, beskrives det, hvordan de enkelte dele af adressebetegnelsen fastsættes således, at de tilsammen gør adressen logisk og entydig.

I stk. 2 beskrives hvordan det vejnavn, der skal indgå i adressebetegnelsen, skal angive den navngivne vej, der giver adgang til adressen.

I stk. 3-5 beskrives, at det husnummer, der skal indgå i adressebetegnelsen skal angive den "udefra kommende adgang", dvs. indgangsdør e.l. som man skal benytte. Hvis flere adresser, fx flere beboelseslejligheder ligger i samme opgang, er husnummeret fælles for dem alle.

Hvis adressen hører til et ubebygget areal angiver husnummeret adgangsvejen ind på dette.

Figur 3. Antallet af elementer som indgår i en adressebetegnelse afhænger af situationen

I § 12, stk. 6-7 forklares hvordan etagebetegnelse og dørbetegnelse skal beskrive adgangsvejen frem til adressen inde i bygningen, dvs. hvilken etage man skal til, og hvilken dør på etagen man skal benytte. Som nævnt ovenfor kan dørbetegnelsen i nogle tilfælde udelades. I så fald viser adressebetegnelsen "kun" op på den rigtige etage.

I § 12, stk. 8 bestemmes, at det postnummer og eventuelt supplerende bynavn, som adressen geografisk er beliggende i, indgår i den samlede adressebetegnelse. Herved sikres det, at adressebetegnelserne er entydige for hele landet.

Adgangspunkt

Adressebekendtgørelsens § 13 definerer et "adgangspunkt", som svarer til den hidtidige bekendtgørelses begreb "adressepunkt".

Reglerne for adgangspunktets placering og registrering svarer ligeledes til de hidtidige regler.

Bestemmelsen i § 13, stk. 1 præciserer, at adgangspunktet repræsenterer beliggenheden af den udefra kommende adgangsvej, dvs. indgangsdør, indkørsel, låge e.l., som husnummeret hører til. Det betyder også – som hidtil – at hvis husnummeret er fælles for flere adresser, så er der kun et adgangspunkt.

Når begrebet "adgangspunkt" er indført, er det bl.a. fordi en ejer eller bruger af en ejendom kan oplyse om adgangsforholdene til en bebyggelse ved hjælp af adgangspunkter. Ejeren kan på et digitalt kort placere et adgangspunkt ved hver af de indgangsdøre, der findes i bebyggelsen, og eventuelt supplere med oplysninger om funktionen af hver dør.

Tidligere var reglen, at adressens adressepunkt skulle ajourføres årligt. I den nye adressebekendtgørelse skal adgangspunktet ajourføres løbende, såfremt der sker ændringer.

I forbindelse med det fremtidige adresseregister er det planen, at den tilhørende, kommende bekendtgørelse tillige vil definere et "vejpunkt", som repræsenterer dét sted på den adgangsgivende vej, hvorfra der er adgang til adressen. Vejpunktet vil således repræsentere dét sted, hvor bilens navigationssystem i dag typisk fortæller, at man er fremme ved destinationen.

I det fremtidige adresseregister vil det endvidere være muligt at registrere et "dørpunkt", som repræsenterer den enkelte addresses beliggenhed inde i en bygning. Dørpunkter kan vise sig at være relevante i større bygningskomplekser som fx butikcentre, hvor man benytter systemer til indendørs navigation.

2. Kolonihaveområder

2.1 Indledning

Kolonihaven udgør rammen om mange menneskers fritidsliv. Når der er mulighed for det flytter "kolonihavefolket" ofte ud i huset i weekender, ferier eller i længere perioder i sommerhalvåret.

Hvis haveforeningens medlemmer bor der i ferieperioderne og melder flytning af post, avis mm, vil der være behov for den præcise adresse. På samme måde som i et sommerhusområde kan beboerne herudover have behov for offentlige serviceydelser, som fx hjemmepleje, ligesom pizzabude, vareleverancer og håndværkere nemt skal kunne finde frem.

Hertil kommer, at der – uanset årstiden – altid kan opstå situationer hvor politi, ambulancereddere eller brandfolk skal kunne finde vej, og hvor blot få minutters forsinkelse kan være kritisk.

Aktiviteter, der udgør en selvstændig produktionsenhed (p-enhed) i henhold til CVR-loven, fx marketenderi eller kiosk, vil have behov for at registrere sig digitalt med en korrekt adresse, fx i CVR.

Samfundet er blevet mere og mere digitalt, og vi er blevet mere afhængige af internet, smartphones, GPS og elektronisk vejvisning. Når der er en præcis og officiel adresse til hver havelod og fællesfunktion, vil adressen kunne bruges af alle parter – lige fra 1-1-2 til pizzabudet.

Det er baggrunden for adressebekendtgørelsens nye regler i § 23 om kolonihaveområder.

2.2. De nye regler

Hovedregler

De nye regler i adressebekendtgørelsens § 23 omfatter områder, som er omfattet af kolonihaveloven. Reglerne skelner herefter i stk. 1 og 2 mellem to typer af kolonihaveområder:

- Områder hvor det er tilladt at opføre egentlig bebyggelse ("kolonihavehus"), på de enkelte havelodder
- Områder hvor der ikke må opføres bebyggelse, bortset fra et redskabsskur e.l.

I det første tilfælde skal adressemyndigheden fastsætte særskilte adresser for hver havelod samt adresser til eventuelle fællesfunktioner så som marketenderi, kiosk, fælleshus og lign. Hvis de nævnte fællesfunktioner ligger i hver sin bygning eller har særskilte indgangsdøre (fx i hver ende af bygningen) må det forudsættes, at der fastsættes en adresse til hver bygning, hhv. indgangsdør.

Bekendtgørelsen nævner ikke eksempler på andre fællesfunktioner, men det kan fx være værksted, toilet- eller badebygning, fælles garage o.l., medens helt små bygværker, som fx redskabsskur e.l., ikke er omfattet.

Bekendtgørelsen præciserer, at hver adresse skal skiltes tydeligt med et husnummerskilt ud for hver havelod og fællesfunktion. Skiltning på et fælles postkasseanlæg, oversigtskort eller henvisningsskilte er et godt og praktisk supplement.

I det andet tilfælde dvs. haveforeninger, hvor der ikke må opføres egentlig bebyggelse, bortset fra redskabsskur e.l., skal adressemyndigheden fastsætte mindst én adresse, der angiver hovedadgangen til området, dvs. dér hvor en låge eller indkørsel er placeret.

Kommunens beslutning om hvordan adressebekendtgørelsens nye regler skal anvendes og hvordan adresserne skal fastsættes i det konkrete kolonihaveområde, bør altid træffes i samråd med den berørte haveforening.

Hvad registreres?

Det bør bemærkes, at fastsættelsen af adresser i kolonihaveområder efter reglerne i § 23 ikke er afhængig af, om de enkelte bygninger er registreret i BBR eller ej.

Efter BBR-bekendtgørelsens § 7 stk. 4 er det kommunalbestyrelsen, som bestemmer om kolonihavehuse af "forholdsvis ringe værdi" skal registreres i BBR. I de fleste tilfælde betyder dette, at haveforeningens bygninger ikke er registreret i BBR, hvilket igen betyder, at de adresser, der fastsættes, ikke har en relation til BBR's bygningsregister.

Adresserne vil derimod – ligesom alle andre adresser – skulle registreres med en geografisk placering i et adgangspunkt på den enkelte havelod og en oplysning om det jordstykke (dvs. matrikelnummer), som haveforeningen ligger på.

Ved hjælp af det registrerede adgangspunkt vil navigationssystemer og smart-phones have mulighed for med stor nøjagtighed at pejle sig frem til den rigtige havelod.

Eksisterende nummerering af havelodder

I så godt som alle kolonihaveforeninger er de enkelte havelodder allerede nummereret med et internt have- eller parcelnummer.

I mange tilfælde er havenumrene så entydige og systematiske, at numrene kan tages i brug som husnumre i de officielle adresser. Måske skal der dog først foretages nogle få ændringer eller tilføjelser, eksempelvis skal eventuelle fællesfunktioner have sin egen adresse.

I andre tilfælde vil det være nødvendigt at fastsætte helt nye husnumre til hver enkelt havelod, fællesfunktion e.l. – selv om havenumrene eventuelt stadig oprettholdes som en intern betegnelse, for at holde styr på kontrakter og opkrævninger mv.

Det er i alle tilfælde adressemyndigheden, som i sidste ende vurderer om en eksisterende nummerering opfylder kravene til husnumre i adressebekendtgørelsens §§15-17, herunder om der skal være lige og ulige husnumre i hver side af vejen, eller om en almindelig, stigende rækkefølge uden hensyntagen til lige eller ulige numre.

Tre metoder for vejnavne og husnumre

Bekendtgørelsens § 23 stk. 3 nævner udtrykkeligt tre metoder, som adressemyndigheden kan anvende når vejnavne – og dermed husnumre – skal fastsættes i kolonihaveområdet:

- Der fastsættes vejnavne til områdets interne veje og stier
- Områdets navn fastsættes som vejnavn for det samlede område
- Vejnavnet for den vej der giver adgang til området anvendes som grundlag for adresserne

De følgende tre eksempler illustrerer hver af disse metoder. Det fjerde eksempel viser en haveforening uden egentlig bebyggelse, hvor der kun er fastsat en enkelt adresse til hele området.

Eksempel 2A: Adresser fastsat ud fra områdets interne veje

Generelt

Har kolonihaveforeningen et vej- eller stisystem med flere særskilte veje eller stier, kan adresserne fastsættes med udgangspunkt i en navngivning af disse, på samme måde som for ethvert andet byområde.

Princippet er, at de pågældende vej- og stinavne får samme status som kommunens øvrige vejnavne efter reglerne i adressebekendtgørelsens kapitel 2, dvs. §§ 4-10.

Husnumrene fastsættes herefter også efter de almindelige regler i § 16, dvs. med ulige og lige husnumre i hver sin side af vejen eller stien. Hvis forholdene taler for, det kan adresemyndigheden alternativt anvende reglerne i § 17 om husnumre i almindelig stigende rækkefølge. Bemærk i så fald, at § 17 stk. 3 stiller krav om, at der skal etableres oversigts- og henvisningsskilte.

Eventuelle fællesfunktioner som marketenderi, kiosk, fælleshus mv. skal ligeledes tildeles en adresse, ligesom der bør afsættes plads i husnummerrækken til eventuelt fremtidige fællesfunktioner eller yderligere havelodder.

Da adresserne fastsættes med udgangspunkt i vejnavne for områdets interne veje og stier, gælder adressebekendtgørelsens § 3, stk. 5 om, at fastsættelsen skal ske efter samråd med grundejeren.

Såfremt haveforeningen ikke selv ejer området, anbefales det, at denne alligevel indbydes til samrådet. Efter bestemmelsen har kommunen ikke pligt til at opnå enighed, dvs. at kommunen under alle omstændigheder i sidste ende har hjemmel til at træffe den endelige beslutning.

Supplerende bynavn

Da haveforeningens navn ofte er alment kendt, kan dette eventuelt fastsættes som "supplerende bynavn" for de pågældende vejnavne, efter de almindelige regler i bekendtgørelsens § 9. Bynavnet skal, jf. § 32 stk. 2, registreres i CPR's Vejregister, hvorved det sikres, at haveforeningens navn indgår som et supplement til vejnavn og husnummer for alle adresser i området. Bemærk, at "haveforening" forkortes "Hf."

Eksisterende navne og nummerering

Det vil naturligvis være en fordel, hvis adresseringen kan tage udgangspunkt i de eksisterende navne og numre, som allerede findes i haveforeningen.

I nogle tilfælde vil dette dog ikke være muligt, fx hvis samme eller næsten enslydende vejnavne allerede findes andetsteds i området, jf. reglerne i bekendtgørelsens § 7 om vejnavnes entydighed, eller hvis nummereringen ikke kan bringes til at opfylde reglerne for husnumre i §§ 15-17. I sidste ende er det altid adressemyndigheden, der bestemmer hvilken løsning, der skal vælges.

I det viste eksempel anvendes de to interne vejnavne "Blommegangen" og "Kirsebærgangen", og det er bestemt, at husnumrene fastsættes i ulige og lige nummerorden herfra.

Skiltning

Det er vigtigt for alle parter, at de fastsatte adresser er synlige vha. husnummerskilte. Bekendtgørelsens § 23 stk. 1 præciserer, at de fastsatte husnumre skal skiltes med et husnummerskilt ud for hver havelod og på fællesfunktioner. Oversigtskort eller henvisningsskilte ved indgangene til området vil være et godt supplement.

Pligten til at skilte med de fastsatte husnumre påhviler efter BBR-lovens § 3 c ejeren. Loven giver ikke mulighed for at overføre denne pligt til andre, fx lejere eller brugere af området. I almindelighed er der dog tradition for, at det er kolonihaveforeningen selv eller brugerne af de enkelte havelodder, der sørger for en god og tydelig skiltning.

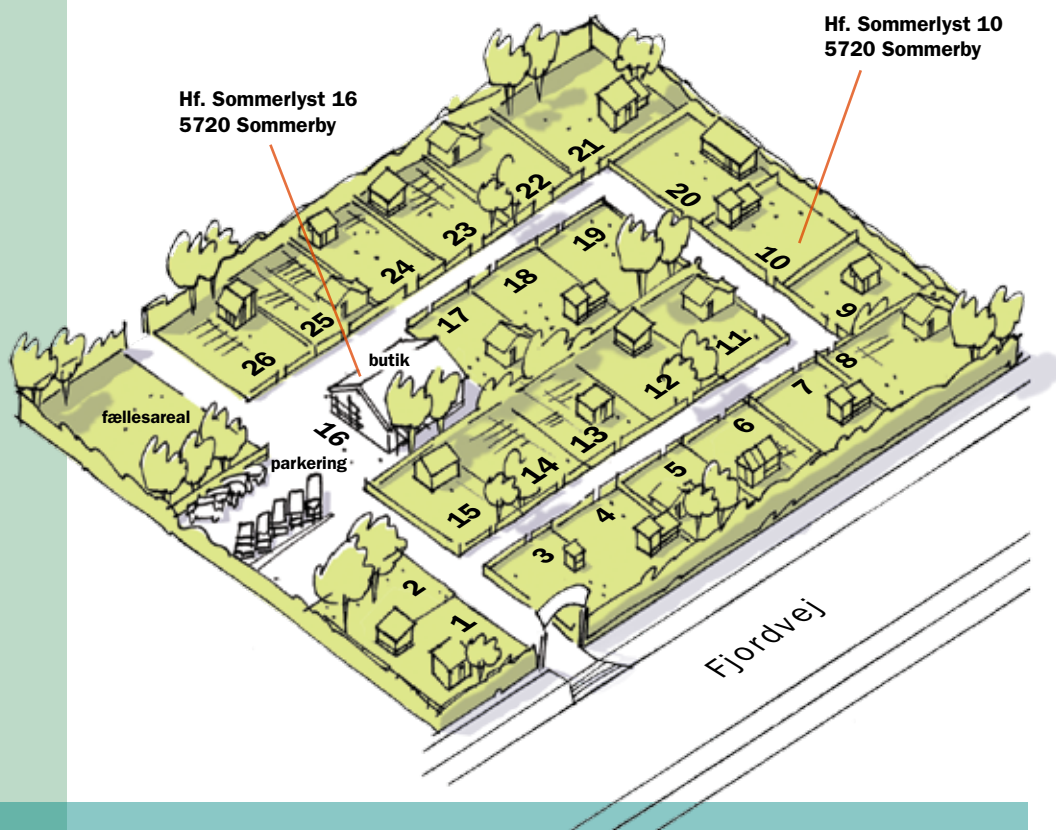
De fastsatte vejnavne bør ligeledes skiltes. Efter BBR-lovens § 3 d stk. 3 kan kommunen stille krav om, at ejeren bekoster og opsætter vejnavneskilte efter samme regler, som gælder for øvrige vejnavne i kommunen eller området. Også hér vil det være en stor fordel, at der ved indgangene til området findes en oversigtstavle eller et kort, som viser de pågældende vejnavne.

Særligt om vejkode

De to vejnavne, der oprettes i dette eksempel, vil få hver sin nye vejkode i CPR's Vejregister, således at de relevante adresser kan registreres hertil.

Hvis der i forvejen fandtes en vejkode og et vejnavn, som repræsenterede hele haveforeningen dvs. "Hf. Sommerlyst", skal adressemyndigheden sørge for, at denne markeres om udgået i CPR's vejregister.

Eksempel 2B: Adresser fastsat ud fra haveforeningens navn

Generelt

Kolonihaveforeningens adresser kan fastsættes med udgangspunkt i haveforeningens eller områdets navn.

Princippet i denne løsning er, at haveforeningens navn fastsættes og registreres som et vejnavn for hele området, sådan som adressebekendtgørelsens § 4, stk. 3 giver mulighed for. Herefter kan hver enkelt havelod tildeles et selvstændigt husnummer fra nr. 1 og opefter. Bemærk, når vejnavnet registreres i CPR's Vejregister, at "haveforening" forkortes "Hf.".

Eventuelle fællesfunktioner som marketenderi, kiosk, fælleshus mv. skal ligeledes tildeles en adresse, ligesom der bør afsættes plads i husnummerrækken til eventuelle fremtidige fællesfunktioner eller yderligere havelodder.

Eksisterende nummerering

Det vil være en stor fordel, hvis man som husnummerering kan anvende en eksisterende nummerering af havelodderne. Ifølge adressebekendtgørelsens § 23 stk. 4 kan numrene være fortløbende, dvs. i almindelig stigende rækkefølge uden hensyn til lige og ulige numre. Bemærk i så fald, at § 17 stk. 3 stiller krav om, at der skal etableres oversigts- og henvisningsskilte.

Når alle sider af sagen er belyst er det altid adressemyndigheden der bestemmer, hvilken husnummerering der skal anvendes.

I det viste eksempel anvendes haveforeningens navn "Hf. Sommerlyst" og de fortløbende husnumre fra 1 til 26.

Skiltning

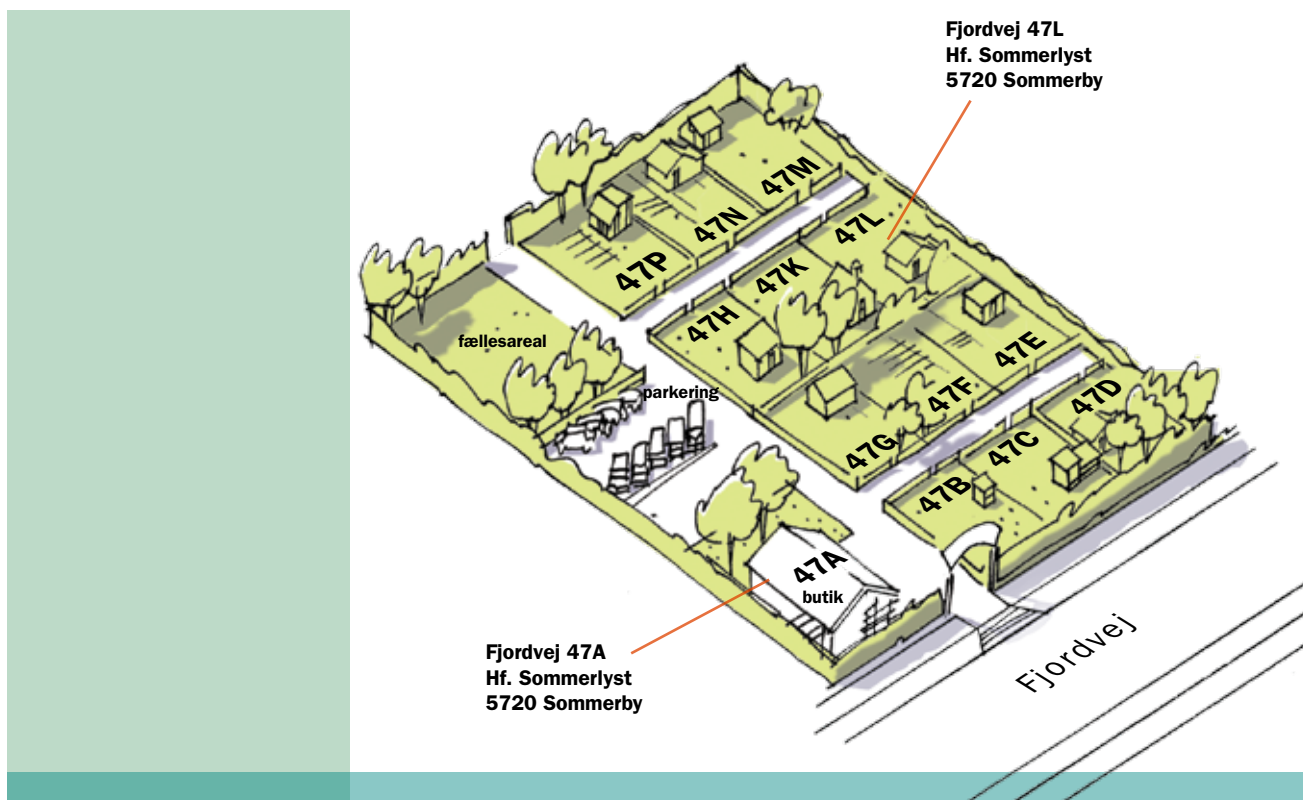
Det er vigtigt for alle parter, at de fastsatte adresser er synlige vha. husnummerskilte. Bekendtgørelsens § 23 stk. 1 præciserer, at de fastsatte husnumre skal skiltes med et husnummerskilt ud for hver havelod og på fællesfunktioner. Oversigtskort eller henvisningsskilte ved indgangene til området vil være et godt supplement.

Pligten til at skilte med de fastsatte husnumre påhviler efter BBR-lovens § 3 c ejeren. Loven giver ikke mulighed for at overføre denne pligt til andre, fx lejere eller brugere af området. I almindelighed er der dog tradition for, at det er kolonihaveforeningen selv eller brugerne af de enkelte havelodder, der sørger for en god og tydelig skiltning.

Det fastsatte vejnavn (dvs. haveforeningens navn) skal ligeledes skiltes ved indgangene til området.

I denne løsning vil eventuelle ældre, interne vej- og stinavne ikke indgå i adressebetegnelsen. Det betyder, at disse navne ikke kan bruges ved opkald til fx 1-1-2, over for Post Danmark eller i GPS systemet. For at undgå misforståelser, bør foreningens medlemmer informeres tydeligt om dette og eventuel skiltning med disse navne bør nedtages.

Eksempel 2C: Adresser fastsat ud fra tilstødende vej

Generelt

Kolonihaveområdets adresser kan fastsættes ud fra navnet på den tilstødende vej, som giver adgang til området.

Princippet i denne løsning er, at haveforeningen bliver adresseret på samme måde, som hvis der var tale om en rækkehusbebyggelse e.l., dvs. ud fra de almindelige regler om husnumre i adressebekendtgørelsens §§ 15-16.

Giver den eksisterende husnummerrække mulighed for det, kan man foretage en normal husnummerering med brug af det nødvendige antal lige eller ulige husnumre, alt efter hvilken vejside haveforeningen ligger på. Alternativt kan man være nødt til at anvende et eller flere husnumre med bogstaver.

Eventuelle fællesfunktioner som marketenderi, kiosk, fælleshus mv. skal ligeledes tildeles en adresse, ligesom der bør afsættes plads i husnummerrækken til eventuelle fremtidige fællesfunktioner eller yderligere havelodder.

I det viste eksempel anvendes husnumrene på "Fjordvej" fra nummer 47A til nummer 47M.

Supplerende bynavn

Da haveforeningens navn ofte er alment kendt kan dette fastsættes som "supplerende bynavn" for de pågældende adresser, efter de almindelige regler i adressebekendtgørelsens § 9. Bynavnet skal, jf. § 32 stk. 2, registreres i CPR's Vejregister, hvorved det sikres, at haveforeningens navn indgår som et supplement til vejnavn og husnummer for alle adresser i området. Bemærk, at "haveforening" forkortes "Hf."

Skiltning

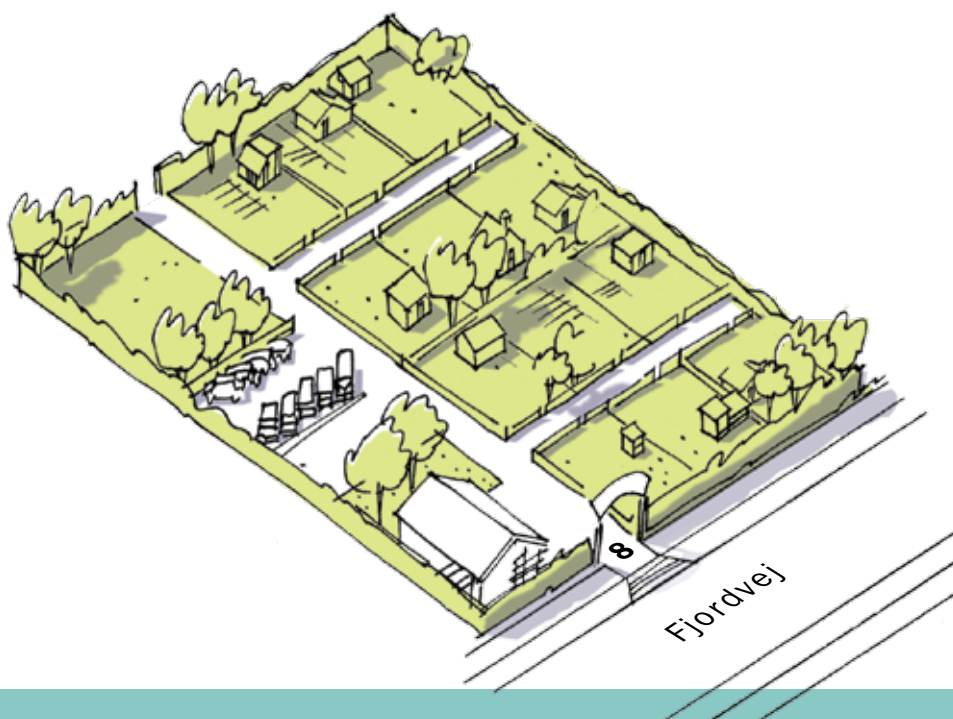
Det er vigtigt for alle parter at de fastsatte adresser er synlige vha. husnummerskilte. Adressebekendtgørelsens § 23 stk. 1, sidste punktum præciserer, at de

fastsatte husnumre skal skiltes med et husnummerskilt ud for hver havelod og på fællesfunktioner.

Henvisningsskilte ("Til 47A-47M") samt eventuelt oversigtsskilte ved indgangene til området vil være et godt supplement.

Pligten til at skilte med de fastsatte husnumre påhviler efter BBR-lovens § 3 c ejeren. Loven giver ikke mulighed for at overføre denne pligt til andre, fx lejere eller brugere af området. I almindelighed er der dog tradition for, at det er kolonihaveforeningen selv eller brugerne af de enkelte havelodder, der sørger for en god og tydelig skiltning.

Eksempel 2D: Enkelt adresse for hele området

I kolonihaveforeninger, hvor der ikke må opføres egentlig bebyggelse, bortset fra redskabsskur e.l., skal adressemyndigheden fastsætte mindst en adresse, der angiver hovedadgangen til området, dvs. dér hvor en låge eller indkørsel er placeret.

I så fald fastsættes husnummeret ud fra det tilstødende vejnavn. Et eventuelt redskabsskur, toiletbygning e.l. kan dele samme adresse eller tildeles sit eget husnummer.

Såfremt der er mere end én adgangsvej til haveforeningen, kan der efter § 31, stk. 1 fastsættes en adresse for hver af disse.

I det viste eksempel er der fastsat en adresse: "Fjordvej 8"

Det fastsatte husnummer skal skiltes ved den pågældende indgang, fx på lågestoppe, hegn e.l.

Hvis haveforeningens navn er alment kendt kan dette fastsættes som "supplerende bynavn" for den eller de pågældende adresser efter de almindelige regler i bekendtgørelsens § 9.

Bynavnet skal, jf. § 32 stk. 2, registreres i CPR's Vejregister, hvorved det sikres, at haveforeningens navn indgår som et supplement til vejnavn og husnummer for alle adresser i området. Bemærk, at "haveforening" forkortes "Hf."

3. Feriecentre m.v.

3.1 Indledning

Feriecentre er typisk karakteriseret ved at et antal ferieboliger er fordelt ud over et større areal, som suppleres af en række fællesfunktioner så som reception, kiosk, restaurant, motionsaktiviteter, svømmebad, legeplads, boldbaner og lign. Områdets mange gæster er enten lejere eller har på anden måde erhvervet sig ret til at bruge en feriebolig på bestemte tidspunkter.

I det daglige har områdets beboere og deres gæster behov for nemt at kunne finde vej til den rigtige bolig. Året rundt har teknikere, håndværkere, vareleverandører og forskellige tilsynsmyndigheder (fx fødevaretilsyn) behov for at kunne lokalisere den enkelte bolig eller fællesfunktion i området.

Hertil kommer at der – uanset årstiden – altid kan opstå situationer hvor politi, ambulancereddere eller brandfolk skal kunne finde vej, og hvor blot få minutters forsinkelse kan være kritisk.

Erhvervsaktiviteter, der udgør en selvstændig produktionsenhed i CVR-lovens forstand, fx kiosk eller restaurant, vil have behov for at registrere sig digitalt med en korrekt adresse i CVR.

Samfundet er blevet mere og mere digitalt, og vi er blevet mere afhængige af internet, smartphones, GPS og elektronisk vejvisning. Når der er en præcis adresse til både ferieboliger og fællesfunktioner vil adressen kunne bruges af alle parter – lige fra 1-1-2 til pizzabuddet.

Det er baggrunden for adressebekendtgørelsens nye regler i § 24 om feriecentre mv.

3.2 De nye regler

Hovedregler

De nye regler i adressebekendtgørelsens § 24 omfatter ejendomme, der anvendes til kollektive ferieformål, feriecentre o.l., og som består af flere bygninger fordelt over et område med et eget, internt vej- eller stinet.

Bestemmelsen i § 24 omfatter således ikke mindre feriekomplekser, fx en enkelt bygning eller nogle få bygninger med ferieboliger, hvor områdets størrelse er så begrænset, at der ikke findes et egentlig internt vej- eller stinet. Sådanne bebyggelser vil imidlertid være omfattet af de almindelige bestemmelser i bekendtgørelsens § 11, som bl.a. betyder, at der skal være særskilt adresse for hver BBR-enhed – og dermed for hver feriebolig.

I de feriecentre, som er omfattet af § 24, præciserer bestemmelsens stk. 2 kravet om særskilt adresse til hver feriebolig, men udvider kravet til også at omfatte visse af feriecenterets fællesfunktioner.

Samråd

Kommunens beslutning om hvordan adressebekendtgørelsens nye regler skal anvendes, og hvordan adresserne skal fastsættes i det konkrete feriecenter, bør altid træffes i samråd med ejeren og andre berørte parter.

Herved kan det bl.a. sikres, at kommunen får kendskab til de praktiske forhold på stedet, til en eventuel eksisterende nummerering af de enkelte boliger og fællesfunktioner, og til eventuelle planer om udvidelse eller andre ændringer. I sidste ende er det dog altid adressemyndigheden der træffer beslutningen om, hvordan bekendtgørelsens regler skal udmøntes.

Ferieboliger

For ferieboligernes vedkommende fastsættes adresserne på samme måde, som hvis der var tale om en almindelig boligbebyggelse:

Har boligen egen indgang fra terræn, består adressen af husnummer uden etage- eller dørbetegnelse. Hvis indgangen derimod sker via et fælles adgangsareal (indgangsparti, etageafsats, altangang, korridor e.l.), består adressen tillige af etage- og eventuelt dørbetegnelse.

Fællesfunktionerne

Når et feriecenter er omfattet af § 24 skal der efter stk. 2 herudover fastsættes adresse til de indgangsdøre i bebyggelsen, som giver adgang til de vigtigste fællesfunktioner. Bestemmelsen nævner fællesfunktioner, som udgør en selvstændig produktionsenhed og funktioner, hvortil offentligheden har adgang eller som kan være genstand for offentligt tilsyn.

Bestemmelsen er formuleret således, at det kun er et krav, at den udefra kommende indgangsdør skal have adresse. Kravet er således alene, at der skal fastsættes et husnummer til indgangsdøren, også selv om den pågældende funktion eventuelt findes på 1. sal. Selv om to eller flere funktioner anvender samme indgangsdør, skal der kun fastsættes en adresse med et husnummer.

Hensigten med bestemmelsen er, at funktioner, som eksempelvis reception og administration, kiosk eller dagligvareudsalg, café, restaurant, vaskeri, varmecentral, motionscenter og svømmehal, skal kunne lokaliseres ved hjælp af et husnummer. Tilsvarende skal formuleringen tydeliggøre, at sekundære funktioner som fx lagerrum, redskabsskur eller garage, og sekundære døre, som fx havedøre, kældertrapper, nødudgange osv., ikke er omfattet af kravet om adresse.

Når bestemmelsen i stk. 2 anvender begrebet "produktionsenhed", henviser det til CVR-lovens afgrænsning af produktionsenheder (også kaldet p-enheder). Tilsvarende skal formuleringen "hvortil offentligheden har adgang" udpege funktioner, hvor en ubestemt kreds af mennesker har adgang, som fx et udstillingslokale, en café, et butikslokale eller en reception.

Hensigten med formuleringen "kan være genstand for offentligt tilsyn" er at medtage funktioner, hvor der må forventes et tilbagevendende, offentligt tilsyn, fx af typen fødevaretilsyn, arbejdstilsyn, miljøtilsyn, skatte- eller toldkontrol o.l.

I praksis vil der ofte være overlap mellem de nævnte kriterier; eksempelvis vil et cafeteria både henvende sig til offentligheden og være genstand for et tilbagevendende offentligt tilsyn, nemlig fødevaretilsyn.

Tre metoder for vejnavne og husnumre

Bekendtgørelsens § 24 stk. 3 nævner udtrykkeligt tre metoder som adressemyndigheden kan anvende, når vejnavne – og dermed husnumre – skal fastsættes i feriecenteret:

- Der fastsættes vejnavne til områdets interne veje og stier
- Der fastsættes et enkelt vejnavn for det samlede område
- Vejnavnet for den vej der giver adgang til området anvendes som grundlag for adresserne.

De tre metoder svarer til reglerne for kolonihaveområder. Nedenstående illustration viser derfor kun et enkelt eksempel på hvordan metode 2 kan anvendes.

Eksempel 3A: Adresser fastsat ud fra et enkelt vejnavn

Generelt

Feriecenterets adresser kan fastsættes med udgangspunkt i et enkelt vejnavn for hele området. Princippet er, at der fastsættes og registreres et enkelt vejnavn for hele området, sådan som adressebekendtgørelsens § 4, stk. 3 giver mulighed for. Herefter fastsættes de enkelte husnumre mv.

Vejnavnet kan fastsættes således, at det svarer til områdets eller bebyggelsens navn.

Adressemyndigheden bør dog være opmærksom på, at vejnavne skal kunne være stabile i mange år og at kommercielle navne på den virksomhed eller kæde, der pt. ejer eller driver centeret, ikke bør anvendes i vejnavnet. Navnet "Jensens Feriecenter" er ikke velegnet som vejnavn, hvis eksempelvis firmaet "Hansens Ferieby" overtager området.

I det viste eksempel hedder feriecenteret "Havglimt".

Husnumre

Det vil være en fordel, hvis man som husnummerering kan anvende en eksisterende nummerering af ferieboligerne. Ifølge adressebekendtgørelsens § 24 stk. 4 kan numrene være fortløbende, dvs. i almindelig stigende rækkefølge uden hensyn til lige og ulige numre. Bemærk i så fald, at § 17 stk. 3 stiller krav om, at der skal etableres oversigts- og henvisningsskilte.

I det viste eksempel er husnumrene fastsat således, at adresser, der ligger til venstre for områdets "hovedakse" har ulige husnumre, medens de lige husnumre ligger til højre.

Indgangsdørene til feriecenterets vigtigste fællesfunktioner skal ligeledes tildeles en adresse, dvs. et husnummer. Hvis to eller flere funktioner anvender samme indgangsdør, skal der kun fastsættes én adresse med ét husnummer.

I det viste eksempel er der fastsat adresser til indgangsdørene til centerets reception, kiosk, fælleshus og svømmebad, som består af et omklædningsrum med badeanlæg og et udendørs bassin.

Der bør afsættes plads i husnummerrækken til eventuelle fremtidige tilbygninger eller tilføjelser af flere ferieboliger. I eksemplet er det gjort ved at starte de ulige husnumre med nummer 9.

Skiltning

Det er vigtigt for alle parter, at de fastsatte adresser er synlige vha. husnummer-skilte. Oversigtskort eller henvisningsskilte ved indgangene til området vil være et godt supplement.

Pligten til at skilte med de fastsatte husnumre påhviler efter BBR-lovens § 3 c ejeren. Såfremt ejeren ikke opsætter de korrekte husnummerskilte, kan der efter lovens §§ 8-9 idømmes bøde.

Det fastsatte vejnavn skal ligeledes skiltes ved indgangene til området.

4. Erhvervsejendomme med mere end en virksomhed

4.1 Indledning

Mange erhvervsejendomme fungerer som hjemsted for flere selvstændige virksomheder.

Der kan fx være tale om mindre service-, fremstillings- eller håndværksvirksomheder, kontorer eller butikker o.l., som har et lejemål eller en erhvervsejerlejlighed i ejendommen – eller som eventuelt ejer en bygning på lejet grund.

Ejendommen kan bestå af en enkelt bygning, af nogle få bygninger, eller af flere bygninger spredt over et større område, som for eksempel, når en tidligere, større industriejendom er hjemsted for en række mindre virksomheder i selvstændige lejemål.

Som regel vil sådanne ejendomme ikke være registreret med BBR-erhvervsenheder i de enkelte bygninger. I så fald stiller de almindelige regler i adressebekendtgørelsens § 11 alene krav om, at der er fastsat én enkelt adresse til hele ejendommen.

Dette er ikke hensigtsmæssigt, fordi det dermed er vanskeligt at finde frem til den enkelte virksomhed inde på ejendommen. Uden præcis adresse er det vanskeligt for virksomhedens kunder, vareleverandører, post og pakkeleverancer, serviceteknikere, håndværkere og tilsynsmyndigheder at finde vej.

Hertil kommer, at der altid kan opstå situationer hvor 1-1-2 skal alarmeres og hvor politi, ambulancereddere eller brandfolk skal kunne finde vej, og hvor blot få minutters forsinkelse kan være kritisk.

I nogle tilfælde har ejeren eller brugerne søgt at afhjælpe problemerne ved at opsætte oversigtstavler eller ved at fastsætte egne husnumre på de enkelte bygninger og indgange i området. Problemet er dog, at når sådanne lokale adresser ikke er registreret officielt af kommunen, vil de ikke indgå i de landsdækkende systemer, som fx GPS eller 1-1-2.

Samfundet er blevet mere og mere digitalt, og vi er blevet mere afhængige af internet, smartphones, GPS og elektronisk vejvisning. Når en virksomhed kan anvende en præcis adresse ved registreringen i CVR, i telefonbøger og vejvisere, på hjemmesiden, brevpapir, visitkort o.l., vil alle parter have adgang til den samme, korrekte adresseoplysning – og den præcise geografiske position som hører til hver adresse.

Det er baggrunden for adressebekendtgørelsens nye regler i § 25 om erhvervsejendomme med mere end én virksomhed.

4.2 De nye regler

Hovedregler

De nye regler i adressebekendtgørelsens § 25 omfatter erhvervsejendomme, hvori der findes mere end en erhvervsvirksomhed.

I § 25 stk. 1 afgrænses bestemmelsens virkefelt til at omfatte ejendomme, der anvendes erhvervsmæssigt til flere produktionsenheder med hver sin ejer. Anven-

delsen af begrebet "produktionsenhed" (p-enhed) henviser til CVR-loven og skal tydeliggøre, at det er den faktiske erhvervsmæssige aktivitet i området, der er interessant, ikke om virksomheden juridisk set (ejermæssigt) er hjemmehørende på ejendommen.

Med afgrænsningen "hver sin ejer" tydeliggør bestemmelsen, at den ikke omfatter ejendomme, hvor en enkelt virksomhed eller koncern udøver et antal forskellige aktiviteter på ejendommen, som fx produktion, engroshandel, detailudsalg, administration osv., uanset om disse i CVR-lovens forstand udgør forskellige produktionsenheder.

Da § 25 også kan omfatte ejendomme, hvorpå der findes bygninger til beboelse eller er indrettet boliger (fx i de øvre etager af en bygning, som har erhverv i stueetagen), præciseres det i § 25 stk. 4, at erhvervsvirksomhed, som udøves fra en af disse boliger, og som har en karakter, der sædvanligvis kan udøves fra en bolig, ikke er omfattet af reglerne.

Det betyder, at eventuelle liberale erhverv, frisør, dagpleje e.l., som udøves fra en bolig på ejendommen, ikke tæller med, når det skal afgøres om en ejendom er omfattet af bestemmelsen – eller når der skal fastsættes adresser. Når en sådan virksomhed udøves fra en bolig, vil de almindelige bestemmelser i bekendtgørelsens § 11 sikre, at boligen har en særskilt adresse – hvorefter virksomheden kan anvende denne adresse.

Regler for adresser

Når en ejendom er omfattet af § 25, skal der efter reglerne i stk. 2 fastsættes mindst én adresse for hver udefra kommende indgangsdør, som giver adgang til en selvstændig produktionsenhed, eller til funktioner, hvortil offentligheden har adgang, eller som kan være genstand for offentligt tilsyn. Stk. 3 supplerer denne bestemmelse med en regel om, at hvis indgangen giver adgang til mere end én etage i bygningen, skal der fastsættes mindst én adresse pr. etage.

Hensigten med stk. 2 er at sikre, at indgangsdøre, der giver adgang til en virksomhed (dvs. produktionsenhed) eller til andre vigtige funktioner som eksempelvis reception, salgsområde, showroom, kantine, laboratorium eller varmecentral, kan lokaliseres præcist ved hjælp af et husnummer. Hvis to eller flere virksomheder anvender samme indgangsdør, skal der naturligvis kun fastsættes ét husnummer.

Omvendt skal formuleringen også tydeliggøre, at sekundære funktioner som fx lagerrum, garager, og sekundære døre, som fx bagdøre, nødudgange, kældertrapper osv. ikke er omfattet af kravet om adresse. Adressemyndigheden vil dog altid kunne bestemme, at der også fastsættes husnummer til sådanne indgangsdøre; herved undgår man at supplere og måske ændre husnumrene, hvis en ny virksomhed etablerer sig i et tidligere uudnyttet lokale.

Når bestemmelsen i stk. 2 anvender begrebet produktionsenhed, henviser det til CVR-lovens afgrænsning af produktionsenheder (også kaldet p-enheder). Tilsvarende skal formuleringen "hvortil offentligheden har adgang" udpege funktioner, hvor en ubestemt kreds af mennesker har adgang, som fx et udstillingslokale, en café, et butikslokale eller en reception.

Hensigten med formuleringen "offentligt tilsyn" er at medtage funktioner, hvor der må forventes et tilbagevendende, offentligt tilsyn, fx af typen fødevaretilsyn, arbejdstilsyn, miljøtilsyn, skatte- eller toldkontrol o.l.

I praksis vil der ofte være overlap mellem de funktioner, der nævnes i stk. 2; eksempelvis vil et autoværksted ofte både udgøre en produktionsenhed og være genstand for offentligt tilsyn – i dette tilfælde arbejdstilsyn.

Mindst en adresse pr. etage

Bestemmelsens stk. 3 sætter som supplerende krav, at såfremt en af de pågældende indgangsdøre giver adgang til flere etager, skal der fastsættes mindst én

adresse til hver etage. Hensigten hermed er at sikre, at de relevante virksomheder og funktioner på ejendommen altid kan lokaliseres præcist ved hjælp af husnummer og etagebetegnelse.

Når bestemmelsen ikke indeholder et krav om, at der skal fastsættes dørbetegnelser på etagerne, er det for at reducere adressemyndighedens arbejde med at ajourføre adresserne hver gang adgangsforholdene og antallet af døre på etagen ændrer sig, fx når nye virksomheder flytter ind eller eksisterende fraflytter.

Ligger to eller flere virksomheder på samme etage, vil de som udgangspunkt dele samme adresse. Adressemyndigheden kan dog også her bestemme, at der skal fastsættes mere end én adresse på etagen, dvs. med individuelle dørbetegnelser som tv, th osv., på samme måde som hvis der havde været tale om en boligejendom.

Bestemmelsen i stk. 3 om, at der altid skal være mindst en adresse pr. etage betyder, at der i en ejendom ofte vil være en række adresser som ikke er i brug. Fordelen er også her, at adressemyndigheden ikke skal tilføje eller fjerne adresser alt efter om en virksomhed flytter ind på etagen eller fraflytter sit lejemål. Adresserne er der allerede og kan bruges af virksomhederne og af udlejeren når der er behov for det.

Særlige regler for butikker o.l. i gadeplan

Bestemmelserne i § 25 stk. 5-6 omhandler den typiske situation, hvor et antal butikker i stueetagen af en bygning har hver sin indgang direkte fra gadeplan.

Efter de almindelige regler i § 11 gælder det, at hvis de enkelte butikker er registreret som BBR erhvervsenheder, skal der være fastsat en særskilt adresse til hver butiks indgangsdør.

Hvis butikkerne ikke er registreret som BBR-enheder, gælder de ovenfor omtalte bestemmelser i § 25 stk. 1-3, dvs. at hver butik skal sin egen adresse bestående af et husnummer inklusive eventuelt bogstav. Erfaringerne viser, at mange butiksindehavere faktisk er interesseret i på denne måde at få sin egen særskilte adresse, fx af hensyn til kunder, post- og vareleverancer osv.

Særskilt adresse til butik

Hvis adressemyndigheden fastsætter særskilte adresser til butikker i gadeplan, kan det være svært at få husnummerrækkefølgen til at være strikt fortløbende, med mindre man ændrer eksisterende husnumre – også selv om man må tage bogstaver i brug. I nogle situationer kan man være nødt til at ændre husnummeret for en boligopgang, og dermed ændre adressen for et stort antal beboere i ejendommen.

I en sådan situation har adressemyndigheden mulighed for at anvende den særlige, nye regel i bekendtgørelsens § 17 stk. 4. Reglen betyder, at den almindelige rækkefølge af husnumre med bogstaver kan fraviges, når husnumrene hører til samme eller tæt sammenhørende bygninger. Eksempelvis vil det således være muligt at anvende en husnummerrækkefølge som hedder 11A, 11, 11B, 11C.

Tydelig skiltning med samtlige fastsatte husnumre er en forudsætning for at bruge den særlige regel.

Det er i alle tilfælde adressemyndigheden som beslutter om de særlige forhold (fx hensynet til at undgå gener for andre parter) vejer så tungt, at man fraviger den rigtige rækkefølge af husnumrene.

Anvendelse af naboopgangens adresse

Nogle steder er der tradition for, at butikkerne anvender adressen, dvs. husnummeret, fra en opgangsdør, som i forvejen findes i bygningsfacaden, også selvom butikken ikke har adgang fra den pågældende opgang via en bagdør e.l.

I § 25 er stk. 5-6 møntet på denne situation. Bestemmelserne gør det muligt for adressemyndigheden, at undlade at fastsætte særskilte adresser til hver butiksdør, således som de foregående stk. 1-3 ellers foreskriver. Betingelsen herfor er jf. stk. 5, at de pågældende butikker har adgang via en dør i bygningens facade mod gade eller vej, og at der i samme bygningsfacade findes en opgangsdør, som er forsynet med et husnummer.

Da de pågældende butikker skal have mulighed for at registrere sig til en valid adresse, præciserer stk. 6, at adressemyndigheden skal sikre, at der til den pågældende opgang er fastsat en adresse, som kun består af vejnavn og husnummer, dvs. uden etage- eller dørbetegnelse.

Samråd

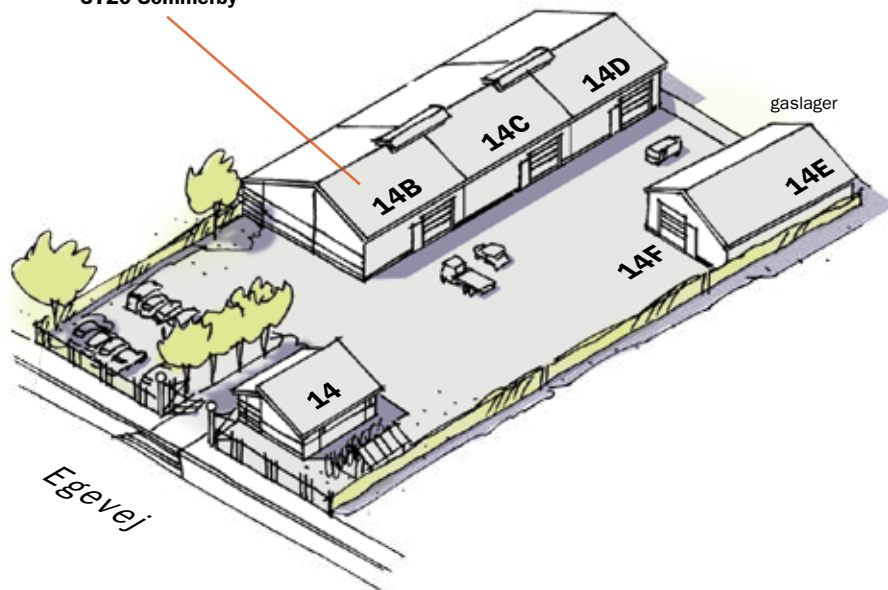
Kommunens beslutning om, hvordan adressebekendtgørelsens nye regler skal anvendes, og hvordan adresserne skal fastsættes på den konkrete ejendom, bør altid træffes i samråd med ejer og brugerne. Herved kan det bl.a. sikres, at kommunen får kendskab til forholdene på stedet, til en eventuel eksisterende nummerering af de enkelte bygninger og lejemål mv., og til eventuelle planer om udvidelse, byggeri eller andre påtænkte ændringer.

Det har eksempelvis vist sig, at nogle virksomheder af praktiske grunde ønsker særskilte adresser til virksomhedens varelager, kontor, personaleindgang osv., uanset at disse funktioner ikke er omfattet af kravene i § 25 stk. 2.

I sidste ende er det dog altid adressemyndigheden, der træffer beslutningen, om hvordan bekendtgørelsens regler skal udmøntes.

Egevej 14B
5720 Sommerby

Eksempel 4A: Nyere erhvervsejendom med flere virksomheder

Eksemplet viser en ejendom, hvor forskellige erhvervslokaler udlejes til en række selvstændige, service- og håndværksvirksomheder. Hver af disse virksomheder udgør en produktionsenhed (p-enhed) i medfør af CVR-loven. I en del af bygningen til højre findes desuden et lager for gasflasker.

Hver virksomhed har behov for at kunder og leverandører kan finde frem ved hjælp af GPS eller smartphone, og for at post, pakker, vareleverancer og andre serviceydelser leveres rigtigt. Der skal leveres og måleraflæses for vand, el og varme. I en akut situation skal 1-1-2 og politi, ambulance eller brandvæsen nemt kunne finde frem.

Flere af virksomhederne er herudover genstand for offentligt tilsyn fx arbejdstilsyn, SKAT eller fødevaretilsyn. Flaskegaslageret er underlagt særlige krav om tilsyn, afmærkning og sikkerhed.

Reglerne i adressebekendtgørelsens § 25 stk. 2 betyder, at der skal fastsættes mindst en adresse til hver hovedadgangsvej (dvs. indgangsdør e.l.) til en virksomhed (produktionsenhed) eller til andre funktioner med offentlig adgang, eller hvor der er offentligt tilsyn. Da gaslageret i dette eksempel er en funktion, som er underlagt offentligt tilsyn, skal der også fastsættes adresse til dette.

I eksemplet er alle bygninger i én etage, hvilket betyder, at én adresse pr. indgangsdør er tilstrækkeligt, dvs., at adressebetegnelserne kun består af vejnavn og husnummer inklusive eventuelt bogstav, fx "Egevej 14C".

Hvis to virksomheder anvender samme hoveddør, deler de også adresse, med mindre adressemyndigheden har benyttet muligheden af at fastsætte dørbetegnelser til enkelte døre inde i bygningen. Hvis døren med husnummeret "14C" giver adgang til et indgangsparti, hvorfra der er adgang til én virksomhed til venstre og en anden til højre, kan der således være fastsat en adresse til hver, nemlig "Egevej 14C, st. tv" hhv. "Egevej 14C, st. th".

Før ejendommens adresser fastsættes eller ændres, skal adressemyndigheden høre de berørte parter, dvs. ejer samt virksomheder og andre brugere som

påvirkes. Herved kan det bl.a. sikres, at adressemyndigheden får kendskab til de konkrete fysiske forhold, til brugen af de enkelte bygninger og til eventuel eksisterende skiltning på døre og bygninger. Samtidig vil man også kunne få oplysninger om eventuelle planer om tilbygninger eller andre ændringer, som også kan have betydning for adresserne.

Når beslutningen skal træffes, er der dog altid adressemyndigheden, som bestemmer.

Bemærk i eksemplet, at adressemyndigheden har besluttet at opretholde den oprindelige adresse "Egevej 14", til bygningen nærmest indkørslen. Samtidig ses det, at husnummeret "14A" ikke er anvendt, idet adressemyndigheden har ønsket at gemme det til evt. senere brug.

Efter BBR-lovens § 3 c påhviler det ejeren at skilte med de fastsatte husnumre. Hvis situationen giver anledning til det, bør der tillige etableres et oversigtskort eller henvisningsskilte som fx "Til 14-14E".

Eksempel 4B: Ældre ejendom med virksomheder i baghuse o.l.

Eksemplet viser en byejeendom præget af ældre bebyggelse med sidehuse og baghuse i flere "lag". Ejendommen er hjemsted for flere selvstændige kontor-, service- og produktionsvirksomheder. Hver virksomhed udgør en produktionsenhed (p-enhed) i medfør af CVR-loven.

I en af bygningerne findes desuden et lokale, der udlejes som selskabslokale eller til udstillinger, foredrag og lign.

Bygningernes og indgangsdørenes beliggenhed betyder, at det kan være vanskeligt at finde frem til den enkelte virksomhed. Virksomhederne har behov for, at kunder og leverandører kan finde frem ved hjælp af GPS eller smartphone, og for at post, pakker, vareleverancer og andre serviceydelser leveres rigtigt. Der skal leveres og måleraflæses for vand, el og varme. I en akut situation skal 1-1-2 og politi, ambulance eller brandvæsen nemt kunne finde frem.

Nogle af virksomhederne er genstand for offentligt tilsyn fx arbejdstilsyn, SKAT eller fødevaretilsyn. Når selskabslokalet er i brug til udstillingsformål og foredrag mv., er der som regel offentlig adgang.

Reglerne i adressebekendtgørelsens § 25 stk. 2 betyder, at der skal fastsættes mindst en adresse til hver hovedadgangsvej (dvs. udefra kommende indgangsdør e.l.) til en virksomhed (produktionsenhed) eller til andre funktioner med offentlig adgang, eller hvor der er offentligt tilsyn. Da der ofte er offentlig adgang til selskabslokalet, skal der også fastsættes adresse til det.

I eksemplet er flere af bygningerne i flere etager. Hvis den pågældende hovedadgangsvej giver adgang til mere end én etage, skal der derfor fastsættes mindst én adresse pr. etage. I eksemplet betjener døren med husnummer "13D" både stueetagen og 1. sal. Her skal der derfor fastsættes to adresser: "Østergade 13D, st." og "Østergade 13D, 1.".

Når indgangsdøren kun betjener én etage, som det fx er tilfældet med "13B", er én adresse tilstrækkeligt, dvs. at adressebetegnelsen kun består af vejnavn og husnummer: "Østergade 13B".

Hvis to virksomheder anvender samme hoveddør og ligger på samme etage, deler de også adresse, med mindre adressemyndigheden har benyttet muligheden for at fastsætte dørbetegnelser til enkelte døre inde i bygningen. Hvis døren med husnummeret "15A" giver adgang til to etager med to døre på hver trappeafsats, kan adressemyndigheden således have fastsat én adresse til hver dør, dvs. "Østergade 15A, st. tv", "Østergade 15A, st. th", "Østergade 15A, 1. tv" og "Østergade 15A, 1. th".

Før adresserne fastsættes eller ændres, skal adressemyndigheden høre de berørte parter, dvs. ejer samt virksomheder og andre brugere som påvirkes. Herved kan det bl.a. sikres, at adressemyndigheden får kendskab til de konkrete fysiske forhold, til brugen af de enkelte bygninger og til eventuel eksisterende skiltning på døre og bygninger. Samtidig vil man også kunne få oplysninger om eventuelle planer om tilbygninger eller andre ændringer, som også kan have betydning for adresserne.

Når beslutningen skal træffes, er der dog altid adressemyndigheden, som bestemmer.

Efter BBR-lovens § 3 c påhviler det ejeren at skilte med de fastsatte husnumre. Hvis situationen giver anledning til det, bør der tillige etableres et oversigtskort eller henvisningsskilte som fx "Til 13B-13D".

Eksempel 4C: Butikker o.l. i gadeplan

Eksemplet viser to byeendomme med butikker o.l. servicevirksomheder, som fx café, ejendomsmægler eller rejsebureau, i stueetagen.

Såfremt forretningerne er registreret som selvstændige erhvervsenheder i BBR skal der efter de almindelige regler i adressebekendtgørelsens § 11 være fastsat en særskilt adresse til hver indgangsdør. Dette kan eksempelvis være tilfældet hvis forretningslokalerne har status af erhvervsejerlejligheder. Da der er en selvstændig indgangsdør til hver butik, vil adressebetegnelsen bestå af vejnavn og husnummer inklusive et eventuelt bogstav.

Særskilt adresse til hver butik

Er forretningerne *ikke* registreret som erhvervsenheder i BBR, vil de i stedet være omfattet af de særlige regler i § 25 om erhvervsejendomme, som anvendes af flere produktionsenheder med hver sin ejer. Da der er en selvstændig indgangsdør til hver forretning, vil reglerne i § 25 stk. 2 give samme resultat som i § 11, dvs. at der skal fastsættes en særskilt adresse til hver indgangsdør.

Eksemplet viser en sådan situation, dvs. hvor hver indgangsdør til en forretning i stueetagen har en adresse bestående af vejnavn og husnummer. De to øvrige indgangsdøre, som er vist i eksemplet giver, via en indvendig trappeopgang, adgang til de øvrige etager i hver bygning. De to opgangsdøre er derfor ligeledes forsynet med et særskilt husnummer, som indgår i de adresser, der findes på de enkelte etager i opgangen.

Butikker "låner" naboopgangens husnummer

En alternativ mulighed for adressering af forretningerne i stueetagen er, at anvende de særlige regler i adressebekendtgørelsens § 25 stk. 5-6. Efter disse regler kan adressemyndigheden undlade at fastsætte særskilte adresser til forretningernes indgangsdøre, når der i forvejen findes en anden indgangsdør i bygningen, som allerede er forsynet med et husnummer.

I det viste eksempel kunne adressemyndigheden beslutte, at butikken, som på tegningen er vist med husnummer "12A", slet ikke skal have sin egen adresse, fordi der i bygningsfacaden i forvejen findes én opgang med husnummer, nemlig nummer "12".

Når butikken skal angive sin postadresse eller lade sig registrere sig i CVR eller andre steder, må den derfor angive "Tværevej 12" som sin adresse. Det er vigtigt, at denne adresse er valid; derfor fremgår det af § 25 stk. 6, at adressemyndigheden skal sørge for, at adressebetegnelsen "Tværevej 12" er fastsat og registreret, uanset hvilke adresser med etage- og dørbetegnelser, der i øvrigt findes i opgangen.

5. Butikscentre

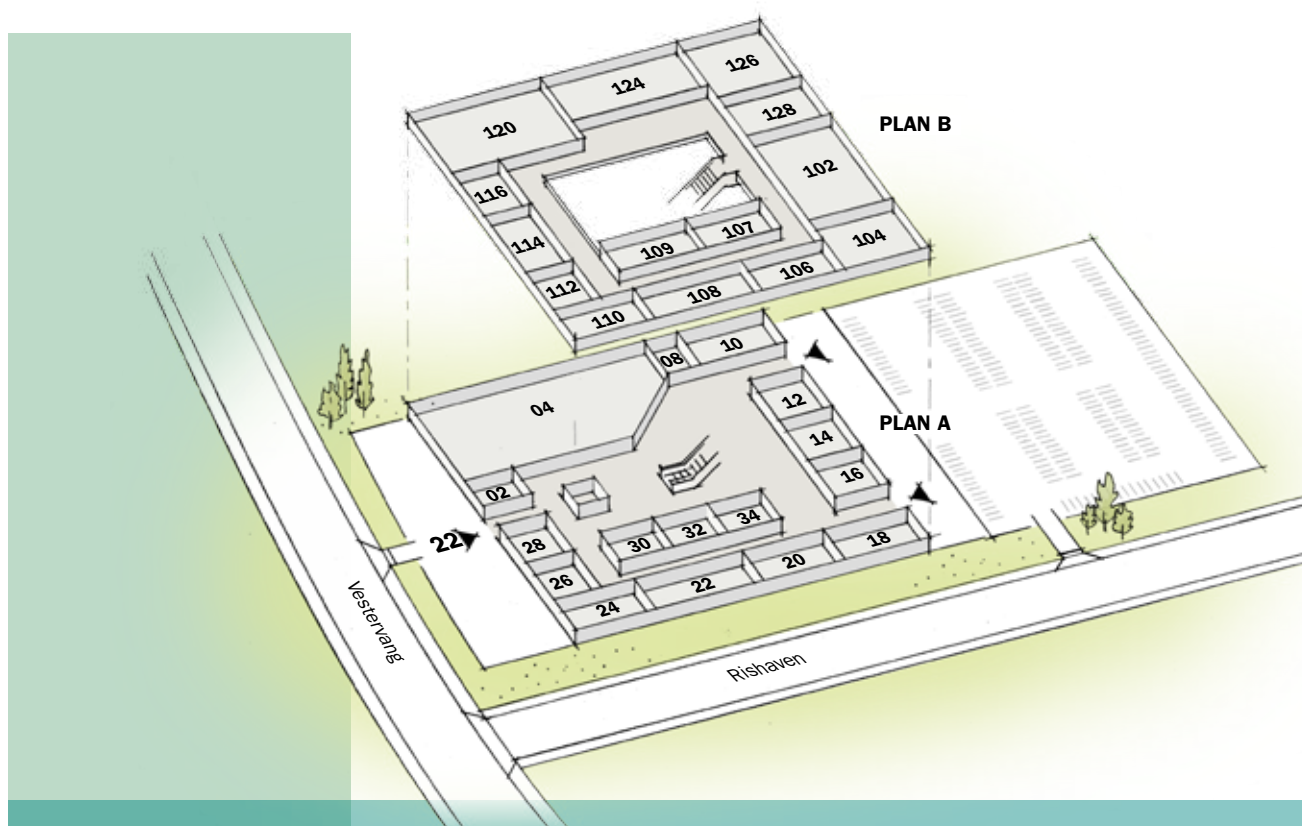
5.1 Indledning

I butikscentre er et større eller mindre antal butikker samlet under samme tag i en bygning eller bygningskompleks, der som regel administreres samlet. Udenfor butikkernes og centerets åbningstid er bygningerne og de indre gangarealer som regel også lukket af.

Ud over egentlige detailhandelsbutikker kan et butikscenter indeholde forskellige former for servicevirksomheder som vaskeri, frisør, rejsebureau, café, restaurant e.l. De fleste butikscentre har desuden forskellige fællesfunktioner som fx information, butikscenterets administration, legestue e.l., samt parkeringsanlæg i bygningen (fx i kælder eller øvre etager) eller udendørs.

Som regel vil et butikscenter ikke være registreret med BBR-erhvervsenheder i de enkelte bygninger. Det betyder, at der ofte kun er fastsat en enkelt, eller ganske få adresser til hele komplekset; inde i butikscenteret er der som regel ingen officielle adresser.

Selv om de fleste butikscentre har en intern nummerering af etager og butikker, er disse "adresser" ikke en del af det officielle adressesystem – det betyder, at de ikke findes i GPS-systemerne, i de digitale kort eller fx hos 1-1-2.

Den typiske situation i dag: Butikscenteret har kun en adresse, som henviser til hovedindgangen; øvrige indgange har ikke adresse. Den interne nummerering af de enkelte lejemål indgår ikke i de officielle adresser

Hver dag er der imidlertid mange forskellige parter, som har brug for at finde vej til butikscenterets forskellige indgange og til de enkelte butikker: Fx kunder, ansatte, vareleverandører, teknikere, håndværkere, postvirksomheder, vagtpersonale samt forskellige tilsynsmyndigheder, som fødevaretilsyn og arbejdstilsyn.

Hertil kommer, at der altid kan opstå situationer, hvor politi, ambulancereddere eller brandfolk skal kunne finde vej, og hvor blot få minutters forsinkelse kan være kritisk.

Endelig vil butikker og servicevirksomheder have fordele af, at registrere sig med en præcis og valid adresse i CVR, i stedet for at alle butikker registrerer sig på den samme adresse.

Samfundet er blevet mere og mere digitalt, og vi er blevet mere afhængige af internet, smartphones, GPS og elektronisk vejvisning. Mange butikscentre tilbyder allerede i dag kunderne særlige "apps" til tablets eller smartphones, og i de kommende år må det forudses, at systemer til en egentlig indendørs vejvisning bliver udbredt, så smartphonen kan vise vej inde i centeret, på samme måde som GPS-systemerne gør det ude på det almindelige vejnet.

Når der er præcise adresser til butikscenterets vigtigste indgange og til hver enkelt butik samt funktioner inde i centeret, vil disse officielle adresser kunne bruges af alle parter, it-systemer og mobile løsninger.

Det er baggrunden for adressebekendtgørelsens nye regler i § 26 om butikscentre.

5.2 De nye regler

Hovedregler

De nye regler i adressebekendtgørelsens § 26 omfatter ejendomme, der anvendes erhvervsmæssigt til butikscenter eller lignende. Ved et butikscenter forstås en bygning eller et bygningskompleks, hvor flere forskellige forretninger er samlet under samme tag, som regel med en fælles administration.

Det fremgår af bestemmelserne, at § 26 netop er møntet på den situation, at de enkelte butiksenheder o.l. er beliggende indendørs i centeret.

§ 26 omfatter således ikke butikstorve, lokalcentre e.l., hvor forretningerne er samlet omkring et udendørs torv, eller vej. Sådanne ejendomme vil derimod ofte være omfattet af bestemmelserne i § 25, om erhvervsejendomme med mere end en virksomhed, svarende til hvad der gælder for andre ejendomme med butikker i gadeplan.

Hovedindholdet i bestemmelserne i § 26 er, at der både skal fastsættes særskilte adresser til hver af de vigtigste indgangsdøre til butikscenteret, og fastsættes særskilte adresser til hver enkelt butik m.v. inde i centeret.

Når adresserne er fastsat efter bestemmelserne i § 26 vil der således være to grupper eller sæt af adresser til et butikscenter: ét sæt der blot henfører til hver af de vigtige indgangsdøre fx "Byvej 3", "Byvej 5" og "Byvej 7", og ét sæt som henfører til hver butik e.l. i centeret fx "Byvej 5, st. A01", "Byvej 5, st. A02", "Byvej 5, st. A03" osv.

Adresser til indgangsdøre m.v.

Efter § 26 stk. 2 skal der fastsættes mindst én adresse til hver af butikscenterets indgangsdøre, når døren udgør en af hovedadgangsvejene til centeret.

Hensigten med denne del af bestemmelsen er at sikre, at der til hver af de indgangsdøre, dvs. kundeindgange o.l., som fører ind i butikscenterets indre, findes én adresse bestående af vejnavn og husnummer, således at disse adresser er til rådighed i GPS-systemer, på digitale kort og eksempelvis i 1-1-2 systemet.

Efter stk. 2 skal der endvidere fastsættes mindst én adresse, dvs. vejnavn og husnummer, til andre indgangsdøre i butikscenteret, når disse giver adgang til en funktion, hvortil offentligheden har adgang, eller som kan være genstand for offentligt tilsyn.

Hensigten hermed er, at også de døre i butikscenteret, som fører direkte fra gade eller fortov til fx en enkelt butik, café eller til et kundecenter, en vareudlevering, varmecentral eller en transformerstation, skal have en særskilt adresse. Nogle gange vil de pågældende funktioner have åbningstider, som er forskellige fra butikscenterets åbningstider.

Med formuleringen "hvortil offentligheden har adgang" menes funktioner, hvor en ubestemt kreds af mennesker har adgang, medens formuleringen om "offentligt tilsyn" medtager funktioner, hvor der må forventes et tilbagevendende, offentligt tilsyn, fx fødevaretilsyn, arbejdstilsyn, miljøtilsyn, skatte- eller toldkontrol e.l.

I praksis vil der ofte være overlap mellem de funktioner, der nævnes i stk. 2; eksempelvis vil en café både have offentlig adgang og være genstand for offentlig tilsyn – i dette tilfælde fødevaretilsyn.

Bestemmelsen i § 26 stk. 2 betyder endvidere, at adgangsvejene til et parkeringsanlæg, som ligger i butikscenteret, også vil være omfattet af kravet om særskilt adresse. Det betyder, at fx ind- og udkørsler til parkering under jorden eller i butikscenterets bygnings øvre etager, skal have adresse, ligesom eventuelle udvendige døre, som giver gående adgang til parkeringsanlægget.

Formuleringen af stk. 2 skal ligeledes tydeliggøre, at sekundære funktioner som lagerrum, garager, nødudgange, kældertrapper e.l. ikke er omfattet af kravet om særskilt adresse.

Adressemyndigheden vil dog altid kunne bestemme, at der også fastsættes husnummer til sådanne indgangsdøre – eksempelvis er det lokale ulykkesberedskab ofte interesseret i at have en adresse til hjælp, når man skal lokalisere de nødudgange, der i en ulykkessituation fungerer som flugtveje for kunder og ansatte.

Når det er afgjort hvilke af butikscenterets indgangsdøre, der skal have en særskilt adresse bestående af vejnavn og husnummer, skal adressemyndigheden tage stilling til hvilket vejnavn, der skal indgå i adressen.

Afhængig af adgangsforholdene, kan adresserne høre til én, to eller flere vejnavne, idet man altid skal iagttage reglen om, at indgangsdørens adresse altid skal referere til den adgangsgivende vej.

Én adresse til hver butiksenhed

Bestemmelsen i § 26 stk. 3 sætter som supplerende krav, at der for hver butiksenhed eller lignende, der er beliggende i butikscenteret, skal der fastsættes mindst én særskilt adresse.

Hensigten med formuleringen "eller lignende" er, at der også skal fastsættes adresser til funktioner eller lejemål i butikscenteret, som ikke er butikker, fx en café, en frisør eller et rejsebureau.

Da der er tale om adresser inde i en bygning, skal hver adresse, udover vejnavn og husnummer, have såvel en etagebetegnelse som en dørbetegnelse. Etagebetegnelsen kan ikke udelades – heller ikke i situationer, hvor butikkerne kun er beliggende i stueplan.

I bestemmelsens stk. 5 nævnes det direkte, at adressemyndigheden kan tage en eksisterende, systematisk betegnelse for de enkelte butiksenheder i brug som dørbetegnelse for adresserne.

Denne del af bestemmelsen skal tydeliggøre, at hvis der allerede findes en indarbejdet nummerering af de enkelte butikker e.l., som opfylder kravene til dørbetegnelser, dvs. at den er systematisk og entydig, og består af højst fire tegn, så bør denne løsning overvejes.

Det er dog altid adressemyndigheden, som ud fra adressebekendtgørelsens regler og sit eget skøn, vurderer, hvilke dørbetegnelser, der skal anvendes.

Når adressemyndigheden skal bestemme hvilket vejnavn og husnummer, der skal indgå i den enkelte adresse inde i butikscenteret, kan man vælge at lade alle adresser henhøre til det vejnavn og husnummer, der hører til centerets vigtigste indgang. Alternativt kan adressen henvise til vejnavn og husnummer for den nærmeste indgangsdør.

Etagebetegnelser

Som hovedregel gælder adressebekendtgørelsens almindelige regler for etagebetegnelser i § 18, også for butikscentre. Det betyder, at stueetagen er den etage, hvor gulvet ligger i eller umiddelbart over terræn, og at 1. sal ligger herover og så fremdeles.

Da butikscentre ofte er større bygningskomplekser, hvor der kan være niveau-spring i det indvendige etageplan og/eller hvor det udvendige terræn er skrånede, vil kommunens BBR- og adressemyndighed ofte have en vis frihed til at afgøre hvilken af etagerne, der regnes som stueetagen. I fortolkningen kan indgå et hensyn til at bevare eksisterende etagebetegnelse, som allerede findes i butikscenteret.

Den nye bestemmelse i § 18 stk. 5 giver yderligere adressemyndigheden mulighed for at bestemme, at der i butikscenteret alene anvendes etagebetegnelserne 1, 2, 3 osv., således, at betegnelsen 1 anvendes for den nederste etage, uanset dennes placering i forhold til det omgivende terræn.

Hensigten med denne særlige bestemmelse er, at kunne håndtere de situationer, hvor den nederste butiksetage i et center, ligger under terræn, på en måde som vil være acceptabel for de erhvervsdrivende.

Efter de almindelige regler ville butikkerne i en sådan etage skulle anvende etagebetegnelsen "kl" for kælder. Hvis adressemyndigheden beslutter at anvende den nye regel vil butikkerne i stedet kunne have etagebetegnelsen "1".

§ 18 stk. 5 kan kun anvendes for butikscentre, universiteter, sygehuse og andre større bygningskomplekser, som anvendes til erhvervsformål eller institutioner. Bestemmelsen kan ikke anvendes, hvis der er boliger på den pågældende etage.

I de konkrete situationer, hvor reglen anvendes, skal kommunens BBR- eller adressemyndighed efter bestemmelsen i adressebekendtgørelsens § 33 stk. 4, registrere hvilke af etagerne i de pågældende bygninger, der efter de almindelige regler udgør kælderetagen. En nærmere vejledning herom vil blive udarbejdet til brug for BBR-registreringen.

§ 18, stk. 5 præciserer, at betegnelserne "0 og -1, -2, -3 og så videre" ikke kan anvendes som etagebetegnelse for adresser¹.

Årsagen hertil er, at mange it-systemer og offentlige registre er baseret på de standardbetegnelser for etager, som har været indarbejdet siden Bygnings- og Boligregisterets etablering i 1977. En åbning for at anvende helt nye værdier (0 og negative tal) ville medføre meget betydelige omkostninger til omskrivning og rettelser i disse it-systemer.

Plan eller niveau ligestillet med sal eller etage

I § 18 stk. 4, er det fastsat, at man i sådanne større bygningskomplekser kan anvende betegnelserne "niveau" eller "plan" som ligestillede, dvs. synonym, for "sal" eller "etage" på skiltning og i anden kommunikation.

¹ Ved en teknisk fejl i den publicerede adressebekendtgørelse nr. 436 af 2. maj 2014, var de tre "minustegn" faldet ud af teksten i § 18, stk. 5. Fejlen blev rettet i en ændringsbekendtgørelse nr. 983 af 6. september 2014.

I butikscenterets skiltning med etagebetegnelserne og i den øvrige kommunikation kan man således frit omtale stueetagen og 1. etage som hhv. "stueplan" og "plan 1". Tilsvarende kan 1. etage og 2. etage omtales som hhv. "niveau 1" og "niveau 2".

Ved adressens registrering vil det under alle omstændigheder alene være værdien, dvs. hhv. "st", "1" og "2", der registreres.

Den korrekte adressebetegnelse, f.eks. på en postforsendelse, skal ligeledes kun medtage selve værdien, fx "Bygaden 38, 1. 128", for en butik med dørrnummer (butiksnr.) 128 på 1. etage (plan eller niveau).

Samråd

Kommunens beslutning om, hvordan adressebekendtgørelsens nye regler skal anvendes, og hvordan adresserne skal fastsættes i det konkrete butikscenter, bør altid træffes i samråd med ejeren eller centerledelsen.

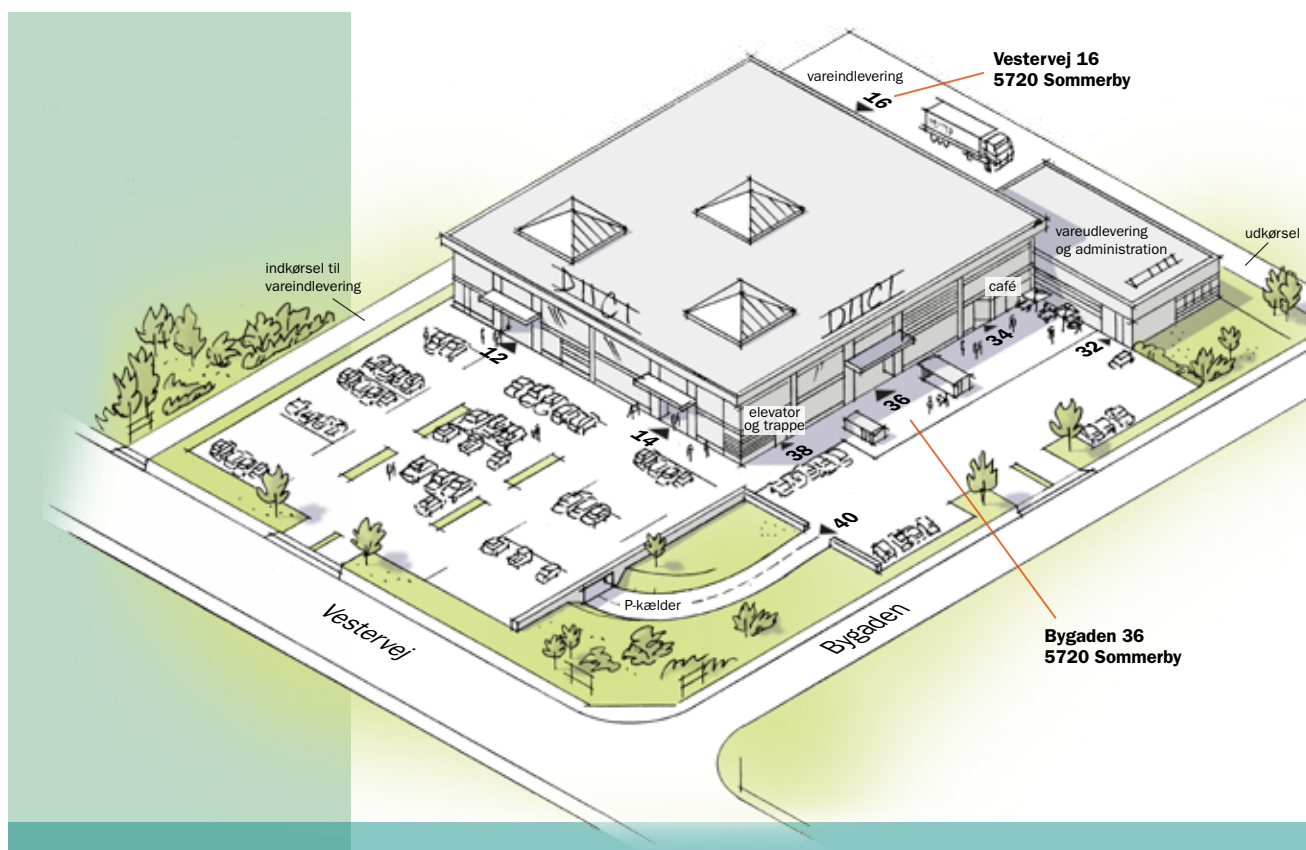
Herved kan det bl.a. sikres, at kommunen får kendskab til de praktiske forhold på stedet, herunder til adgangsforholdene og til de butiksnr. eller lignende, som allerede er i brug, og til eventuelle planer om udvidelse eller andre ændringer.

Et godt samarbejde vil desuden give gode muligheder for, at ejer og centerledelse tager de nye adresser til sig og bruger dem aktivt.

Når alle sider af sagen er blevet belyst, er det dog altid adressemyndigheden, der træffer beslutningen om, hvordan bekendtgørelsens regler skal udmøntes.

I forbindelse med samrådet, bør det ligeledes aftales, hvordan de fastsatte adresser skiltes tydeligt uden for butikscenteret og inde i selve centeret.

Det bør ligeledes aftales, hvordan centerets administration kan bistå adressemyndigheden med at holde adresserne ved lige i forbindelse med opdeling eller sammenlægning af lejemål, mv., således at en erhvervsdrivende, der flytter til et nyt butikslejemål altid kan foretage sin CVR-registrering på en valid og præcis adresse inde i centeret.

Eksempel 5A: Adresser til indgange til et butikscenter

Eksemplet viser et butikscenter, beliggende ud til en større vej "Vestervej", hvorfra der er indkørsel til et parkeringsanlæg i terræn.

Fra sidevejen, "Bygaden", er der desuden adgang til nogle få p-pladser og til en nedkørsel til centerets p-anlæg i kælderen.

Centerets to hovedindgange ligger ud til Vestervej, men der er også en indgang ud mod Bygaden, hvor der desuden findes en café med egen indgang og en indgangsdør til centerets administrative funktioner og vareudlevering.

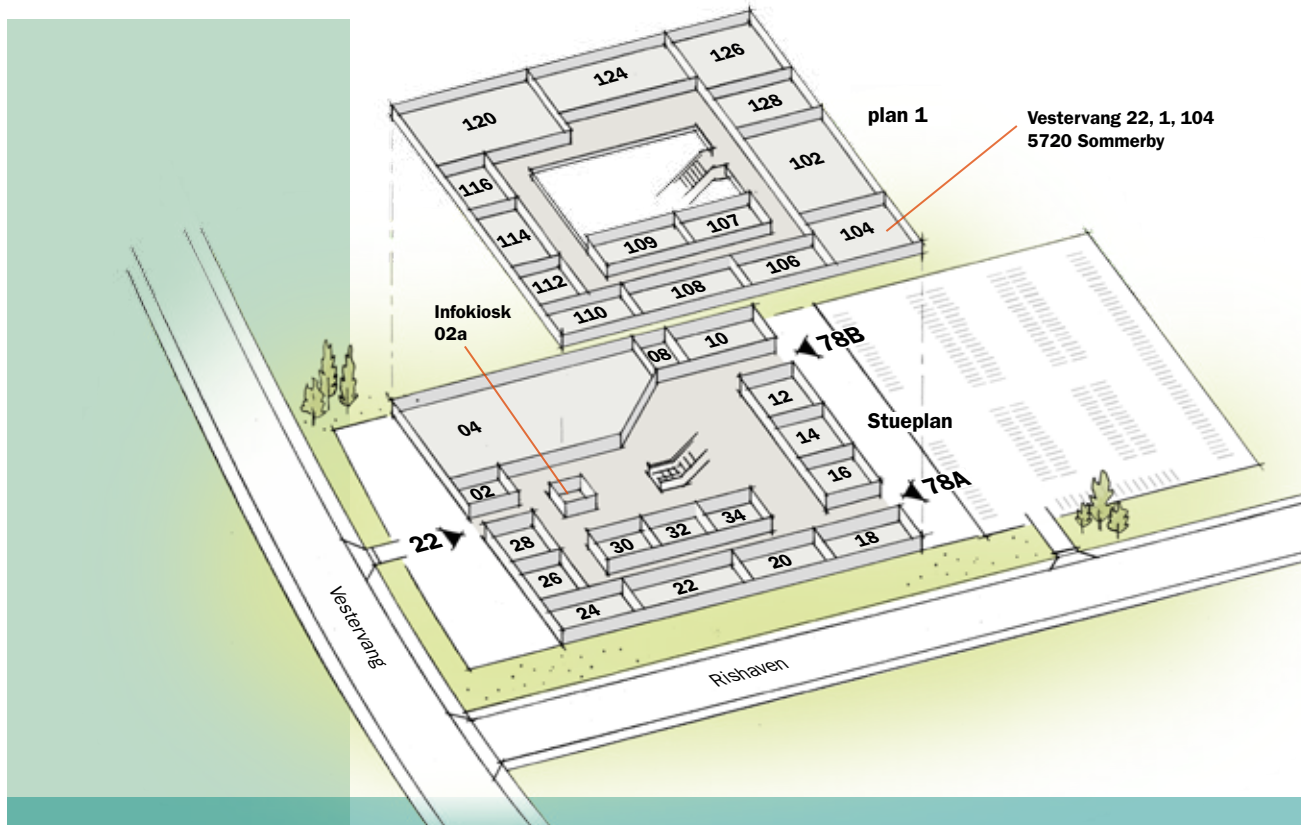
Da p-anlægget også er i brug uden for centerets åbningstid, er der tillige adgang til kælderen direkte fra gadeplan via en trappe og elevator i samme facade mod Bygaden.

Vareindlevering til butikkerne findes på centerets bagside med adgang fra "Vestervej".

Reglerne i adressebekendtgørelsens § 26 stk. 2 betyder, at der skal fastsættes en særskilt adresse med vejnavn og husnummer til hver af butikscenterets tre kundeindgange.

Herudover skal der fastsættes en adresse til caféens indgangsdør, til vareudleveringen samt til nedkørslen og trappen til p-kælderen.

Bekendtgørelsen stiller ikke krav om, at der sættes særskilt adresse til vareindleveringen. I eksemplet var centeradministrationen og adressesmyndigheden dog enige om, at det ville være praktisk, at man også kunne give vareleverandører en præcis adresse at køre til.

Eksempel 5B: Adresser til butiksenheder i et butikscenter

Eksemplet viser et butikscenter i to etager, beliggende ud til en større vej "Vestervej". Butikscenterets p-anlæg ligger i terrænen og har adgang fra sidevejen "Rishaven".

For de tre kundeindgange til butikscenteret mod Vestervang og Rishaven er der fastsat tre adresser: "Vestervang 22", "Rishaven 78A" og "Rishaven 78B". Der er også fastsat adresser til andre af centerets indgange – de er imidlertid ikke vist i eksemplet her.

Da Rishaven 78A betragtes som butikscenterets vigtigste og mest benyttede indgang, har adressemyndigheden efter samråd med centerets administration valgt at lade de interne adresser for centerets butikker referere til denne indgang.

Butikscenterets oprindelige nummerering af de enkelte lejemål bestod af 2-3 cifre med talrækken 01 og op for butikkerne i stueplan og talrækken 101 og op for butikkerne på 1. sal. Stueetagen kaldes i centerets skiltning og på hjemmesiden for "stueplan" ligesom 1. sal kaldes "plan 1".

Adressemyndigheden har efter samråd med butikscenterets administration besluttet at etageangivelserne for de interne adresser skal være "st" og "1", svarende til de eksisterende betegnelser.

Det blev ligeledes besluttet at anvende den eksisterende butiksnummerering som dørbetegnelse. For at sikre, at butikscenterets "info-kiosk" også fik adresse, blev dørbetegnelsen "02a" fastsat.

En typisk adressebetegnelse i butikscenteret vil således være "Vestervang 22, 1. 104".

Butikscenterets administration underretter adressemyndigheden, hvis der foretages opdelinger af lejemål, således at der i så fald kan fastsættes en ekstra dørbetegnelse og adresse. I så fald er det aftalt at anvende et lille bogstav så fx "101" kan opdeles i "101a" og "101b", for at undgå omnummerering.

6. Hospitaler og sygehuse

6.1 Indledning

Hospitaler og sygehuse er i det følgende omtalt under ét som "sygehuse", idet de to betegnelser er synonyme.

Sygehuse samler som regel en række forskellige sundhedsmæssige funktioner ét sted, ofte under en fælles administration og styring. Som eksempler på almindelige sygehusfunktioner kan nævnes: Akutmodtagelse (skadestue), ambulatorier, sengeafsnit, psykiatri, terapi, genoptræning, laboratorier, uddannelse, apotek, cafeteria, kiosk, reception, køkken, vaskeri, medikoteknik, teknisk drift, kapel m.v.

Sygehuset kan desuden have tilknyttet forskellige embeds- eller uddannelsesboliger, og patienter kan have mulighed for at benytte et patienthotel, som alternativ til indlæggelse.

Som regel vil et sygehus ikke være registreret med BBR-erhvervsenheder i de enkelte bygninger. Det betyder, at der ofte kun er fastsat en enkelt, eller ganske få adresser til nogle enkelte bygninger eller indgange i hele komplekset.

Derimod har de fleste sygehuse, af praktiske grunde, oprettet deres egen interne nummerering af bygninger, indgangsdøre, etager og afdelinger, som bl.a. kan ses på sygehusets hjemmeside. Men da disse "adresser" hverken er autoritative eller standardiserede – som regel har hvert sygehus sit eget system – er de ikke en del af det officielle adressesystem. Derfor findes de ikke i GPS-systemerne eller i de digitale kort eller kortbaserede "apps" til tablets eller smartphones, ligesom 1-1-2 og de øvrige beredskab heller ikke kender dem.

Hver dag har mange forskellige parter behov for at finde vej til det helt rigtige sted på sygehuset: Patienter skal finde vej til ambulatorium, besøgende skal finde det rigtige sengeafsnit, ansatte skal kunne finde rundt mellem afdelingerne, blodprøver og medicin skal afleveres det rigtige sted, taxi og sygetransport skal kunne finde den rigtige indgangsdør, og ingen må være i tvivl om, hvordan akutmodtagelsen findes.

Hertil kommer vareleverandører, teknikere, håndværkere, vagtpersonale samt politi, brandfolk, ambulancereddere og forskellige tilsynsmyndigheder, som fx fødevaretilsyn og arbejdstilsyn, der også skal kunne finde frem til det rigtige sted på sygehuset.

Endelig har sygehusets egne tekniske funktioner og de landsdækkende sundhedssystemer som fx SOR (Sundhedsvæsenets Organisationsregister) en fælles fordel af, at kunne registrere de forskellige enheder i sygehuset med en præcis og valid adresse.

De kommende år vil en hel række nye, større sygehusbyggerier stå færdige – ofte med et etageareal, som kan sammenlignes med en mellemstor købstad. Denne udvikling vil kun understrege behovet for at kunne finde vej hér, på samme måde som i resten af byen – dvs. ved hjælp af almindelige vejnavne og husnumre osv., der viser frem til den rigtige indgangsdør.

Samfundet er blevet mere og mere digitalt, og vi er blevet mere afhængige af internet, smartphones, GPS og elektronisk vejvisning. Flere sygehuse tilbyder allerede i dag kunderne særlige "apps" til tablets eller smartphones, og i de kommende år må det forudses, at systemer til en egentlig indendørs vejvisning bliver

udbredt, så smartphonen kan vise vej inde i bygningerne, på samme måde som GPS-systemerne gør det ude på det almindelige vejnet.

Når der er præcise adresser til sygehusets vigtigste indgange og til hver etage i hver opgang, vil disse officielle adresser kunne bruges af alle parter, it-systemer og mobile løsninger.

Dette er baggrunden for adressebekendtgørelsens nye regler i § 27 om hospitaler og sygehuse.

6.2 De nye regler

Hovedregler

De nye regler i adressebekendtgørelsens § 27 omfatter hospitaler, sygehuse og universiteter. I dette kapitel gennemgås reglerne for sygehuse og hospitaler, mens reglerne for universiteter gennemgås i det følgende kapitel 7.

Et sygehus er en større bygning eller ofte et større kompleks af bygninger hvor syge og i reglen sengeliggende patienter bliver undersøgt, behandlet og plejet af blandt andet læger og sygeplejersker. Man behøver dog ikke at være syg for at blive undersøgt eller behandlet på et sygehus - fx foregår der også fødsler og forebyggende undersøgelser.

De to betegnelser "sygehus" og "hospital" er synonyme. Et sygehus kan være offentligt eller privat ejet.

I løbet af de senere år er en række tidligere amtssygehuse omdannet til såkaldte "sundhedscentre", som samler en række sundhedstilbud til borgerne i området, fx ambulatorier, lægevagt, skadeklinik, blodprøver, bloddonor, røntgenklinik, jordemoderkonsultation. Selv om disse centre ikke har sengeafsnit, sidestilles de adressesmæssigt med egentlige sygehuse.

§ 27 omfatter ikke bygninger, hvor nogle få sundhedstilbud er samlet i en enkelt eller et par bygninger, som fx lægehuse, hvoralment praktiserende læger og speciallæger deler den samme bygning. Sådanne ejendomme vil dog som regel være omfattet af reglerne i bekendtgørelsens § 25 om ejendomme med mere end én virksomhed.

Sygehusets adresser skal fastsættes efter § 27, stk. 2-3. Tilsammen betyder de to bestemmelser at der skal fastsættes et særskilt husnummer til hver af de vigtigste indgangsdøre på sygehuset, og at der herefter skal fastsættes mindst én adresse til hver af de etager, som døren giver adgang til.

Hvis sygehusets ambulatorieafsnit har en indgang, som giver adgang til tre etager, skal der således fastsættes mindst tre adresser, fx: "Sygehusvej 28, st.", "Sygehusvej 28, 1." og "Sygehusvej 28, 2."

Når sygehuset herefter indkalder patienter kan de eksempelvis skrive "Du indkaldes til undersøgelse på Røntgenklinikken, Sygehusvej 28, st.", dvs. med en adresse, som GPS'en og kortbaserede "apps" til smartphones forstår.

Adresser til indgangsdøre m.v.

Ifølge § 27 stk. 2 skal der skal fastsættes mindst én adresse for hver udefra kommende indgangsdør, som giver adgang til en selvstændig produktionsenhed, eller til funktioner, hvortil offentligheden har adgang, eller som kan være genstand for offentligt tilsyn.

Hensigten med bestemmelsen i § 27 stk. 2 er at sikre, at sygehusets væsentlige udefra kommende indgangsdøre kan lokaliseres præcist ved hjælp af et husnummer.

For sygehuse vil det især være bestemmelsen om "funktioner, hvortil offentlige-

den har adgang", der har betydning. I denne kategori optræder blandt andet sygehusets skadestue, ambulatorier, undersøgelsesafsnit, klinikker, sengeafsnit (hvor pårørende kommer på besøg) samt hovedindgang med information, reception og evt. kiosk eller cafeteria.

§ 27 stk. 2 nævner desuden funktioner med "offentligt tilsyn". Hensigten hermed er, at medtage indgangsdøre til lokaler, hvor der må forventes et tilbagevendende, offentligt tilsyn, fx af typen fødevaretilsyn, miljøtilsyn, tilsyn med radioaktive kilder o.l. Der kan fx være tale om sygehusets køkken, tekniske installationer eller røntgenudstyr.

§ 27 stk. 2 nævner endelig begrebet "selvstændig produktionsenhed". Hensigten hermed er, at der på sygehuset kan være bygninger eller afdelinger, som ikke er åbne for offentligheden, men som udgør produktionsenheder (p-enheder) i CVR-lovens forstand, som skal registreres med en præcis adresse i CVR. Eksempelvis kan et forskningslaboratorium udgøre en selvstændig p-enhed.

Omvendt skal formuleringen i § 27 stk. 2 også tydeliggøre, at sekundære funktioner som fx lagerrum, garager eller sekundære døre, som fx bagdøre, nøddudgange, kælderdøre m.v. ikke er omfattet af kravet om, at der skal fastsættes en adresse.

Adressemyndigheden vil dog altid kunne bestemme, at der også fastsættes husnummer til sådanne døre – eksempelvis er det lokale ulykkesberedskab ofte interesseret i at have en adresse til hjælp, når man skal lokalisere de nøddudgange, der i en ulykkesituation fungerer som flugtveje.

Et dynamisk miljø

Et af de karakteristiske træk ved hospitaler og sygehuse er, at der er tale om et dynamisk miljø med forandringer, både organisatorisk og fysisk: Afdelinger, specialer og funktioner skifter navn, lægges sammen, splittes op og flyttes rundt både inden for sygehuset selv og mellem de forskellige sygehuse og sundhedscentre i området.

Selv om der også bygges nyt og bygges om, er de fysiske rammer – bygninger og etager – langt mere stabil end placeringen og fordelingen af sygehusets funktioner er det. En udefra kommende indgangsdør, der i dag kun har betydning for de ansatte, kan om få måneder skifte til at være indgangsdør til hjerteafdelingen.

For at undgå et tilbagevendende behov for at ændre adresserne hver gang funktionerne skifter plads på sygehuset, vil det derfor være mest effektivt, at adressemyndigheden fastsætter adresser til alle betydende, udefra kommende indgangsdøre, uanset om de pt anvendes til en bestemt funktion, som ikke er omfattet af kravet om, at der skal fastsættes adresse. Herved vil adressen være til rådighed for sygehusets anvendelse fra dag ét – uden at kommunen skal foretage sig yderligere.

Man kan sammenligne sygehusets adresser med en stabil, nummereret "knagerække", mens sygehusets forskellige afdelinger er "overtøjet" der af og til skifter plads.

Princippet er, at uanset hvor den "blå frakke" er, hænger den altid på en knage, der har et nummer. Sygehuset kan derfor altid fortælle patienter, pårørende og ansatte hvordan de finder frem til den "blå frakke".

Mindst én adresse pr. etage

§ 27 stk. 3 sætter som supplerende krav, at når den pågældende udefra kommende indgangsdør giver adgang til flere etager, skal der fastsættes mindst én adresse til hver etage.

Giver en udefra kommende indgangsdør kun adgang til en enkelt etage, skal der fastsættes mindst én adresse giver døren adgang til to etager, skal der fastsættes mindst en adresse for hver af disse etager osv.

Når bestemmelsen ikke indeholder et krav om, at der skal fastsættes dørbetegnelse på etagerne, er det for at reducere adressemyndighedens opgave med at ajourføre adresserne hver gang adgangsforholdene og antallet af døre på etagen ændrer sig, fx i forbindelse med ombygninger.

Hvis adressemyndigheden i en konkret situation skønner, at det er hensigtsmæssigt, kan man naturligvis fastsætte en eller flere dørbetegnelse på etagen, efter de almindelige regler herom i § 19-21.

Samlet set giver bestemmelserne i § 27 mulighed for, at alle vigtige funktioner på et sygehus kan findes på GPS'en ved hjælp af vejnavn og husnummer – fuldstændig svarende til, hvordan man finder frem til en bestemt bolig eller virksomhed i det øvrige Danmark.

Når man ved hjælp af vejnavn og husnummer har fundet den rigtige udefra kommende indgangsdør, kan etagebetegnelsen bruges til at finde frem inde i bygningen.

Etagebetegnelse

Som hovedregel gælder adressebekendtgørelsens almindelige regler for etagebetegnelse i § 18, også for sygehuse. Det betyder, at stueetagen er den etage, hvor gulvet ligger i eller umiddelbart over terræn, og at 1. sal ligger herover og så fremdeles.

Da sygehuse af og til er større bygningskomplekser, hvor der kan være niveauspring i det indvendige etageplan, og/eller hvor det udvendige terræn er skrånede, vil kommunens BBR- og adressemyndighed ofte have en vis frihed til at afgøre hvilken af etagerne, der regnes som stueetagen. I fortolkningen kan indgå et hensyn til at bevare eksisterende etagebetegnelse, som allerede findes på sygehuset.

Den nye bestemmelse i § 18 stk. 5 giver yderligere adressemyndigheden mulighed for at bestemme, at der i sygehuset alene anvendes etagebetegnelse 1, 2, 3 osv., således, at betegnelsen 1 anvendes for den nederste etage, uanset dennes placering i forhold til det omgivende terræn.

§ 18 stk. 5 kan kun anvendes for butikcentre, universiteter, sygehuse og andre større bygningskomplekser, som anvendes til erhvervsformål eller institutioner. Bestemmelsen kan ikke anvendes, hvis der er boliger på den pågældende etage.

I de konkrete situationer, hvor reglen anvendes, skal kommunens BBR- eller adressemyndighed efter bestemmelsen i adressebekendtgørelsens § 33 stk. 4, registrere hvilke af etagerne i de pågældende bygninger, der efter de almindelige regler udgør kælderetagen.

§ 18, stk. 5 præciserer jf. bekendtgørelse nr. 938 af 6. september 2014, at betegnelserne "0 og -1, -2, -3 og så videre" ikke kan anvendes som etagebetegnelse for adresser².

Årsagen hertil er, at mange it-systemer og offentlige registre er baseret på de standardbetegnelse for etager, som har været indarbejdet siden Bygnings- og Boligregisterets etablering i 1977. En åbning for at anvende helt nye værdier (0 og negative tal) ville medføre meget betydelige omkostninger til omskrivning og rettelser i disse it-systemer.

Plan eller niveau ligestillet med sal eller etage

I § 18 stk. 4, er det fastsat, at man i de nævnte større bygningskomplekser kan anvende betegnelserne "niveau" eller "plan" som ligestillede, dvs. synonym, for "sal" eller "etage" på skiltning og i anden kommunikation.

² Ved en teknisk fejl i den publicerede adressebekendtgørelse nr. 436 af 2. maj 2014, var de tre "minustegn" faldet ud af teksten. Fejlen blev rettet i en ændringsbekendtgørelse nr. 983 af 6. september 2014.

I sygehusets skiltning med etagebetegnelserne og i den øvrige kommunikation kan man således frit omtale stueetagen og 1. etage som hhv. "stueplan" og "plan 1". Tilsvarende kan 1. etage og 2. etage omtales som hhv. "niveau 1" og "niveau 2".

Ved adressens registrering vil det under alle omstændigheder alene være værdien, dvs. hhv. "st", "1" og "2", der registreres.

Den korrekte adressebetegnelse, f.eks. på en vareleverance, skal ligeledes kun medtage selve værdien, fx "Sygehusvej 28, 2.", for hjerteafdelingen som ligger på 2. etage (plan eller niveau).

Samråd

Kommunens beslutning om, hvordan adressebekendtgørelsens nye regler skal anvendes, og hvordan adresserne skal fastsættes på det enkelte sygehus, bør altid træffes i samråd med sygehusets administration.

Herved kan det bl.a. sikres, at kommunen får kendskab til de praktiske forhold på stedet, herunder til adgangsforholdene og til bygnings- eller dørrumre og lignende, som allerede er i brug, samt til eventuelle planer om udvidelse eller andre ændringer.

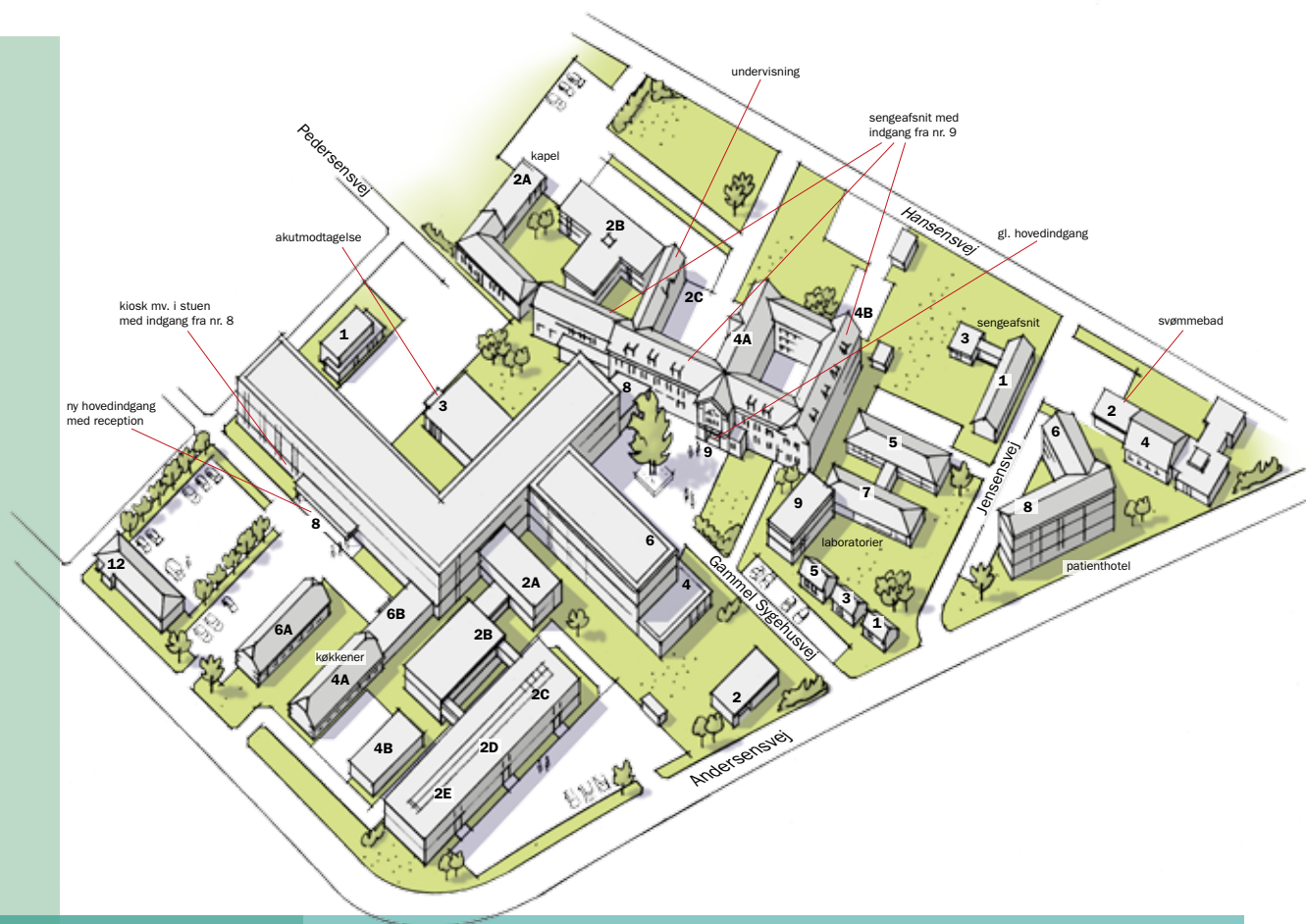
Et godt samarbejde vil desuden give gode muligheder for at sygehusets administration tager de nye adresser til sig og bruger dem aktivt.

I sidste ende er det dog altid adressemyndigheden, der træffer beslutningen om, hvordan bekendtgørelsens regler skal udmøntes.

I forbindelse med samrådet, bør det ligeledes aftales, hvordan de fastsatte adresser skiltes tydeligt på sygehusområdet og ved de enkelte udefra kommende indgangsdøre.

Herudover bør det være en del af opgaven, at adressemyndigheden og sygehusets administration i fællesskab prøver at forudse behovet for yderligere adresser i forbindelse med fremtidige tilbygninger og nybyggeri. Det kan evt. ske ved at foretage spring i husnummerrækkefølgen, således at man kan undgå omnummerering.

Det bør ligeledes aftales, hvordan sygehuset kan bistå adressemyndigheden med at holde adresserne ved lige i forbindelse eventuelle, fremtidige bygningsændringer.

Eksempel 6A: Adresser til et sygehus

Eksemplet viser et sygehus bestående af en ældre afdeling omkring "Gammel Sygehusvej" og en senere udvidelse mellem "Andersensvej" og "Pedersensvej".

Adgangen til sygehusets forskellige bygninger sker fra flere forskellige veje, hvilket afspejler sig i adresserne: Akutmodtagelsen har adressen "Pedersensvej 3" medens sygehusets hovedindgang med reception, kiosk og adgangen til de nyere sengeafsnit og ambulatorier har adresser til "Andersensvej 8".

Hvis hjerteafdelingen er beliggende på 2. etage i den nye hovedbygning, har den således adressen "Andersensvej 8, 2".

Tilsvarende har hver af sygehusets øvrige funktioner præcise adresser, der angiver hvilken adgangsvej, man skal benytte, og hvilket husnummer og evt. etage, man skal finde frem, når man skal til fx den gamle hovedindgang med sengeafsnit, ambulatorier, køkken, laboratorier, undervisning, svømmehal, kapel eller patienthotel osv.

Sygeplejeeleverne kan således indkaldes til undervisning på "Hansensvej 2C, st.", medens hospitalet på sin hjemmeside kan oplyse, at adressen til sygehusets kapel er "Hansensvej 2A", og at man kan få taget blodprøver på "Gammel Sygehusvej 3".

7. Universiteter o.l.

7.1 Indledning

Universiteter og professionshøjskoler (university colleges) er normalt lokaliseret i større bygningskomplekser, som samler undervisning, forskning, administration og de tilhørende støttefunktioner som fx laboratorier, kantine, bibliotek og tekniske anlæg. Hele området kaldes ofte universitetets eller professionshøjskolens "campus".

Inden for området kan der ofte være tilknyttet gæsteforskerboliger og kollegieboliger for studerende.

Herudover råder universiteterne eller professionshøjskolerne typisk over andre bygninger, som ikke ligger som en del af deres campus.

Selv om nogle universiteter allerede har præcise, officielle adresser til hver indgangsdør, er det typiske billede, at der kun er fastsat en enkelt, eller ganske få adresser til nogle enkelte bygninger eller indgange i hele komplekset.

Derimod har de fleste universiteter, af praktiske grunde, oprettet deres egen interne nummerering af bygninger, indgangsdøre, etager og afdelinger, som bl.a. kan ses på institutionens hjemmeside. Men da disse "adresser" hverken er autoritative eller standardiserede – som regel har hver institution sit eget system – er de ikke en del af det officielle adressesystem.

Derfor findes de ikke i GPS-systemerne eller i de digitale kort eller kortbaserede "apps" til tablets eller smartphones, ligesom 1-1-2 og det øvrige beredskab heller ikke kender dem.

Hver dag har mange forskellige parter behov for at finde vej til den rigtige bygning eller indgang på universitetet: Studerende og gæsteforelæsere skal finde vej til et auditorium eller undervisningslokale, teknikere skal finde vej til en bestemt afdeling, hvor en maskine er fejlmeldt, tilsynsmyndigheder der skal finde vej til laboratoriet eller kantinen, og varer skal leveres til det rigtige institut eller forskningslaboratorium.

Hertil kommer, at der kan opstå situationer, hvor politi, ambulanceredde eller brandfolk skal kunne finde vej til en ulykke, og hvor blot få minutters forsinkelse kan være kritisk.

Endelig rummer institutionen ofte selvstændige økonomiske enheder (fx forsknings- og udviklingsprojekter), som skal kunne registrere sig i CVR og andre offentlige registre med en præcis og valid adresse.

De kommende år vil en hel række nye, større universitetsbyggerier stå færdige – ofte med et betydeligt etageareal og et stort antal nye bygninger fordelt over et større område.

Derfor har universiteter og professionshøjskoler det samme behov for præcise, officielle adresser som resten af vores byområder – dvs. officielle vejnavne og husnumre osv., der viser frem til den rigtige indgangsdør og etage.

Samfundet er blevet mere og mere digitalt, og vi er blevet mere afhængige af internet, smartphones, GPS og elektronisk vejvisning. I de kommende år må det forudses, at systemer til en egentlig indendørs vejvisning bliver udbredt, så smartphonen kan vise vej inde i bygningerne, på samme måde som GPS'erne gør det ude på det almindelige vejnet.

Når der er præcise adresser til alle vigtige indgange på universitetet eller professionshøjskolens campus og de øvrige bygninger, som de råder over uden for campus, og til hver etage i hver opgang, vil disse officielle adresser kunne bruges af alle parter, it-systemer og mobile løsninger.

Dette er baggrunden for adressebekendtgørelsens nye regler i § 27 om universiteter.

7.2 De nye regler

Hovedregler

De nye regler i adressebekendtgørelsens § 27 omfatter hospitaler, sygehuse og universiteter. I dette kapitel gennemgås reglerne for universiteter, mens reglerne for hospitaler og sygehuse findes i det forrige kapitel 6.

Et universitet er en institution, der driver uddannelse og forskning på akademisk niveau inden for en række humanistiske og/eller teknisk-naturvidenskabelige fagområder. Universitetets forskellige funktioner er oftest samlet i et eller flere større komplekser af bygninger inden for et bestemt område, ofte kaldet "campus". Herudover råder mange universiteter og professionshøjskoler også over bygninger, der ikke ligger i et campus-område.

I løbet af de senere år er ordet "universitet" også blevet anvendt i forbindelse med landets otte professionshøjskoler (engelsk: university colleges), der samler en række forskellige videregående uddannelser i et eller flere bygningskomplekser, med en fælles administration.

Selv om professionshøjskolerne har et andet uddannelsesindhold sidestilles de adressesæssigt med de egentlige universiteter. I det følgende vil de samlet blive benævnt som universiteter.

Reglerne for fastsættelse af adresser til universiteter findes i § 27, stk. 2-3. Tilsammen betyder de to bestemmelser, at der skal fastsættes et særskilt husnummer til hver af de vigtigste indgangsdøre på universitetet, og at der herefter skal fastsættes mindst én adresse til hver af de etager, som døren giver adgang til.

Hvis universitetets hovedindgang giver adgang til tre etager, skal der således fastsættes mindst tre adresser, fx: "Forskerparken 8, st.", "Forskerparken 8, 1." og "Forskerparken 8, 2."

Når universitetet herefter indbyder til en ekstern forelæsning kan de eksempelvis skrive "Forelæsningen finder sted i Auditorium 32, Forskerparken 8, 2.", dvs. med en adresse som kan findes frem på GPS'en.

Adresser til indgangsdøre m.v.

Ifølge § 27 stk. 2 skal der fastsættes mindst én adresse for hver udefra kommende indgangsdør, som giver adgang til en selvstændig produktionsenhed, eller til funktioner, hvortil offentligheden har adgang, eller som kan være genstand for offentligt tilsyn.

Hensigten med bestemmelsen i § 27 stk. 2 er at sikre, at de væsentlige udefra kommende indgangsdøre kan lokaliseres præcist ved hjælp af et husnummer. For universiteter vil det især være bestemmelsen om "en funktion, hvortil offentligheden har adgang", der har betydning for fastsættelsen af de fleste adresser.

I denne kategori optræder fx – ud over hovedindgangen med reception og information – de enkelte institutters eller afdelingers studiekontorer, auditorier og undervisningslokaler, hvor der kan holdes åbne forelæsninger, samt andre fællesfunktioner som læsestuer, bibliotek, kiosk, kantine eller café/cafeteria m.v.

§ 27 stk. 2 nævner desuden funktioner med "offentligt tilsyn". Hensigten hermed er, at medtage indgangsdøre til lokaler, hvor der må forventes et tilbagevendende,

offentligt tilsyn, fx af typen fødevaretilsyn, miljøtilsyn, tilsyn med kemikalier eller radioaktive kilder o.l. Der kan fx være tale om kantine, køkken, tekniske installationer eller forskningslaboratorier.

Når bestemmelsen i § 27 stk. 2 tillige nævner "selvstændig produktionsenhed" skyldes det, at universitetet kan have tilknyttet projekter eller virksomheder, som ikke er åbne for offentligheden, men som udgør produktionsenheder (p-enheder) i CVR-lovens forstand, som skal registreres med en præcis adresse i CVR.

Omvendt skal formuleringen i § 27 stk. 2 også tydeliggøre, at sekundære funktioner som fx lagerrum, garager, eller sekundære døre, som fx bagdøre, nødudgange, kælderdøre m.v. ikke er omfattet af kravet om, at der skal fastsættes adresse.

Adressemyndigheden vil dog altid kunne bestemme, at der også fastsættes husnummer til sådanne døre – eksempelvis er det lokale ulykkesberedskab ofte interesseret i at have en adresse til hjælp, når man skal lokalisere de nødudgange, der i en ulykkesituation fungerer som flugtveje.

Et dynamisk miljø

Et af de karakteristiske træk ved universiteterne er, at der er tale om et dynamisk miljø, med hyppige forandringer, både organisatorisk og fysisk: Institutioner og funktioner skifter navn, lægges sammen, splittes op og flyttes rundt både inden for og uden for campusområdet og mellem de forskellige institutioner.

Selv om der også bygges nyt og bygges om, er de fysiske rammer – bygninger og etager – langt mere stabil end placeringen og fordelingen af universitetets funktioner er det. En udefra kommende indgangsdør, der i dag kun har betydning for de ansatte, kan om få måneder skifte til at være indgangsdør til et forskningsbibliotek.

For at undgå et tilbagevendende behov for at ændre adresserne hver gang afdelingerne skifter plads, vil det derfor være mest effektivt, at adressemyndigheden fastsætter adresser til alle betydende, udefra kommende indgangsdøre, uanset om de pt anvendes til en bestemt funktion, som ikke er omfattet af kravet om, at der skal fastsættes adresse. Herved vil adressen være til rådighed for universitetets anvendelse fra dag ét – uden at kommunen skal foretage sig yderligere.

Man kan sammenligne universitetets adresser med en stabil, nummereret "knaagerække", medens institutionens forskellige afdelinger er "overtøjet" der af og til skifter plads.

Princippet er, at uanset hvor den "blå frakke" hænger, er den altid på en knage, der har et nummer. Universitetet kan derfor altid fortælle de studerende, eksterne gæster og vareleverandører, hvordan de finder frem til den blå frakke.

Mindst én adresse pr. etage

§ 27 stk. 3 sætter som supplerende krav, at når den pågældende indgangsdør giver adgang til flere etager, skal der fastsættes mindst én adresse til hver etage.

Giver en indgangsdør kun adgang til en enkelt etage, skal der fastsættes mindst én adresse, giver døren adgang til to etager, skal der fastsættes mindst en adresse for hver af disse etager osv.

Når bestemmelsen ikke indeholder et krav om, at der skal fastsættes dørbetegnelser på etagerne, er det for at reducere adressemyndighedens opgave med at ajourføre adresserne hver gang adgangsforholdene og antallet af døre på etagen ændrer sig, fx i forbindelse med ombygninger.

Hvis adressemyndigheden i en konkret situation skønner, at det er hensigtsmæssigt, kan man naturligvis fastsætte en eller flere dørbetegnelser på etagen, efter de almindelige regler herom i § 19-21.

Samlet set giver bestemmelserne i § 27 mulighed for, at alle vigtige funktioner på universitets område kan findes på GPS'en ved hjælp af vejnavn og husnum-

mer – fuldstændig svarende til hvordan man finder frem til en bestemt bolig eller virksomhed i det øvrige Danmark.

Når man ved hjælp af vejnavn og husnummer har fundet den rigtige udefra kommende indgangsdør, kan etagebetegnelsen bruges til at finde frem inde i bygningen.

Etagebetegnelser

Som hovedregel gælder adressebekendtgørelsens almindelige regler for etagebetegnelser i § 18, også for universiteter og professionshøjskoler. Det betyder, at stueetagen er den etage, hvor gulvet ligger i eller umiddelbart over terræn, og at 1. sal ligger herover og så fremdeles.

Da universiteterne af og til er større bygningskomplekser, hvor der kan være niveau-spring i det indvendige etageplan, og/eller hvor det udvendige terræn er skrånende, vil kommunens BBR- og adressemyndighed ofte have en vis frihed til at afgøre hvilken af etagerne, der regnes som stueetagen. I fortolkningen kan indgå et hensyn til at bevare eksisterende etagebetegnelse, som allerede findes på sygehuset.

Den nye bestemmelse i § 18 stk. 5 giver yderligere adressemyndigheden mulighed for at bestemme, at der alene anvendes etagebetegnelserne 1, 2, 3 osv., således, at betegnelsen 1 anvendes for den nederste etage, uanset dennes placering i forhold til det omgivende terræn.

§ 18 stk. 5 kan kun anvendes for butikcentre, universiteter, sygehuse og andre større bygningskomplekser, som anvendes til erhvervsformål eller institutioner. Bestemmelsen kan ikke anvendes, hvis der er boliger på den pågældende etage.

I de konkrete situationer, hvor reglen anvendes, skal kommunens BBR- eller adressemyndighed efter bestemmelsen i adressebekendtgørelsens § 33 stk. 4, registrere hvilke af etagerne i de pågældende bygninger, der efter de almindelige regler udgør kælderetagen. En nærmere vejledning herom vil blive udarbejdet til brug for BBR-registreringen.

§ 18, stk. 5 præciserer jf. bekendtgørelse nr. 938 af 6. september 2014, at betegnelserne "0 og -1, -2, -3 og så videre" ikke kan anvendes som etagebetegnelse³.

Årsagen hertil er, at mange it-systemer og offentlige registre er baseret på de standardbetegnelser for etager, som har været indarbejdet siden Bygnings- og Boligregisterets etablering i 1977. En åbning for at anvende helt nye værdier (0 og negative tal) ville medføre meget betydelige omkostninger til omskrivning og rettelser i disse it-systemer.

Plan eller niveau ligestillet med sal eller etage

I § 18 stk. 4, er det fastsat, at man i de nævnte større bygningskomplekser kan anvende betegnelserne "niveau" eller "plan" som ligestillede, dvs. synonym, for "sal" eller "etage" på skiltning og i anden kommunikation.

I universitetets skiltning med etagebetegnelserne og i den øvrige kommunikation kan man således frit omtale stueetagen og 1. etage som hhv. "stueplan" og "plan 1". Tilsvarende kan 1. etage og 2. etage omtales som hhv. "niveau 1" og "niveau 2".

Ved adressens registrering vil det under alle omstændigheder alene være værdien, dvs. hhv. "st", "1" og "2", der registreres.

³ Ved en teknisk fejl i den publicerede adressebekendtgørelse nr. 436 af 2. maj 2014, var de tre "minustegn" faldet ud af teksten. Fejlen blev rettet i en ændringsbekendtgørelse nr. 983 af 6. september 2014.

Den korrekte adressebetegnelse, f.eks. på en vareleverance, skal ligeledes kun medtage selve værdien, fx " Forskerparken 8, 2.", for studievejledningen, som ligger på 2. etage (plan eller niveau).

Samråd

Kommunens beslutning om, hvordan adressebekendtgørelsens nye regler skal anvendes, og hvordan adresserne skal fastsættes på det enkelte universitet, bør altid træffes i samråd med universitetets administration.

Herved kan det bl.a. sikres, at kommunen får kendskab til de praktiske forhold på stedet, herunder til adgangsforholdene og til bygnings- eller dønumre og lignende, som allerede er i brug, samt til eventuelle planer om udvidelse eller andre ændringer.

Et godt samarbejde vil desuden give gode muligheder for at sygehusets administration tager de nye adresser til sig og bruger dem aktivt.

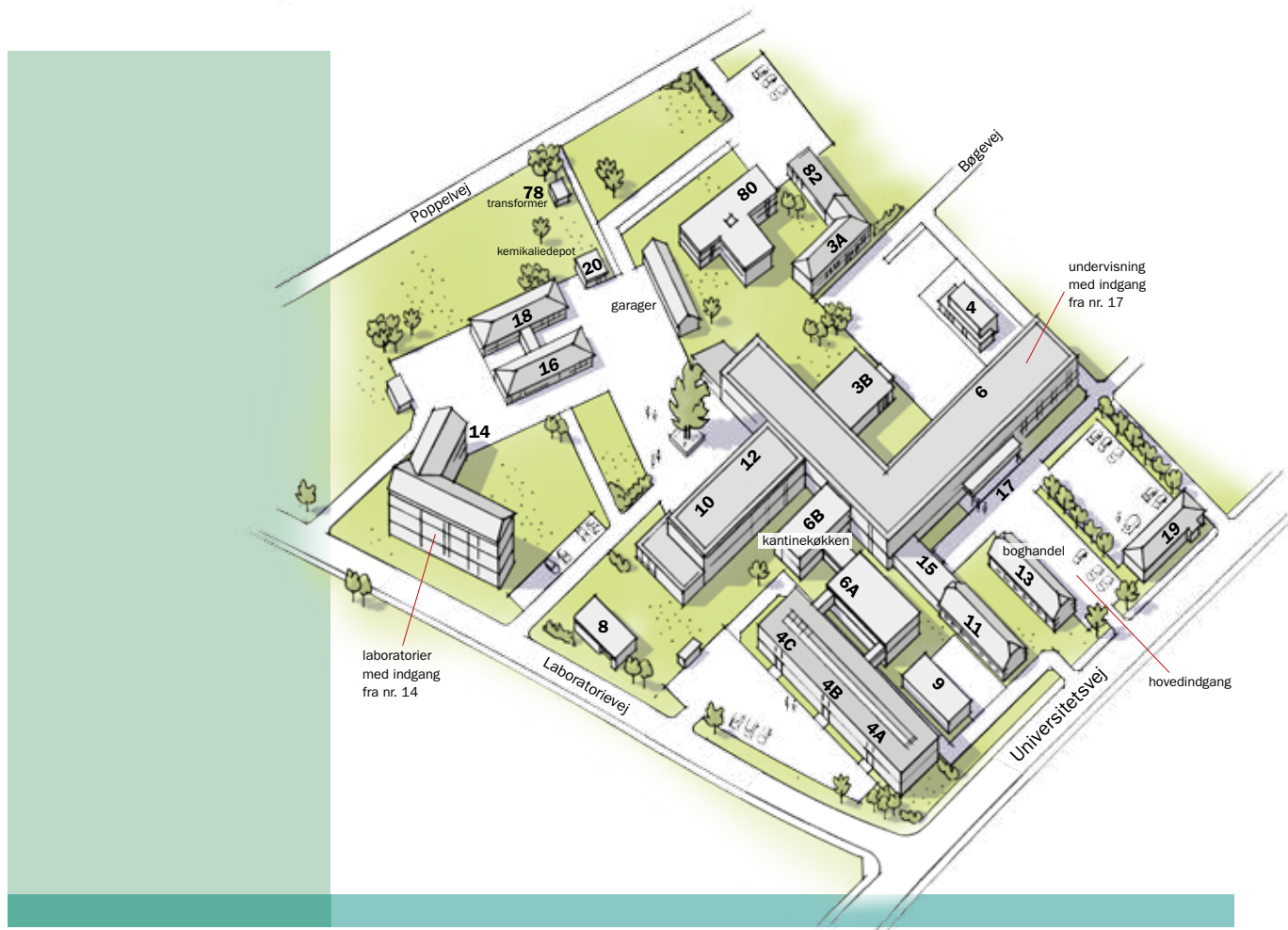
I sidste ende er det dog altid adressemyndigheden, der træffer beslutningen om, hvordan bekendtgørelsens regler skal udmøntes.

I forbindelse med samrådet, bør det ligeledes aftales, hvordan de fastsatte adresser skiltes tydeligt på campusområdet og ved de enkelte udefra kommende indgangsdøre.

Herudover bør det være en del af opgaven at adressemyndigheden og universitetets administration i fællesskab prøver at forudse behovet for yderligere adresser i forbindelse med fremtidige tilbygninger og nybyggeri. Det kan evt. ske ved at foretage spring i husnummerrækkefølgen, således at man kan undgå omnummerering.

Det bør ligeledes aftales, hvordan universitetet kan bistå adressemyndigheden med at holde adresserne ved lige i forbindelse eventuelle, fremtidige bygningsændringer.

Eksempel 7A: Adresser til et universitetskompleks

Eksemplet viser en afdeling af et større universitet bestående af en række nyere og ældre bygninger omkring "Universitetsvej" og "Laboratorievej". Området vejbetjenes desuden af "Bøgevej" og "Poppelvej".

Adgangen til universitetets forskellige bygninger sker således fra flere forskellige veje, hvilket afspejler sig i adresserne: Hovedindgangen med reception og information mm. foregår via "Universitetsvej 17", studiebibliotek og -boghandel er på "Universitetsvej 13" medens laboratoriebygningen har indgang fra "Laboratorievej 14".

Hvis et bestemt laboratorium er beliggende på 2. etage i laboratoriebygningen, har det således adressen "Laboratorievej 14, 2.". Tilsvarende kan universitetet indkalde til en ekstern gæsteforelæsning i auditorium 5 på "Universitetsvej 17, 1." dvs. til en adresse, som en standard-GPS kender og kan vise vej til.

To fritliggende bygninger, nemlig en transformerstation og et kemikalie-depot, har behov for jævnlige tilsyn, hvorfor de er forsynet med selvstændige adresser. Er uheldet ude, vil det desuden være en fordel for det kommunale og regionale beredskab, at de to anlæg på forhånd har en adresse, der kan være noteret i beredskabsplanen.

8. Øvrige institutioner

8.1 Indledning

Offentlige og private institutioner danner rammen om dagliglivet for institutionernes brugere og ansatte. Herudover stiller en række institutioner nogle af deres lokaler og andre faciliteter til rådighed for offentligheden til møder, aftenskoletilbud m.v.

Ofte er mere end én institution samlet på samme sted, eksempelvis når en folkeskole deler grund med daginstitutioner, SFO'en, kommunale idrætsanlæg, skoletandpleje osv. Ejendommen kan bestå af en enkelt eller af flere bygninger, hvor de enkelte funktioner er fordelt over et større område.

Som regel vil der ikke være registreret BBR-erhvervsenheder i de enkelte bygninger. I så fald stiller de almindelige regler i adressebekendtgørelsens § 11 alene krav om, at der er fastsat én enkelt adresse til hele ejendommen.

Hvis der er tilknyttet boliger fx for ansatte på stedet, vil disse dog være registreret som BBR boligenheder og dermed have selvstændig adresse.

Hvis der på området er flere forskellige funktioner og institutioner, fordelt i flere bygninger, er det ikke hensigtsmæssigt, at der kun findes en enkelt adresse.

Uden præcise adresser kan det være vanskeligt for borgere der skal til et arrangement på institutionen samt institutionens brugere og ansatte at finde frem første gang. Vareleverandører, post og pakkeleverancer, serviceteknikere, håndværkere og tilsynsmyndigheder skal også kunne finde vej til det rigtige sted, uanset om det er lærerværelset, fritidshjemmet, SFO'en, idrætshallen eller skoletandklinikken, der skal leveres til.

Hertil kommer, at der altid kan opstå situationer, hvor 1-1-2- skal alarmeres og hvor politi, ambulancereddere eller brandfolk skal kunne finde vej, og hvor blot få minutters forsinkelse kan være kritisk.

Samfundet er blevet mere og mere digitalt, og vi er blevet mere afhængige af internet, smartphones, GPS og elektronisk vejvisning. Når en offentlig eller privat institution kan anvende en præcis adresse ved registreringen i CVR, i telefonbøger og vejvisere, på hjemmesiden, brevpapir, visitkort o.l., vil alle parter have adgang til den samme, korrekte adresseoplysning – og den præcise geografiske position, som hører til hver adresse.

Det er baggrunden for adressebekendtgørelsens nye regler i § 28 om ejendomme med mere end én institution.

8.2 De nye regler

Hovedregler

De nye regler i adressebekendtgørelsens § 28 omfatter ejendomme, der anvendes af mere end én offentlig eller privat institution.

I § 28 stk. 1 afgrænses bestemmelsens virkefelt til at omfatte ejendomme, hvorpå der findes mere end en institution. Afgrænsningen betyder, at en ejendom, hvorpå der kun er en institution, fx en folkeskole, ikke er omfattet af reglerne i §

28 – den vil alene være omfattet af adressebekendtgørelsens almindelige bestemmelser om fastsættelse af adresser i § 11.

Anvendes ejendommen derimod både af en folkeskole og en SFO, vil den være omfattet af reglerne i § 28.

Med begrebet "institution" skal man i denne forbindelse forstå en "virksomhed", der varetager bestemte opgaver af almen, samfundsmæssig karakter, så som undervisning og uddannelse, pasning og pleje, sundhed, kultur, idræt og offentlig forvaltning. Det er ikke afgørende om ejerformen er offentlig, selvejende eller privat.

Listen over forskellige typer af institutioner som er omfattet af § 28 er lang og omfatter hovedkategorier som:

- *Uddannelse:* Folkeskoler og privatskoler, specialskoler, førskoleundervisning, gymnasier, studenterkurser og HF, erhvervsfaglige skoler, videregående uddannelser (når disse ikke er omfattet af adressebekendtgørelsens § 27 om universiteter), daghøjskoler, folkehøjskoler, husholdnings- og håndarbejdsskoler, produktionsskoler, uddannelsesinstitutioner for unge med særlige behov, specialskoler, sprogcentre og voksenuddannelsescentre m.v.
- *Børneområdet:* Vuggestuer, børnehaver, SFO, fritidshjem, fritidsklubber, aldersintegrerede institutioner, ungdomsklubber, ungdomshuse m.v.
- *Døgninstitutioner:* Plejehjem, institutionsophold med sygepleje, døgninstitutioner for personer med psykiske eller fysiske handicap, beskyttede boliger, døgninstitutioner for børn og unge m.v.
- *Dagcentre:* Åbne dagcentre, væresteder, aktivitetscentre m.v.
- *Offentlig forvaltning:* Kommunens og regionens administrative bygninger, herunder rådhus, borgerservice og forvaltninger, statens administrative bygninger, herunder politi, retsvæsen, ministerier og styrelser m.v.
- *Kultur og fritid:* Sports- og idrætsanlæg, svømmebadsanlæg, teatre, koncertsale, kulturhuse, medborgerhuse, biblioteker, arkiver, museer m.v.
- *Andre institutioner:* Asyl- og flygtningecentre, fængsler samt forvaringsanstalter.

For så vidt angår fængsler, forvaringsanstalter og militære anlæg skal adressemyndigheden være opmærksom på adressebekendtgørelsens særlige regler i adressebekendtgørelsens § 3 stk. 6 - 7 om fastsættelse af adresser for ejendomme, der anvendes af Forsvarsministeriet eller Justitsministeriet.

Regler for adresser

Når en ejendom er omfattet af § 28, skal der efter reglerne i stk. 2 fastsættes mindst én adresse for hver udefra kommende indgangsdør, som giver adgang til en selvstændig produktionsenhed, eller til funktioner, hvortil offentligheden har adgang, eller som kan være genstand for offentligt tilsyn.

§ 28 stk. 3 supplerer denne bestemmelse med en regel om at der skal fastsættes særskilte adresser til udendørs anlæg som fx legepladser og idrætsanlæg, når disse ikke er placeret i umiddelbar tilknytning til en bygning, som allerede har en adresse.

Hensigten med bestemmelsen i § 28 stk. 2 er at sikre, at de væsentlige udefra kommende indgangsdøre på ejendommen kan lokaliseres præcist ved hjælp af et husnummer. For institutioner vil det især være bestemmelsen om "funktioner, hvortil offentligheden har adgang", der har betydning.

I denne kategori optræder – ud over den enkelte institutions hovedindgang også indgangsdøre hvor forældre, pårørende eller andre borgere kan henvende sig i eller uden for åbningstid.

På en skole eller et gymnasium vil en tandklinik, en studievejledning eller et biblio-

tek høre til i samme kategori. På et rådhus vil et udstillingslokale, en erhvervsservice eller social døgnkontakt være eksempler på funktioner med offentlig adgang, som skal have særskilt adresse. I større idrætshaller er der ofte særskilt adgang for idrætsudøvere og for gæster/publikum – begge dele skal have særskilt adresse.

Hensigten med at nævne funktioner med "offentligt tilsyn" er at medtage lokaler, hvor der må forventes et tilbagevendende, offentligt tilsyn, fx af typen fødevaretilsyn, miljøtilsyn, tilsyn med kemikalier, tilsyn med legepladser eller radioaktive kilder o.l. Det kan fx være kantine og køkken og eventuelle særlige tekniske installationer.

Når bestemmelsen også nævner "selvstændig produktionsenhed" skyldes det, at en institution, ud over at være en virksomhed i sig selv, kan have knyttet anden virksomhed til sig (fx et hjælpemiddelcenter eller et centralvaskeri). Hvis disse udgør produktionsenheder (p-enheder) i CVR-lovens forstand, skal de kunne registreres med en præcis adresse i CVR.

I praksis vil der ofte være overlap mellem de funktioner, der nævnes i § 28 stk. 2; eksempelvis vil en vuggestue både udgøre en produktionsenhed i CVR-lovens forstand og udgøre en funktion, hvortil offentligheden (forældrene) har adgang.

Omvendt skal formuleringen i § 28 stk. 2 også tydeliggøre, at sekundære funktioner som fx lagerrum, garager eller sekundære døre, som fx bagdøre, nødudgange, kælderdøre m.v. ikke er omfattet af kravet om adresse.

Adressemyndigheden vil dog altid kunne bestemme, at der også fastsættes husnummer til sådanne døre – eksempelvis er det lokale ulykkesberedskab ofte interesseret i at have en præcis adresse, når man skal lokalisere de nødudgange, der i en ulykkesituation fungerer som flugtveje.

Ikke krav om adresser til etager

Adressebekendtgørelsens § 28 indeholder ikke, et krav om, at der skal fastsættes særskilte adresser for hver etage, som den pågældende udefra kommende indgangsdør giver adgang til.

Adressemyndigheden kan naturligvis altid beslutte at fastsætte en adresse for hver af de etager, som den pågældende udefra kommende indgangsdør betjener, men det er ikke et krav.

Uanset at skoletandklinikken ligger på 1. sal, er det således tilstrækkeligt at fastsætte adressen til indgangsdøren i terræn, dvs. fx "Skolevej 5B".

Eventuelle boliger på ejendommen

Adressemyndigheden skal være opmærksom på, at reglerne i § 28 er et supplement til de almindelige regler for fastsættelse af adresser i § 11. Dette har fx betydning, hvis der er registreret BBR bolig- eller erhvervsenheder på ejendommen.

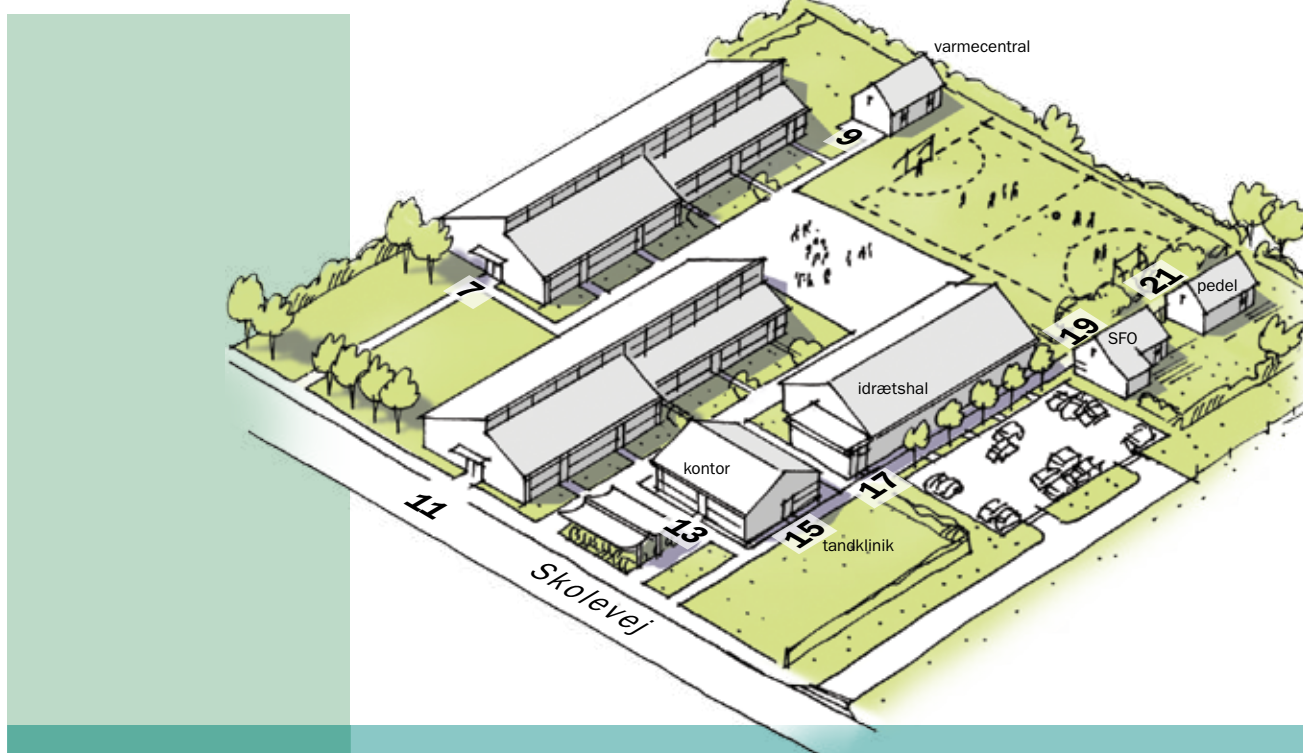
Er der eksempelvis embedsboliger, studie, ældre- eller beskyttede boliger på ejendommen, skal disse under alle omstændigheder, jf. § 11 stk. 1, have hver sin særskilte adresse bestående af vejnavn, husnummer samt evt. etage- og dørbetegnelse.

Udendørs anlæg

Bestemmelsen i § 28 stk. 3 skal sikre at eventuelle udendørs anlæg, som hører til institutionen, fx idrætsanlæg, legepladser, skatepark, haveanlæg, friluftsscener o.l. får tildelt en særskilt adresse, hvis de ikke ligger i umiddelbar tilknytning til en anden adresse.

Hensigten er, at hvis sportspladsen eller haveanlægget har sin egen, særskilte adgangsvej, fx via en låge sti eller kørevej, så bør denne have sin egen adresse bestående af vejnavn (for den adgangsgivende vej) og husnummer.

Eksempel 8A: Adresser til en folkeskole med institutioner

Eksemplet viser en folkeskole, hvortil der er knyttet en kommunal SFO.

På ejendommen findes desuden en kommunal idrætshal, der henvender sig til flere af kommunens borgere, idet den også bruges i weekenderne og om aftenen til frivillig idræt, foreningsliv og aftenskoleundervisning.

Kommunens borgermøder bliver ofte afholdt i idrætshallen og i forbindelse med folketings- og kommunevalg fungerer hallen som afstemningssted.

Selve skolen består af en nyere administrationsbygning, der ud over kontor også rummer den kommunale tandpleje, samt af to større klassefløje. Undervisningslokalerne bliver ofte anvendt til aftenskoleundervisning. Der er desuden knyttet en pedelbolig, en fodboldbane og en varmecentral til skolen.

Hele ejendommen vejbetjenes fra "Skolevej".

Adressemyndigheden har valgt at fastsætte adresserne "Skolevej 7" og "Skolevej 11" til de to indgange, der fra gavlen fører til hver af de to klassefløje, både for at gøre det nemmere at finde frem til aftenskoleundervisningen, men også for at vejlede teknikere og servicefolk, der skal udføre arbejde på skolen.

Skolens hovedindgang til skolens kontor, inspektør, administration og lærerværelse har fået adressen "Skolevej 13", mens skoletandklinikken, der har sin egen indgang, har adressen "Skolevej 15".

Tilsvarende har varmecentral, Idrætshal og SFO fået hver sin adresse. Tilsynsmyndigheder og serviceteknikere kan derfor bruge GPS'en til at finde rigtigt frem til det rigtige sted. Det samme kan politi, brandfolk og ambulancereddere, hvis uheldet er ude ved en idrætsbegivenhed eller en anden ulykke på ejendommen.

Endelig har pedelboligen fået adresse efter de almindelige regler i § 11, som gælder alle BBR boligenheder.

9. Havneområder

9.1 Indledning

Havneområderne danner rammen om både erhvervsmæssige og fritidsmæssige aktiviteter: Nogle havne har en ren erhvervsmæssig karakter med mange virksomheder og erhvervsaktiviteter, mens andre havne domineres af lystbåde og forskellige fritidsinteresser. Ofte er der tale om en blanding, hvor havnen både har erhvervsmæssige og fritidsmæssige aktiviteter.

Der kan også være boliger, offentlige institutioner og tekniske anlæg i et havneområde.

For havneområderne er det karakteristisk, at hele området som regel drives og administreres under ét, enten i privat eller i offentligt regi. Virksomhederne, boligerne og institutionerne kan enten være ejere af eller lejere i den bygning, som de anvender. Ofte er der tale om bygninger på fremmed grund, dvs. hvor bygningens ejer er forskellig fra grundens ejer.

Havneområdet forskellige aktiviteter er ofte spredt over et større område med et antal (ofte mange) forskellige bygninger og anlæg.

Ofte er der en stor blanding af forskellige funktioner og en stor dynamik i området, med udskiftning i virksomheder og aktiviteter i takt med havnens og erhvervenes udvikling. I nogle havneområder arbejdes der bevidst på at udvikle og forny, fx ved at indpasse nye boliger, fritidsfunktioner og offentlige institutioner.

I nogle havne er der desuden områder, som anvendes til husbåde (flydende boliger), der er bopæl for personer eller hjemsted for en virksomhed eller en institution. I andre havneområder findes der forskellige former for selvgroede og uformelle bebyggelser med mindre bygninger, skure o.l. som periodevis eller permanent anvendes til overnatning.

Det hører til sjældenhederne, at erhvervsbygningerne i området er opdelt og registreret i BBR som BBR-erhvervsenheder. Det betyder, at de almindelige regler i adressebekendtgørelsens § 11 alene stiller krav om, at der skal være fastsat én enkelt eller nogle få adresser i hele området. Eventuelle husbåde er ofte placeret, hvor der ikke er en adresse, hvilket betyder, at beboerne kan være registreret i CPR på en adresse, som ikke er fastsat af adressemyndigheden.

Manglende adresser er et problem, fordi det gør det vanskeligt at finde frem til den enkelte virksomhed, bolig, institution eller funktion i området. Uden præcis adresse er det svært for kunder, vareleverandører, post og pakkeleverancer, serviceteknikere, håndværkere og tilsynsmyndigheder og andre at finde vej.

Hertil kommer, at der altid kan opstå situationer hvor 1-1-2 skal alarmeres og hvor politi, ambulanceredder eller brandfolk skal kunne finde vej, og hvor blot få minutters forsinkelse kan være kritisk.

I nogle tilfælde har havnemyndigheden eller virksomhederne søgt at afhjælpe problemerne ved at fastsætte deres egne numre på bygningerne i området. Problemet er dog, at disse lokale betegnelser ikke er registreret officielt af kommunen, og derfor ikke indgår i de landsdækkende systemer, som fx GPS eller 1-1-2.

Samfundet er blevet mere og mere digitalt, og vi er blevet mere afhængige af internet, smartphones, GPS og elektronisk vejvisning. Når en virksomhed eller

en offentlig institution kan anvende en præcis adresse ved registreringen i CVR, i telefonbøger og vejvisere, på hjemmesiden, brevpapir, visitkort o.l., vil alle parter have adgang til den samme, korrekte adresseoplysning – og den præcise geografiske position som hører til hver adresse.

Det er baggrunden for adressebekendtgørelsens nye regler i § 29 om havneområder.

9.2 De nye regler

Hovedregler

De nye regler i adressebekendtgørelsens § 29 omfatter havneområder, uanset om disse er i privat eller offentligt eje.

§ 29 gælder også for havneområder eller dele heraf, som er indhegnet, og hvor adgangen sker via en portvagt eller lignende. Det vil således ikke være tilstrækkeligt blot at sætte én enkelt adresse til portvagten eller indkørslen til området.

I selve havneområdet skal adresserne fastsættes efter reglerne i § 29 stk. 2-3, som svarer reglerne for erhvervsjendomme (se kapitel 4). Hvor det for erhvervsjendomme har betydning, om der er mere end en virksomhed på ejendommen, gælder reglerne for havneområder dog generelt, dvs. uanset antallet af virksomheder.

Efter reglerne i § 29 stk. 2-3 skal der således, for havneområdets bygninger fastsættes adresser til alle indgangsdøre, som udgør hovedadgangsvej til en selvstændig produktionsenhed, til en funktion, hvortil offentligheden har adgang, eller til en funktion, som kan være genstand for offentligt tilsyn.

Anvendelsen af begrebet "produktionsenhed" (p-enhed) henviser til CVR-loven og skal tydeliggøre, at det er den faktiske erhvervsmæssige aktivitet i området, der er interessant, ikke om virksomheden juridisk set (ejermæssigt) er hjemmehørende i området eller på ejendommen.

De supplerende bestemmelser i § 29 stk. 4-5 betyder, at der også skal fastsættes adresser til husbåde, der anvendes til bolig- eller erhvervsformål. Reglerne gælder både for områder, der faktisk anvendes til husbåde – og for områder, der i medfør af planlægning eller anden regulering kan anvendes til husbåde. Der skal fastsættes så mange adresser, at det sikres, at der til hver husbåd hører en særskilt adresse.

For dele af havneområder, som er præget af flere mindre bygninger, skure, telte og lignende af interimistisk karakter, og som faktisk anvendes til bopæl, kan adresemyndigheden efter bestemmelsen i § 29 stk. 6, som en praktisk foranstaltning fastsætte særskilte adresser.

Regler for adresser i havneområder

Når en bygning ligger i et havneområde, og derfor er omfattet af § 29, skal der efter reglerne i stk. 2 fastsættes mindst én adresse for hver udefra kommende indgangsdør, som giver adgang til en selvstændig produktionsenhed, eller til funktioner, hvortil offentligheden har adgang, eller som kan være genstand for offentligt tilsyn. Stk. 3 supplerer denne bestemmelse med en regel om, at hvis indgangen giver adgang til mere end én etage i bygningen, skal der fastsættes mindst én adresse pr. etage.

Hensigten med stk. 2 er at sikre, at indgangsdøre, der giver adgang til en virksomhed (en p-enhed) eller til andre vigtige funktioner som eksempelvis portvagt, reception, vareindlevering, færgeterminal, kantine eller varmecentral, kan lokaliseres præcist ved hjælp af et husnummer. Hvis to eller flere virksomheder anvender samme indgangsdør, skal der naturligvis kun fastsættes ét husnummer.

Omvendt skal formuleringen også tydeliggøre, at sekundære funktioner som fx lagerrum, garager samt sekundære døre, som fx bagdøre, nøddugange, kældertrapper osv. ikke er omfattet af kravet om adresse. Adressemyndigheden vil dog altid kunne bestemme, at der også fastsættes husnummer til sådanne indgangsdøre; herved undgår man at supplere og måske ændre husnumrene, hvis en ny virksomhed etablerer sig i et tidligere uudnyttet lokale.

Når bestemmelsen i stk. 2 anvender begrebet produktionsenhed, henviser det til CVR-lovens afgrænsning af produktionsenheder (også kaldet p-enheder).

Tilsvarende skal formuleringen "hvortil offentligheden har adgang" udpege funktioner, hvor en ubestemt kreds af mennesker har adgang, som fx et udstillingslokale, en café, et butikslokale, en ventesal eller et billetsalg. Klubhuse og lignende, som ofte findes i havneområderne, fx i form af sejlkлубber, vinterbadeklubber, havnebad, sauna eller lignende kan falde ind under reglerne om offentlig adgang.

Hensigten med formuleringen "offentligt tilsyn" er at medtage funktioner, hvor der må forventes et tilbagevendende, offentligt tilsyn, fx af typen fødevaretilsyn, arbejdstilsyn, miljøtilsyn, skatte- eller toldkontrol o.l.

I praksis vil der ofte være overlap mellem de funktioner, der nævnes i stk. 2; eksempelvis vil en fiskeriauktion ofte både udgøre en produktionsenhed og være genstand for offentlig tilsyn – i dette tilfælde fødevarekontrol og arbejdstilsyn m.v.

Mindst én adresse pr. etage i havneområder

Bestemmelsens stk. 3 sætter som et supplerende krav, at såfremt en af de pågældende indgangsdøre giver adgang til flere etager, så skal der fastsættes mindst én adresse til hver etage. Hensigten med dette er at sikre, at de relevante virksomheder og funktioner på ejendommen altid kan lokaliseres præcist ved hjælp af husnummer og etagebetegnelse.

Når bestemmelsen ikke indeholder et krav om, at der skal fastsættes dørbetegnelser på etagerne, er det for at reducere adressemyndighedens arbejde med at ajourføre adresserne hver gang adgangsforholdene og antallet af døre på etagen ændrer sig, fx når nye virksomheder flytter ind eller eksisterende fraflytter.

Ligger to eller flere virksomheder på samme etage, vil de som udgangspunkt dele samme adresse. Adressemyndigheden kan dog også her bestemme, at der skal fastsættes mere end én adresse på etagen, dvs. med individuelle dørbetegnelser som tv, th osv., på samme måde, som hvis der havde været tale om en boligejendom.

Bestemmelsen i stk. 3 om, at der altid skal være mindst en adresse pr. etage betyder, at der i en ejendom ofte vil være en række adresser som ikke er i brug. Fordelen er også her, at adressemyndigheden ikke skal tilføje eller fjerne adresser alt efter om en virksomhed flytter ind på etagen eller fraflytter sit lejemål. Adresserne er der allerede og kan bruges af virksomhederne og af udlejerer når der er behov for det.

Særlige regler for butikker o.l. i gadeplan – gælder også i havneområder

Hvis der i et havneområde er butikker i gadeplan, så gælder der samme regler som for Erhvervsjendomme med mere end en virksomhed. Dette kan fx være tilfældet i områder, hvor der kommer mange turister fx i forbindelse med færgeterminaler eller krydstogtskibe.

Reglerne er nærmere beskrevet i Kapitel 4 under "De nye regler" og "Eksempel 4C: Butikker o.l. i gadeplan" her i vejledningen.

Havne- og moleanlæg uden egentlig bebyggelse

Flere steder i landet findes små havneanlæg, som består af en enkelt eller nogle få anløbsbroer, -moler eller lignende.

Hvis der ikke findes egentlige bygninger i området, er området ikke omfattet af § 29 stk. 2-3, dvs. at der ikke er krav om at fastsætte adresser. Adressemyndigheden vil i så fald kunne undersøge, om der i stedet kan placeres et såkaldt "redningsnummer" med tilhørende skilt.

Yderligere information om systemet af redningsnumre (tidligere betegnet "strandnumre") kan findes på webstedet www.strandnumre.dk

Regler for adresser til husbåde

Bestemmelserne i § 29 stk. 4-5 skal sikre at der fastsættes adresser til husbåde og til ubenyttede pladser til husbåde, der kan anvendes til bolig- eller erhvervsformål.

Adresserne skal fastsættes både i områder i havnen, der faktisk anvendes til husbåde – og i områder, der i medfør af planlægning eller anden regulering kan anvendes til husbåde. Første del af reglen betyder, at der også, som en praktisk foranstaltning, skal fastsættes adresser til husbåde, som ikke har alle tilladelser eller godkendelser. Dette svarer til reglerne om, at der i Bygnings- og Boligregisteret skal registreres de faktisk, fysiske forhold også i de tilfælde, hvor der er tale om en ulovlig anvendelse eller bebyggelse.

Der skal fastsættes så mange adresser, at det sikres, at der til hver husbåd og til hver enkelt ubenyttet plads til husbåde hører en særskilt adresse.

Adresserne til husbåde skal efter bestemmelserne i § 29 stk. 5 fastsættes, så adgangspunktet med tilhørende husnummer er placeret på den faste kajkant, bolværk, anløbsbro eller lignende, hvorfra der er adgang til den pågældende husbåd.

Da såvel vejnavn som husnummer i sagens natur skal være knyttet til en fast position, er det altså ikke den bevægelige genstand (dvs. husbåden), men derimod selve den faste kajkant, bolværk, anlægsbro eller lignende, hvorfra der er adgang til husbåden, som adgangspunktet skal placeres i.

Ofte vil der være forskellige tekniske installationer, en postkasse, et installationskab, en pæl, landgangsbro eller lignende, som husnummerskiltet kan opsættes på.

Regler for adresser til interimistiske bebyggelser

Reglerne for adresser i de dele af havneområderne, som er præget af flere mindre bygninger, skure, telte og lignende af interimistisk karakter og som faktisk anvendes til bopæl er beskrevet i Kapitel 12 under "De nye regler" og "Eksempel 12 A: Interimistisk bebyggelse" her i vejledningen.

Regler for adresser til offentlige institutioner og tekniske anlæg m.v.

Hvis der i havneområdet er offentlige institutioner, tekniske anlæg eller andre områdetyper, der er beskrevet i adressebekendtgørelsen, så skal adressemyndigheden anvende disse regler. En nærmere beskrivelse af reglerne for de enkelte områdetyper finder andetsteds i denne vejledning.

Regler for andre boliger eller erhvervsenheder i havneområdet

Adressemyndigheden skal være opmærksom på, at reglerne i § 29 er et supplement til de almindelige regler for fastsættelse af adresser i § 11. Dette har fx betydning, hvis der er registreret BBR bolig- eller erhvervsenheder på ejendommen.

Er der registreret BBR bolig- eller erhvervsenheder i havneområdet, skal disse under alle omstændigheder, jf. § 11 stk. 1, have hver sin særskilte adresse bestående af vejnavn, husnummer samt evt. etage- og dørbetegnelse.

Samråd

Kommunens beslutning om, hvordan adressebekendtgørelsens nye regler skal anvendes, og hvordan adresserne skal fastsættes på den konkrete ejendom, bør altid træffes i samråd med ejer og brugerne.

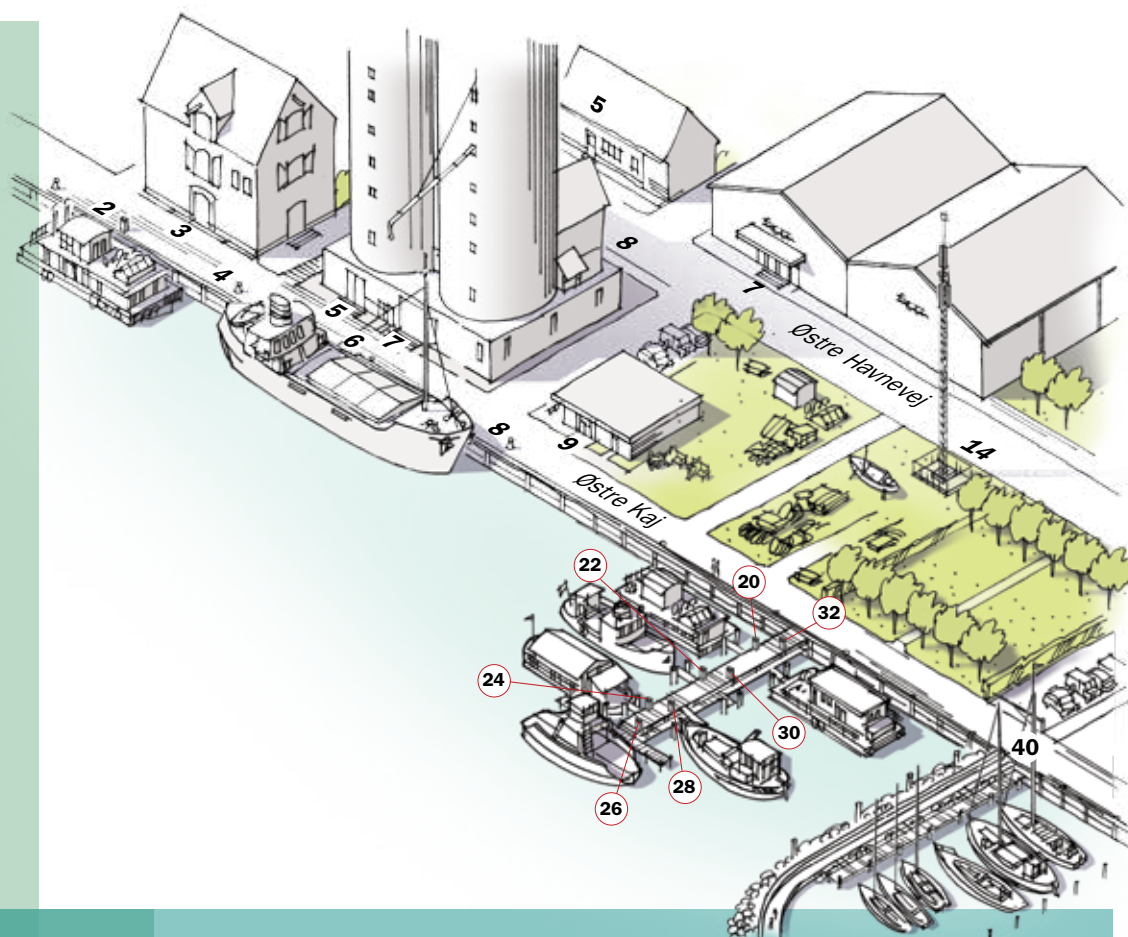
I havneområder bør den første kontakt ske direkte til havnemyndigheden. Herved kan det bl.a. sikres, at kommunen får kendskab til de praktiske forhold og ejerforhold i hele havneområdet samt til en eventuel eksisterende nummerering af de enkelte bygninger, indgange og lejemål mv., og til eventuelle planer om udvidelse, nybyggeri eller andre påtænkte ændringer.

Efter samrådet med havnemyndigheden kan der også være behov for at have samråd med ejere og brugere af de enkelte ejendomme i havneområdet.

Det har eksempelvis vist sig, at havnemyndigheden af praktiske grunde kan ønske, at der bliver fastsat en adresse til porten ind til havneområdet, og at nogle virksomheder af praktiske grunde ønsker særskilte adresser til virksomhedens varrelager, kontor, personaleindgang osv., uanset at disse funktioner ikke er omfattet af kravene i § 29 stk. 2.

I sidste ende er det dog altid adressemyndigheden, der træffer beslutningen, om hvordan bekendtgørelsens regler skal udmøntes.

Eksempel 9A: Havneområde med virksomheder og bolværkspladser for husbåde

Eksemplet viser en del af et havneområde, med en række virksomheder placeret omkring Østre Havnevej og Østre Kaj.

Hver af de betydende indgange til virksomhederne har fået tildelt husnummer og adresse. Da indgangsdørene til Østre Kaj nummer 3, 5 og 7 giver adgang til mere end én etage, er der fastsat én adresse til hver af de pågældende etager.

Det ombyggede pakhus ved Østre Kaj 3 fungerer som kontorhus for en række liberale erhvervsvirksomheder i stueetagen og på 1. og 2. etage. Her er der således fastsat tre adresser "Østre Kaj 3, st.", "Østre Kaj 3, 1." og "Østre Kaj 3, 2." Det betyder, at hver af de pågældende virksomheder kan registrere sig i CVR med vejnavn, husnummer og etagebetegnelse.

Da lokaleinddelingen og udnyttelsen af de enkelte etager i kontorhuset ofte ændres, har adressemyndigheden ikke fastsat dørbetegnelser på de enkelte etager.

En antennemast, der er opstillet ved Østre Havnevej, har fået adressen "Østre Havnevej 14".

Kajanlægget langs Østre Kaj kan i eksemplet benyttes som anlægsplads for husbåde. Det betyder, at der skal fastsættes husnumre på den søværts side af vejen, her med husnumrene 2, 4, 6 og 8.

For tiden ligger der kun en enkelt husbåd til beboelse på "Østre Kaj 2", men hvis og når der kommer yderligere både ud for nr. 4, 6 eller 8, vil adresserne allerede være der, så husbådenes beboere eller virksomheder kan registrere sig korrekt med en adresse i CPR hhv. CVR.

I eksemplet er der desuden anlagt et landfæste for en gruppe af husbåde, hvortil adresserne "Østre Kaj 20" til og med "Østre Kaj 32" er fastsat.

En mole for egentlige lystbåde har af praktiske grunde fået fastsat adressen "Østre Kaj 40". Såfremt der skønnes at være behov for det, vil adressemyndigheden tilsvarende kunne fastsætte adresser til andre lignende anlæg, hvor mange mennesker færdes, eller hvor der kan opstå behov for at hente eller bringe personer eller varer. Det kunne fx være en anløbsbro for turistfart, et færgeleje eller en fast ophalerplads.

Skiltning

Det er vigtigt for alle parter, at de fastsatte adresser er synlige vha. skilte. Efter BBR lovens § 3c stk. 1, er det ejerens pligt at opsætte synlige husnummerskilte, som viser det eller de husnumre, som kommunen har fastsat. Skiltet skal fastgøres på den faste kajkant, bolværk, anlægsbro eller lignende, hvorfra der er adgang til husbåden.

10. Tekniske anlæg

10.1 Indledning

I samfundets samlede infrastruktur indgår en række synlige tekniske anlæg, som danner grundlaget for offentlig transport og telekommunikation, for forsyningssikkerheden og for bortskaffelse af affaldsprodukter som fx spildevand og affald.

For at sikre disse vigtige samfundsmæssige funktioner er det vigtigt, at service-teknikere og reparatører kan finde vej til anlægget, når der skal udføres vedligeholdelsesopgaver, eller når en fejl skal udbedres. Præcise adresser gør det nemt at finde frem første gang.

Hertil kommer, at der altid kan opstå ulykker og andre situationer, hvor 1-1-2- skal alarmeres, og hvor politi, ambulanceredde eller brandfolk skal kunne finde vej, og hvor blot få minutters forsinkelse kan være kritisk.

Samfundet er blevet mere og mere digitalt, og vi er blevet mere afhængige af internet, smartphones, GPS og elektronisk vejvisning. Når der er fastsat en præcis adresse til et større, fritstående teknisk anlæg, vil alle parter have adgang til den samme, korrekte adresseoplysning – og den præcise geografiske position, som hører til den pågældende adresse.

Som regel vil der ikke være registreret BBR-erhvervsenheder i de større, fritstående tekniske anlæg. I så fald stiller de almindelige regler i adressebekendtgørelsens § 11 alene krav om, at der skal være fastsat en enkelt adresse til hele ejendommen.

Hvis der er tilknyttet boliger fx for ansatte på stedet, vil disse dog være registreret som BBR-boligenheder og dermed have selvstændig adresse.

Da større, fritstående tekniske anlæg er ofte placeret langt fra anden bebyggelse og dermed langt fra andre adresser, vil en særskilt adresse til hvert anlæg have stor betydning.

Det er baggrunden for adressebekendtgørelsens nye regler i § 30 om større, fritstående tekniske anlæg.

10.2 De nye regler

Hovedregler

De nye regler i adressebekendtgørelsens § 30 omfatter tekniske anlæg.

I § 30 stk. 1 afgrænses bestemmelsens virkefelt til at omfatte større, fritstående tekniske anlæg, som eksempelvis vindmøller, antennemaster og offentligt ejede toiletanlæg.

I § 30 stk. 2 er tilføjet, at bestemmelsen i § 30 stk. 1 tilsvarende finder anvendelse for hovedindgange til en togstation, busstation eller trinbræt og til indkørsler og publikumsadgange til parkeringsanlæg med offentlig adgang, som er en del af en bygning eller af en underjordisk konstruktion.

I § 30 stk. 3 undtages tekniske anlæg, som er beliggende i umiddelbar nærhed af og deler adgangsvej med en bygning, til hvilken der i forvejen er fastsat adresse. Hensigten hermed er, at det pågældende anlæg i så fald har mulighed for at angive denne naboadresse som stedbestemmelse og vejviser.

Større og fritstående

Bestemmelsen i § 30 stk. 1 anvender begrebet "større". Hensigten hermed har været, at bestemmelsen kun skulle omfatte anlæg af en vis fysisk størrelse, svarende til en bygning, et skur eller lignende, hvorimod anlæg med et mindre volumen, som fx et kabelskab, en telefonboks, en reklametavle, en underjordisk pumpebrønd ikke skulle være omfattet.

Det anbefales, at der til vindmøller med en navhøjde på over 25 meter fastsættes adresser efter bestemmelsen. Det anbefales også, at der til fritstående solcelleanlæg på over 100 m² fastsættes adresser efter bestemmelsen. Tilsvarende gælder for transformerstationer, pumpestationer, regulatorstationer og lignende anlæg, som har en sådan størrelse, at de er forsynet med en indgangsdør. Hvis anlægget kræver selvstændig byggesagsbehandling, vil det ligeledes kunne tale for, at det er omfattet af bestemmelsen.

Bestemmelsen i § 30 stk. 1 anvender også begrebet "fritstående". Ved fritstående forstås i denne sammenhæng et teknisk anlæg, der ikke indgår i, eller er bygget sammen med en bygning. En transformatorstation, der indgår som en del af en industribygning, vil således ikke være omfattet. Det samme gælder en antennemast, der er anbragt på taget eller gavlen af en bygning.

For at være omfattet af bestemmelserne i § 30 stk. 1-2 skal det tekniske anlæg både være større og fritstående. Hvis det ikke opfylder begge disse kriterier, er det alene omfattet af adressebekendtgørelsens almindelige bestemmelser om fastsættelse af adresser i § 11.

Andre hovedindgange til trafik anlæg mv.

I § 30 stk. 2 suppleres bestemmelsen i stk. 1 med en regel, som betyder, at hovedindgange til en togstation, en busstation eller et trinbræt og indkørsler og publikumsadgange til parkeringsanlæg med offentlig adgang mv. også er omfattet af reglerne om særskilt adresse.

Hensigten hermed er at sikre, at de vigtigste adgangsveje til de pågældende anlæg, som har stor betydning for samfærdslen, kan lokaliseres præcist ved hjælp af et husnummer. Bestemmelsen anvender begrebet "hovedindgange", hvilket eksempelvis betyder, at der til en jernbanestation, som har to hovedindgange – fx fra hver sin side af jernbanen, vil skulle fastsættes en adresse til hver af disse indgange.

Hvis der i forvejen er fastsat en adresse

Bestemmelsen i § 30 stk. 3 undtager tekniske anlæg, som er beliggende i umiddelbar nærhed af, og deler adgangsvej med en bygning, til hvilken der i forvejen er fastsat adresse. Ideen er, at hvis der allerede findes en adresse, som angiver adgangsvejen til anlægget, kan man anvende denne i stedet for at fastsætte en ny.

Undtagelsen har, som det ses, to betingelser: Anlægget skal både ligge i umiddelbar nærhed af, og det skal dele adgangsvej med den bygning, som i forvejen har en adresse. Hvis en antennemast eksempelvis ligger bag en beboelsesbygning, og anvender samme indkørsel som denne, er den omfattet af undtagelsen i stk. 3, medens det ikke er tilfældet, hvis antennemasten har sin egen adgangsvej eller indkørsel.

Teknisk anlæg

Med begrebet "teknisk anlæg" forstås et anlæg af almen, samfundsmæssig karakter, såsom trafik- og kommunikationsanlæg samt forsynings-, miljø- og andre tekniske driftsanlæg. Det er ikke afgørende om ejerformen er offentlig, selvejende eller privat.

Listen over forskellige typer af tekniske anlæg, som er omfattet af § 30 omfatter hovedkategorier og tekniske anlæg som:

- *Trafikanlæg:* Togstationer, busstationer, trinbrætter, parkeringsanlæg (som er en del af en bygning eller af en underjordisk konstruktion) m.v.
- *Kommunikationsanlæg:* Antennemaster m.v.
- *Forsyningsanlæg:* Vandværker, pumpestationer, transformerstationer, vindmøller, solcelleanlæg m.v.
- *Miljøanlæg:* Rensningsanlæg, affaldsbehandlingsanlæg, containerpladser m.v.
- *Driftsanlæg:* Garage- og værkstedsanlæg, oplagspladser m.v.
- *Andre tekniske anlæg:* Sirener, udendørs døgnpostbokse, offentligt ejede toiletanlæg m.v.

Regler for adresser

Når et teknisk anlæg er omfattet af adressebekendtgørelsens § 30, skal der efter reglerne i stk. 1 fastsættes mindst én særkilt adresse til dette.

I § 30 stk. 2 udvides bestemmelsen til også at omfatte hovedindgange til en togstation, en busstation eller et trinbræt og samt for indkørsler og publikumsadgange til parkeringsanlæg med offentlig adgang, som er en del af en bygning eller af en underjordisk konstruktion.

Bestemmelserne i § 30 er minimumsbestemmelser om de adresser, der skal fastsættes.

Hvis adressemyndigheden skønner, at et teknisk anlæg, der ikke er omfattet af § 30, alligevel bør have adresse, kan de almindelige regler i adressebekendtgørelsens § 11, stk. 2-3 anvendes i stedet. Det samme gælder, hvis adressemyndigheden finder det hensigtsmæssigt at fastsætte mere end én adresse til et bestemt anlæg, fx fordi der er tale om et større anlæg med flere forskellige adgangsveje.

Adressemyndigheden vil dog altid kunne bestemme, at der også skal fastsættes adresser til sådanne anlæg efter bestemmelserne i adressebekendtgørelsens § 11, hvis konkrete, lokale forhold taler for det.

Adresser til tekniske anlæg skal – ligesom alle andre adresser – følge de almindelige bestemmelser i adressebekendtgørelsen, således at alle adresser opfylder kravene om entydighed, husnummerrækkefølge, lige og ulige husnumre m.v. Der må således ikke anvendes særlige husnummerværdier eller bogstaver, som fx "P", "T" eller "X" til at "markere" særlige typer af tekniske anlæg.

Hvis adresserne fastsættes til en hovedlandevej (herunder en motorvej eller motortrafikvej) skal adressernes efter adressebekendtgørelsens § 3 stk. 4 fastsættes efter samtykke fra Vejdirektoratet.

Ikke krav om adresser til etager

Reglerne i adressebekendtgørelsens § 30 indeholder ikke, sådan som §§ 25, 26 og 27 gør det, noget krav om, at der skal fastsættes særkilte adresser for hver etage, hvis det pågældende tekniske anlæg har mere end én etage.

Eksempelvis vil det, uanset at vandværkets mødelokale, der bruges til generalforsamlinger, ligger på 1. sal, være tilstrækkeligt at fastsætte adressen til indgangsdøren i terræn, dvs. fx "Vandværksvej 6A".

Skønner adressemyndigheden alligevel at det er nødvendigt at fastsætte adresser til de enkelte etager, kan det ske efter adressebekendtgørelsens almindelige regler i § 11.

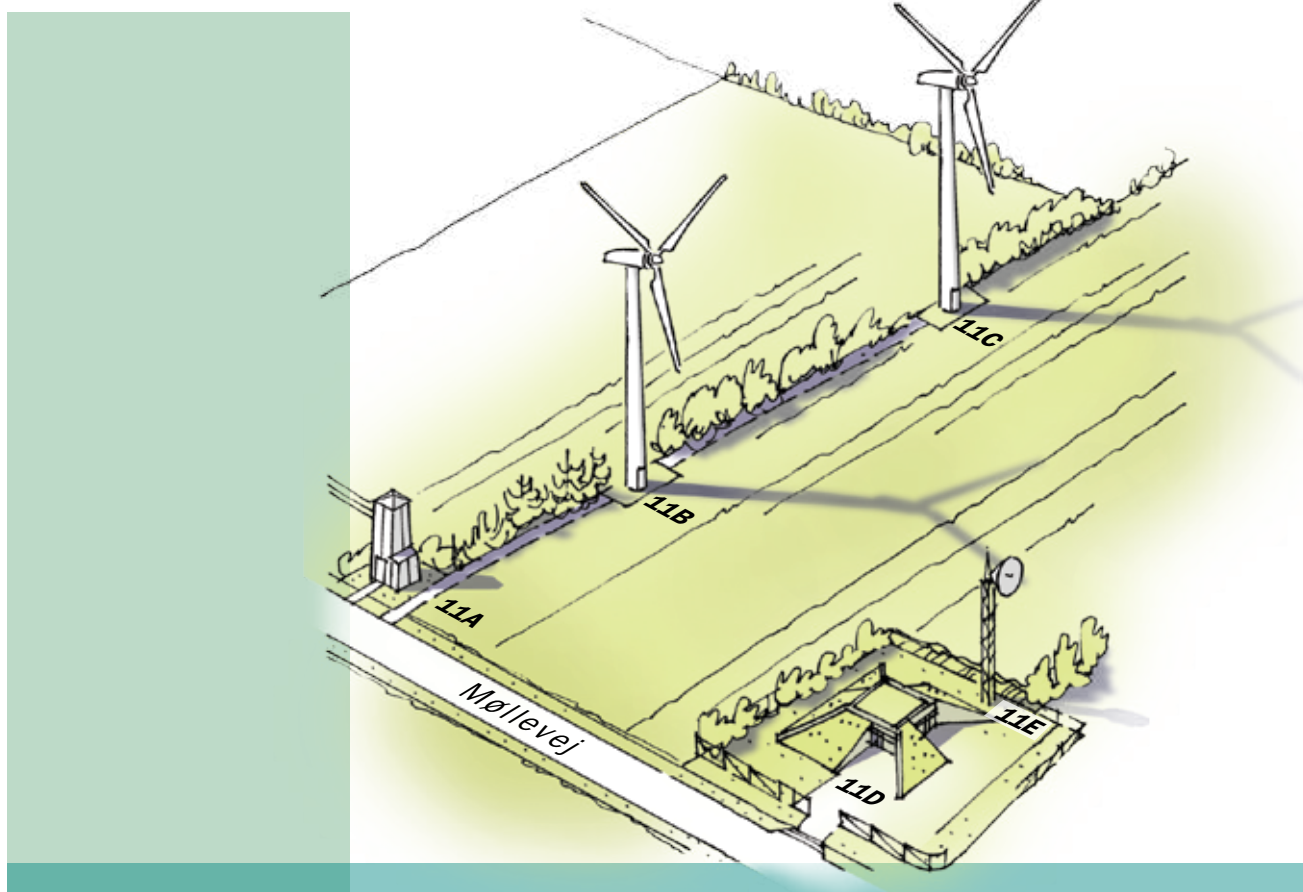
Eventuelle boliger på ejendommen

Adressemyndigheden skal være opmærksom på, at reglerne i § 30 er et supplement til de almindelige regler for fastsættelse af adresser i § 11. Dette har fx betydning, hvis der er registreret BBR bolig- eller erhvervsenheder på ejendommen.

Er der eksempelvis bestyrerboliger, portnerboliger eller medarbejderboliger, skal disse under alle omstændigheder, jf. § 11 stk. 1, have hver sin særskilte adresse bestående af vejnavn, husnummer samt evt. etage- og dørbetegnelse.

Eksempel 10A: Forsyningsanlæg og spildevandsanlæg

Eksemplet viser fem større, fritliggende tekniske anlæg, der ikke ligger i umiddelbar nærhed af en bygning, til hvilken der i forvejen er fastsat en adresse.

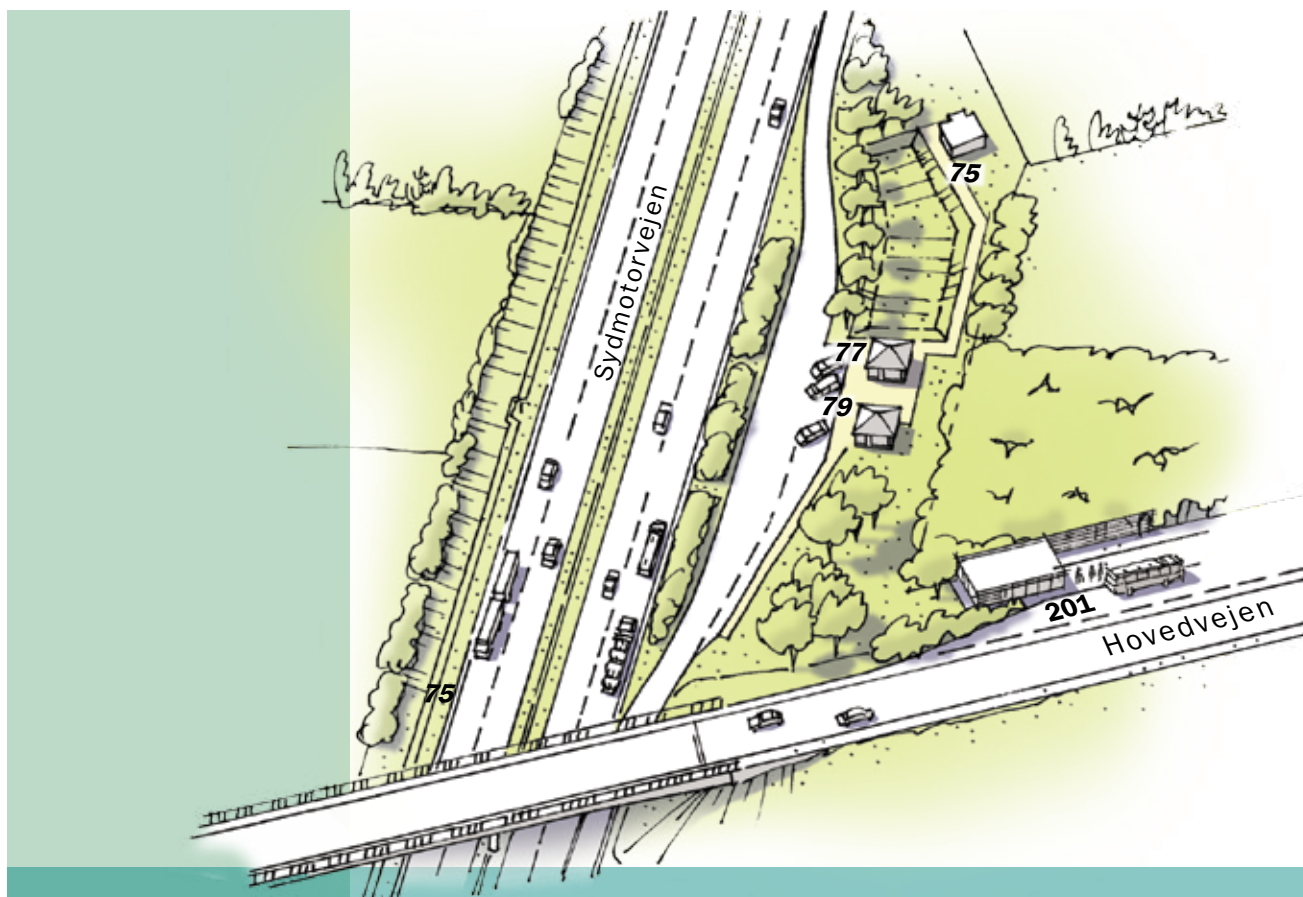
De fem tekniske anlæg er hhv. en tranformerstation, to vindmøller, et spildevandsanlæg i form af en pumpestation og en antennemast.

Alle de tekniske anlæg skal kunne tilses af serviceteknikere og reparatører. Desuden kan der opstå situationer, hvor 1-1-2 skal alarmeres, og hvor politi, ambulanceredde eller brandfolk skal kunne finde vej til det rette tekniske anlæg, og hvor blot få minutters forsinkelse kan være kritisk.

I eksemplet har alle anlæg "Møllevej" som den adgangsgivende vej.

Adressemyndigheden har valgt at fastsætte adresserne "Møllevej 11A" til tranformerstationen, "Møllevej 11B" til den ene vindmølle, "Møllevej 11C" til den anden vindmølle, "Møllevej 11D" til spildevandsanlægget og "Møllevej 11E" til antennemasten.

Serviceteknikere og reparatører kan derfor bruge GPS'en til at finde rigtigt frem til det rigtige sted. Det samme kan politi, brandfolk og ambulanceredde, hvis der sker en ulykke på ejendommen, eller der skal slukkes for et teknisk anlæg for at begrænse skadernes omfang ved ulykker andre steder på forsyningsnettet – eksempelvis nedfald af luftledninger eller oversvømmelser på grund af skybrud.

Eksempel 10B: Offentligt ejede toiletbygninger og busstation

Eksemplet viser en rasteplads på Sydmotorvejen med to tekniske anlæg i form af toiletbygninger samt et vejkontor. Desuden er der på Hovedvejen et teknisk anlæg i form af en busstation.

Busstationen har stoppesteder for en række regionale busruter, der krydser hinanden her. Busstationen har en bygning med både ventesal, toilet og kiosk.

Toiletbygningerne på rastepladsen deler ikke adgangsvej med naturgasstationen, idet man kun kan komme til naturgasstationen ad en separat sti fra rastepladsen.

Alle de tekniske anlæg skal kunne tilses af serviceteknikere og reparatører. Desuden kan der opstå situationer, hvor 1-1-2 skal alarmeres, og hvor politi, ambulanceredde eller brandfolk skal kunne finde vej til det rette tekniske anlæg eller til naturgasstationen, og hvor blot få minutters forsinkelse kan være kritisk.

Toiletbygningerne og naturgasstationen har "Sydmotorvejen" som den adgangsgivende vej og Busstationen har "Hovedvejen" som den adgangsgivende vej.

Adressemyndigheden har valgt at fastsætte adresserne "Sydmotorvejen 75" til naturgasstationen, "Sydmotorvejen 77" til den ene toiletbygning, "Sydmotorvejen 79" til den anden toiletbygning og "Hovedvejen 201" til busstationen.

Serviceteknikere og reparatører kan derfor bruge GPS'en til at finde rigtigt frem til det rigtige sted. Det samme kan politi, brandfolk og ambulanceredde, hvis der sker en ulykke på ejendommene.

Når adresserne fastsættes til en hovedlandevej (herunder en motorvej eller en motortrafikvej) skal adresserne efter adressebekendtgørelsens § 3 stk. 4 fastsættes efter samtykke fra Vejdirektoratet.

For at sikre en entydig husnummerering langs motorvejene har Vejdirektoratet

udarbejdet en metode, som anvender "afkørselsnumrene" til at definere husnumrenes retning med ulige og lige numre på hver side af vejen. Gennem en multiplikation med 10 bruges afkørselsnummeret tillige til at fastlægge det interval af husnumre, som kan benyttes mellem to afkørsler.

I eksemplet befinder rasteplassen sig mellem afkørsel 7 og 8 på "Sydmotorvejen", hvilket betyder at husnumrene på strækningen skal ligge mellem 70 og 79.

11. Ubebyggede områder

11.1 Indledning

Ubebyggede arealer eller anlæg, som eksempelvis parker, grønne områder, legepladser, idrætsbaner, rastepladser, kirkegårde og seværdigheder danner rammen om borgernes daglige fritidsliv eller som udflugtsmål.

Har anlægget eller området en præcis adresse vil det være lettere for områdets brugere at finde frem. Det samme gælder serviceteknikere eller håndværkere, som vil kunne bruge GPS'en til at finde frem til det rigtige sted, når anlægget skal vedligeholdes eller udstyret skal repareres.

Hertil kommer, at der altid kan opstå situationer, hvor 1-1-2 skal alarmeres og hvor politi, ambulancereddere eller brandfolk skal kunne finde frem – og hvor blot få minutters forsinkelse kan være kritisk.

Samfundet er blevet mere og mere digitalt, og vi er blevet mere afhængige af internet, smartphones, GPS og elektronisk vejvisning. Når der er fastsat en præcis adresse til et ubebygget areal eller anlæg vil alle parter have adgang til den samme, korrekte adresseoplysning – og den præcise geografiske position, som hører til den pågældende adresse.

Adressebekendtgørelsens generelle bestemmelser indeholder ikke krav om at fastsætte adresser til ubebyggede jordstykker. Derfor vil grønne områder, legepladser, idrætsbaner, rastepladser, kirkegårde mv. som regel ikke have en særskilt adresse.

Det er baggrunden for adressebekendtgørelsens nye regler i § 31 stk. 1 om ubebyggede arealer og anlæg.

11.2 De nye regler

Hovedregler

De nye regler i adressebekendtgørelsens § 31 stk. 1 giver mulighed for, at adresemyndigheden kan fastsætte særskilte adresser til ubebyggede arealer eller anlæg, som eksempelvis parker, grønne områder, legepladser, idrætsbaner, rastepladser, kirkegårde uden bygninger, seværdigheder, hvortil der er offentlig adgang, herunder parkeringsanlæg i tilknytning hertil.

En mulighed, som det er aftalt at udnytte

Som det ses af bestemmelsens formulering, er det ikke i adressebekendtgørelsen et krav, at adresemyndigheden fastsætter adresser til de nævnte ubebyggede områder.

I forbindelse med det igangværende Adresseprogram er det imidlertid aftalt mellem parterne, at kommunerne skal udnytte § 31 stk. 1, således at der skal fastsættes adresser til ubebyggede arealer eller anlæg af en type som er nævnt i listen nedenfor.

Det er aftalt, at der skal fastsættes mindst en adresse til hvert anlæg.

Ubebyggede arealer eller anlæg

Begrebet "ubebyggede arealer eller anlæg" i § 31 stk. 1 dækker principielt alle arealer og ejendomme, hvorpå der ikke er eller er planlagt bebyggelse, fx parker og grønne områder, samt fysiske anlæg, der ikke har karakter af bebyggelse, som fx legepladser, idrætsbaner. Det er ikke afgørende om ejerformen er offentlig, selvejende eller privat.

Det fremgår af bestemmelsen sidste del, at den kun omfatter arealer og anlæg, hvortil der er offentlig adgang.

I forbindelse med Adresseprogrammet, er der enighed om, at følgende hovedkategorier af ubebyggede arealer og anlæg indgår i aftalen om at adressemyndigheden skal fastsætte mindst én adresse:

- *Parker og grønne områder:* Haver og parker m.v. – både i byer og i det åbne land
- *Legepladser:* Legepladser m.v., der ikke er en del af et friareal, der hører til en boligbebyggelse
- *Idrætsbaner:* Idrætsbaner m.v., der ikke ligger i tilknytning til en offentlig institution
- *Rastepladser:* Rastepladser ved hovedlandeveje, motorveje, grønne områder (se ovenfor) m.v.
- *Kirkegårde uden bygninger:* Kirkegårde m.v., hvor der ikke findes registrerede BBR-erhvervs- eller boligenheder
- *Seværdigheder:* Seværdigheder, der besøges af mange turister fx oldtidsminder, ruiner
- *Parkeringsanlæg:* Parkeringsanlæg i tilknytning til alle ovenstående arealer og eller anlæg.

Regler for adresser

Når et areal eller anlæg er omfattet af § 31 stk. 1 kan der fastsættes én eller flere særkilte adresser, som angiver adgangsvejen eller -vejene ind på arealet eller anlægget, dvs. fx låge, indkørsel eller lignende. Bestemmelsen kan ses som et supplement til de generelle bestemmelser i adressebekendtgørelsens § 11.

I forbindelse med Adresseprogrammet er det som nævnt aftalt, at der skal fastsættes mindst én adresse til hvert anlæg.

Adresser til ubebyggede arealer og anlæg skal – ligesom alle andre adresser – følge de almindelige bestemmelser i adressebekendtgørelsen, således at alle adresser opfylder kravene om entydighed, husnummerrækkefølge, lige og ulige husnumre m.v. Der må således ikke anvendes særlige husnummerværdier eller bogstaver til at "markere" særlige typer af arealer eller anlæg.

Hvis adresserne fastsættes til en hovedlandevej (herunder også motorvej eller motortrafikvej) skal adresserne efter adressebekendtgørelsens § 3 stk. 4 fastsættes efter samtykke fra Vejdirektoratet.

Eksempel 11A: Parker og legepladser

Eksemplet viser en legeplads, som ligger i et hjørne af en bypark.

Alle parker og anlæg skal kunne tilses eller vedligeholdes af gartnere, håndværkere og forsyningsselskaber. Desuden kan der opstå situationer, hvor 1-1-2 skal alarmeres, og hvor politi, ambulanaceredde eller brandfolk skal kunne finde vej til legepladsen, og hvor blot få minutters forsinkelse kan være kritisk.

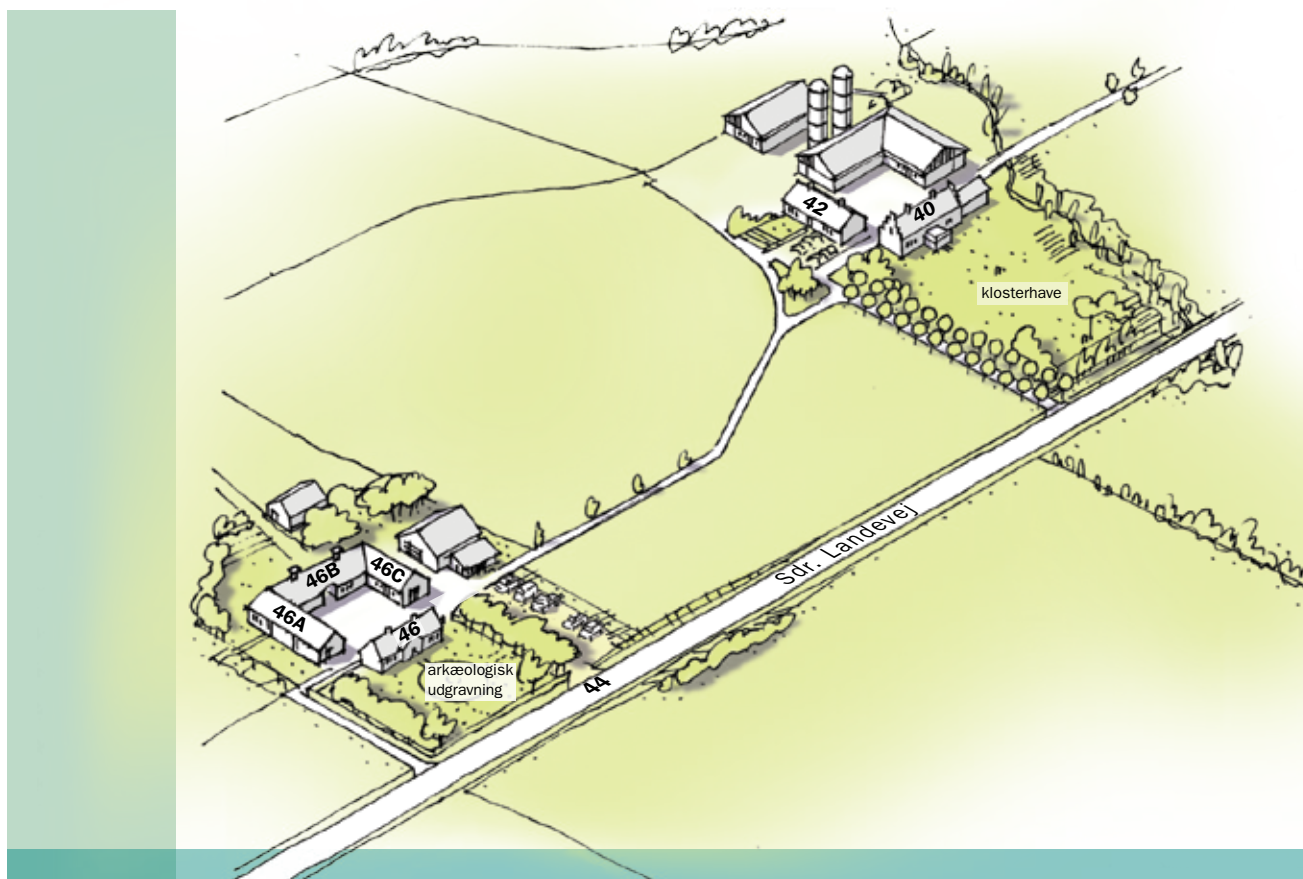
Legepladsen har "Langagervej" som den adgangsgivende vej.

Adressemyndigheden har valgt at fastsætte adressen "Langagervej 15". Derudover har adressemyndigheden valgt at fastsætte en selvstændig adresse til parken, som har "Duevej" som adgangsgivende vej, denne adresse er ikke vist på tegningen.

Gartnere, håndværkere og forsyningsselskaber kan derfor bruge GPS'en til at finde rigtigt frem til det rigtige sted. Det samme kan politi, brandfolk og ambulanaceredde, hvis der sker en ulykke på legepladsen eller i parken.

Adressen skal som hovedregel fastsættes for indgangen til arealet. Hvis området er stort og/eller har adgang gennem flere låger og evt. fra forskellige veje, vil det være hensigtsmæssigt at fastsætte en adresse for hver indgang.

For at opfylde sit formål skal den fastsatte adresse skiltes. Som regel vil et husnummerskilt kunne placeres på en lågestolpe, pæl e.l. ved indgangen.

Eksempel 11B: Seværdigheder

Eksemplet viser to anlæg i form af seværdigheder: En arkæologisk udgravning fra oldtiden og en klosterhave.

Begge seværdigheder besøges af mange turister i sæsonen, hvor de indendørs udstillinger i tilknytning til seværdighederne har åbent. Også udenfor sæsonen, hvor kun de udendørs anlæg er åbne for offentligheden, er der mange besøgende.

Både den arkæologiske udgravning fra oldtiden og klosterhaven kan efter § 31 stk. 1 tildeles adresser.

Ejendommen med klosteret støder op til en landbrugsejendom.

Alle seværdigheder skal kunne tilses eller vedligeholdes af gartnere, håndværkere og forsyningsselskaber. Desuden kan der opstå situationer, hvor 1-1-2 skal alarmes, og hvor politi, ambulanceredde eller brandfolk skal kunne finde vej til seværdigheden, og hvor blot få minutters forsinkelse kan være kritisk.

Både den arkæologiske udgravning og klosterhaven har "Søndre Landevej" som den adgangsgivende vej.

Adressemyndigheden har med afsæt i § 31 stk. 1 valgt at fastsætte adresserne "Søndre Landevej 46", Søndre Landevej 46A", Søndre Landevej 46B" og Søndre Landevej 46C" til de forskellige afdelinger i besøgscentret ved den arkæologiske udgravning.

Derudover er der fastsat den selvstændige adresse "Søndre Landevej 44" til indkørslen til den parkeringsplads, der ligger i tilknytning til den arkæologiske udgravning. Indkørslen til parkeringspladsen sker direkte fra landevejen "Søndre Landevej". Derved undgår besøgscentret unødigt bilkørsel inde på besøgscentres gårdsplads.

Adressemyndigheden har valgt at fastsætte adressen "Søndre Landevej 40" til klosteret, hvor der i sæsonen er en indendørs udstilling. Der er ikke fastsat en selvstændige adresse til indgangen til klosterhaven, idet der ikke er ret langt fra klosterets hoveddør til indgangen til klosterhaven – og det på stedet er tydeligt at se, hvor man skal gå ind i klosterhaven.

Landbrugsejendommens adresse "Søndre Landevej 42" er fastsat efter de almindelige bestemmelser i adressebekendtgørelsens § 11, idet ejendommen både rummer en BBR-boligenhed og BBR-erhvervsenhed.

Gartnere, håndværkere og forsyningsselskaber kan derfor bruge GPS'en til at finde rigtigt frem til det rigtige sted på de tre ejendomme. Det samme kan politi, brandfolk og ambulancereddere, hvis der sker en ulykke på en af seværdighederne eller på landbrugsejendommen.

Adressen til seværdigheder i form af ubebyggede arealer eller anlæg skal som hovedregel fastsættes for indgangen til arealet. Hvis området er stort og/eller har adgang gennem flere låger og evt. fra forskellige veje, vil det være hensigtsmæssigt at fastsætte en adresse for hver indgang.

For at opfylde sit formål skal den fastsatte adresse skiltes. Som regel vil et husnummerskilt kunne placeres på en lågestolpe, pæl e.l. ved indgangen.

Hvis, en seværdig i form af et bebygget areal eller et anlæg ligger i umiddelbar tilknytning til en bygning, der har en adresse, kan adressemyndigheden vælge ikke at fastsætte en særskilt adresse til seværdigheden. Det er det, som er illustreret i eksemplet med klosterhaven.

12. Interimistisk bebyggelse

12.1 Indledning

Områder, der præget af flere mindre bygninger, skure, telte og lignende af interimistisk karakter, og som faktisk anvendes som bopæl, danner rammen om nogle borgeres hverdagsliv og andre borgeres fritidsliv. Sådanne områder er typisk opstået i forbindelse med fritidsfiskeri – og ligger typisk på offentligt ejet jord eller på havnearealer.

Uden præcise adresser kan det være vanskeligt for borgere og myndigheder, der skal til finde frem til de enkelte bygninger, skure, telte og lignende i sådanne interimistiske bebyggelser. Håndværkere og forsyningsselskaber vil også af og til have brug for at finde vej.

Hertil kommer, at der altid kan opstå situationer, hvor 1-1-2- skal alarmeres og hvor politi, ambulancereddere eller brandfolk skal kunne, og hvor blot få minutters forsinkelse kan være kritisk.

Samfundet er blevet mere og mere digitalt, og vi er blevet mere afhængige af internet, smartphones, GPS og elektronisk vejvisning. Når der er fastsat præcise adresser til bygninger, skure, telte og lignende i sådanne interimistiske bebyggelser vil alle parter have adgang til den samme, korrekte adresseoplysning – og den præcise geografiske position, som hører til de pågældende adresser.

Som regel vil der ikke være registreret BBR-erhvervsenheder eller BBR-boligenheder i en interimistisk bebyggelse. I så fald stiller de almindelige regler i adressebekendtgørelsens § 11 alene krav om, at der skal være fastsat en enkelt adresse til hele den ejendom, som bebyggelsen findes på.

Det er baggrunden for adressebekendtgørelsens nye regler i § 31 stk. 2-3 om interimistiske.

12.2 De nye regler

Hovedregler

De nye regler i adressebekendtgørelsens § 31 stk. 3-3 giver mulighed for, at adressemyndigheden kan fastsætte særskilte adresser til bygninger, skure, telte og lignende i interimistiske bebyggelser.

En mulighed, som det er aftalt at udnytte

Som det ses af bestemmelsens formulering, er det ikke i adressebekendtgørelsen et krav, at adressemyndigheden fastsætter særskilte adresser til de nævnte bebyggelser.

I forbindelse med det igangværende Adresseprogram er det imidlertid aftalt, at kommunerne skal udnytte § 31, stk. 1, således at der skal fastsættes adresser til eventuelle interimistiske bebyggelser, som er beliggende i kommunen. Baggrunden for aftalen er bl.a., at adresserne skal kunne udgøre grundlaget for folkeregistreringen i CPR, som sker på baggrund af borgernes faktiske bopæl, uanset om denne udgør en lovlig bolig i henhold til byggeloven.

Interimistisk bebyggelse

Med begrebet "interimistisk bebyggelse" i § 31 skal man i denne forbindelse forstå områder, der præget af flere mindre bygninger, skure, telte og lignende, af interimistisk karakter, og som faktisk anvendes som bopæl danner rammen om nogle borgeres hverdagsliv og andre borgeres fritidsliv.

Som regel er det hverken tilladt at have bopæl eller drive virksomhed på stedet.

Opmærksomheden henledes i den forbindelse på adressebekendtgørelsens formålsparagraf, hvor der i § 1 stk. 4 står "Fastsættelse og registrering af vejnavne og adresser er en praktisk foranstaltning, som ikke medfører ændringer i rettighe-der".

Det betyder, at ulovlig anvendelse eller bebyggelse på et areal, ikke bliver lovlig af, at adressemyndigheden fastsætter adresser i området. Fastsættelsen af adresser er udelukkende en praktisk foranstaltning, der, som det står i formålspragrafens § 1 stk. 2, sker "... under hensyntagen til, at borgere, myndigheder, forsyningsvirksomheder, ulykkesberedskab og andre, på lettest mulige måde, herunder ved brug af navigationssystemer kan orientere sig og finde vej ...".

Såfremt der er behov for lovgiggørelse af ulovlige forhold, vil denne proces typisk forestås af kommunens byggesagsafdeling eller planafdeling.

Regler for adresser

Når en ejendom er omfattet af § 31 stk. 2-3 kan der efter reglerne fastsættes mindst én særkilt adresse hver enkelt bygning og hvert enkelt skur og lignende i området.

I forbindelse med Adresseprogrammet er det, som nævnt aftalt, at denne mulighed skal udnyttes.

I bestemmelsens stk. 3 peges der på, at man i stedet for at fastsætte adresse til den enkelte bygning og lignende, kan fastsætte adresserne til et antal pæle, som opstilles langs områdets adgangsveje.

De fastsatte adresser skal – ligesom alle andre adresser – følge de almindelige bestemmelser i adressebekendtgørelsen, således at alle adresser opfylder kravene om entydighed, husnummerrækkefølge, lige og ulige husnumre m.v. Der må således ikke anvendes særlige husnummerværdier eller bogstaver til at "markere" særlige typer af bygninger o.l.

Adressmyndigheden skal i den forbindelse være opmærksom på, at der kan være behov for lovgiggørelse, når der fastsættes adresser i interimistiske bebyggelser. En sådan lovgiggørelsen skal typisk forestås af kommunens byggesagsafdeling eller planafdeling.

Eksempel 12A: Interimistisk bebyggelse

Eksemplet viser et område med interimistisk bebyggelse ved en fjord, hvor en del fritidsfiskere har redskabsskure, mens andre har faktisk bopæl.

I et område med interimistisk bebyggelse, kan efter § 31 stk. 2-3 tildeles særskilte adresser til bygninger, skure, telte og lignende.

Borgere og myndigheder, skal kunne finde frem til de enkelte bygninger eller skure, telte og lignende i sådanne interimistiske bebyggelser. Håndværkere og forsyningsselskaber skal også kunne finde vej til det rigtige sted i området. Desuden kan der opstå situationer, hvor 1-1-2- skal alarmeres, og hvor politi, ambulanceredere eller brandfolk skal kunne finde vej inde i området, og hvor blot få minutters forsinkelse kan være kritisk.

Den interimistiske bebyggelse har "Fjordstien" som den adgangsgivende vej.

Adressemyndigheden har valgt at fastsætte adresserne "Fjordstien 1-8". Bebyggelsen på adressen "Fjordstien 4" er en sejlkub med klublokaler og tilhørende bådske. Den bebyggelse er ikke en del af den interimistiske bebyggelse, idet alle bygninger er byggesagsbehandlet og lovligt opført i henhold til gældende lokalplan og byggelovgivning.

Den interimistiske bebyggelse har adresserne "Fjordstien 1-3" og "Fjordstien 5-8".

Såfremt selve bebyggelsen er så uhomogen og interimistisk, at det vil være uhensigtsmæssigt at fastsætte adresser til hver bygning og lignende, vil man evt. kunne anvende en fremgangsmåde, hvor adresserne knyttes til et antal pæle som med passende mellemrum opstilles langs den adgangsgivende vej.

Det er vigtigt for alle parter, at de fastsatte adresser er synlige. Efter BBR-lovens

§ 3 c stk. 1, er det ejers pligt at opsætte synlige husnummerskilte, som viser det eller de husnumre, som adressemyndigheden har fastsat.

Skiltet kan fx monteres på en pæl, lygtepæl, postkasse eller lignende, som opsættes af grundejerne, de pågældende brugere eller af kommunen.

